

رومان

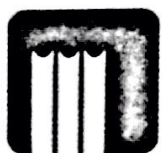
ENGISE

پاولو کویلۆ

دەستنووسە
دۆزراوەکە
ئەکرا

وەرگیرانی لە ئینگلیزییەوه:
سیروان مەحمود

Basim 2013

ENDESE
تەبىئەت بىلەن ئادەم ئارىسىدا

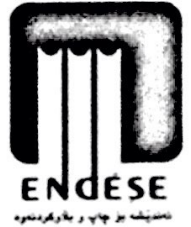
پاولۇ كۆيلۇ

دەستىنووسە دۆزراوۋەكەى

ئەكرا

ۋەزىرلىك:
سىروان مەحمود

ناوهندی روښنښیریی و هونه ریی نه ندیشه
بهړنوه بهری چاپ و بلاوکردنه وه: دانا مه لا حه سهن
بهړنوه بهری هونه ریی: باسم ره سام

ناوی کتیب: ده ستنوسه دوزراوه کای نه کرا
ناوی نویسه: پاولو کویلو
وهرگیرانی له نینگلیزییه وه: سیروان مه حمود
بابه ت: پومان
توبه تی چاپ: به کهم ۲۰۱۳
چاپخانه: رجایی / تاران
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۶۰۰۰) دینار
ژماره ی سپاردن: له بهړنوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره (۱۹۲۱) سی سالی (۲۰۱۳) سی پیدراوه

نهم کتیبه لهم سهړچاوه ییه وه کراوه به کوردی:

Manuscript Fund In Accra
Paulo Coelho, T.By: Margaret Jull Costa
Harper Collins Publisher, London, 2013

ناوهندی روښنښیریی و هونه ریی نه ندیشه/ نه ندیشه بچ چاپ و بلاوکردنه وه
سلیمانی- شه قامی مه وله وی- ته لاری سیروانی نوی- نهومی چواره م
www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

Scanned by CamScanner

ئای مریهه، بهبی تاوان سکت پربوو،
نزا بوئهوانه بکه که پروویان تی کردیت. ئامین

پیشکەشە بە ن.ر.س.م.،
لە سوپاسگوزاری پەرچووویە کدا،
بە مۆنیکا ئەنتۆنیسیش،
کە ھەرگیز پیرۆزییەکانی خۆی بە ھەدەر نادات

ئەي كچانى قودس بۇ من مەگرين،
بۇ خۇتەن و بۇ مەندالەكانتەن
بەگرين.

لوقا ۲۳:۲۸

پېشەكى و سلاو

لە دىسىمبەرى ۱۹۴۵، دوو برا، كە بە دووى شوينىكدا دەگەرەن تا لىي
بەوینەو، لە ئەشكەوتىكى ناوچەى شانشىنى حەمراى مىسرى ژوورو،
سندوقىيان دۆزىيەو، كە پېبوو لە پارچە دەستنوسى دىرىن. لەجىي
ئەوەى پەيوەندى بە دەسەلاتى خوجىيەو بەكەن - كە ياسا وای
دەخواست - بېرياندا لە بازارەكە يەك يەك بە نرخى كەلوپەلى دىرىن
بيانفرۆشن، بەو شىوئەيەش سەرنجى حكومەتيان بەلای خوياندا رادەكىشا.
دايكى كۆرەكان، كە ترسى "وزەى نىگەتف"ى ەبوو، چەند دانەيەكى
لەوانە سووتاند.

سالى داھاتوو، لەبەر ھۆكارگەلىك مىژوو تۆمار نەكرا و براكان ناكۆك
بوون. لەبەر ئەم ناكۆكىيە "وزەى نىگەتفى"يە، دايكەكە دەستنوسەكانى برد
بۆ قەشەيەك و ئەويش فروشتنى بە مۆزەخانەى قېتىيە لە قاھىرە. لەوئ
دەستنوسەكان ئەو ناوھيان پى بەخشا كە ھەتا ئەم پۆزەش لەگەلئاندايە:
دەستنوسەكانى ناگ حەمادى (سەرچاوەيەك بۆ نزيكترين شارۆچكەى
ئەشكەوتەكان كە ئەو دەستنوسانەى لى دۆزرايەو). يەككە لە

پسپۆرەكانى مۆزەخانەكە، مېژوونووسى ئايىنى جىن دۆرپس، گىرنگى ئەو دۆزىنە ۋە يەنى بۇ دەرگەوت و بۆ يەكەم جار لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپ و بلاوكردەنە ۋە دا باسى كرد.

دەستىنووسى دىكە لە بازارى پەش دەرگەوتن. حكومەتى مىسرە ھەوللى دا بردنە دەرە ۋە ھى دەستىنووسەكان قەدەغە بىكات. لە پاش شۆرەشەكەى سالى ۱۹۵۲، زۆرىنەى شتەكان گۆيزرانە ۋە بۆ مۆزەخانەى قىتئە لە قاھىرە و ۋەك بەشىكى ئاسەۋارى نىشتىمانى پاكەيەندرا. تەنھا يەك نووسراۋيان لە دەست دەرچوو، ئەۋىش لە دوكانىكى ئەنتىكى بەلجىكادا بوو. لە پاش ھەوللىكى بى سوود بۆ فروشتىنى لە نىۋيۆرك و پارىس، لە كۆتايىدا لە سالى ۱۹۵۱ لە لاين دانىشتەگەى كارل جەنگە ۋە ۋەرگىرا. لە پاش مردنى تۆيژەرە ۋە ھى دەروونى بەناۋبانگ، دەستىنووسەكەى بە جەنگ كۆدىكس ناسراۋو، گەپىندرايە ۋە بۆ قاھىرە، كە لە ۋى نىزىكەى ھەزار پارچە نووسراۋ و دەستىنووسى ناگ ھەمادى تىرى لى دەست دەكەۋىت.

دەستىنووسەكان تىكستى ۋەرگىپرداۋى يۆنانىن، كە لە نىۋان يەكەم سەدەى پىش مەسىح و ۱۸۰ى دۋاى مەسىحدا نووسراۋن، ئەۋانە كۆمەلە كارىكن، كە بە ئىنجىلەكانى ئەپاكىرىفاش ناسراۋن، چونكە ئەۋانە لە ئىنجىلەدانىن، كە ئەمرو ئىمە بەكارى دەھىنن. ئەى بۆچى بە ۋىئەيەيە؟ لە سالى ۱۷۰ى پاش مەسىح كۆمەللىك قەشە چاۋيان بە يەكدى كەوت تا بىپار بدەن كام نووسراۋ بىكەنە بەشىك لە پەيمانى نوئى ئىنجىل. پىۋانەكە تەۋاۋ ئاسان بوو: ھەر شتىك، كە بۆ بەرەنگارى گومراكان و پىبازە دابەشبوۋەكانى ئەو سەردەمە بەكاربەئىرتىت دادەنرىت. ئەو چۈار

ئینجیلانە ی ئە مپۆ لە بەردەستی ئیمەدان هەلبژێردان، هەر وەك بلیی پیتی نێردراوەکان، یان هەر شتیکی تر، کە هەلیانسەنگاندوون، ئیمە دەلێن "یە کگرتوو" کە قەشەکان پێیان وابوو دەبنە باوەری سەرەکی مەسیحیت. ژێدەری ئەم چاوپێکەوتنە ی قەشەکان و کتیبە هەلبژێردراوەکانیان لە مۆراتۆریا کانوندا دەدۆزیتەو. کتیبەکانی تر، وەك ئەوانە ی لە ناگ حەمادی دۆزانەو، لابران، یان لەبەر ئەوێ لەلایەن ژنانەو نووسرابوون (بۆ نموونە، ئینجیلە کە ی مریەم مەجدەلیە)، یان لەبەر ئەوێ وەك کەسیك باسی عیسا کرابوو، کە ئاگاداری فەرمانە کە ی خۆی بوو و لە پارەوی مەرگدا قورسی و ئازاری کە مەر دەبیتهو.

لە سالی ۱۹۷۴، شوینەوارناسی ئینگلیزی، بەرپز وۆلتەر ویلکینسەن دەستنوو سیکی تری دۆزییەو، ئەم جارە بە سی زمان نووسرابوو: عەرەبی و عیبری و لاتینی. لەبەر گرنگی یاساکانی پارێزگاری دۆزینەوێ لەو شیوەیە لە هەریە کەدا، راستەوخۆ نووسراوە کە ی نارد بۆ بەشی شوینەوار لە مۆزەخانە ی قاهرە. ماوێە کە کورت پاش ئەو وەلامیک گەراییەو: لانی کەم ۱۵۵ کۆپی ئەو بەلگەنامە یە لە جیهاندا دەستاو دەستی کردوو (مۆزەخانە کە خاوەنی سی دانە یانە) هەمووشیان هەر هەمان شت بوون و چونیک بوون. تاقیکردنەوێ کانی کاربۆن-۱۴ (کە تەمەنی ماددە ی ئەندامی دیاری دەکرد) دەریخست، کە قەوالە کە نوێیە، شیاوانە دەگەریتەو بۆ نزیک سالی ۱۳۰۷. ئاشکرا کردنی پەسەنایەتی تەواو ئاسان بوو و دەگەریتەو بۆ ئەکرای دەرەوێ ناوچە ی میسر. لەبەر ئەو بە لەناوبردنی

شوینەوارێك له ولاتهكه‌دا له‌قه‌له‌م نادریت و، به‌پێز وۆلتەر به‌ فهرمی له‌لایه‌ن
حكومه‌تی میسره‌وه‌ پێگه‌ی پێ درا (سه‌رچاوه‌: 1901/317/IFP-75،
به‌رواری ۲۳ی نو‌فهمبه‌ری ۱۹۷۴) كه‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا بیباته‌وه‌ بۆ ئینگله‌را.

له‌ کریسمسی ساڵی ۱۹۸۲دا، له‌ بورسما‌دو‌غی ویلز چاوم به‌ کۆره‌كه‌ی
به‌پێز وۆلتەر كه‌وت. بیرمه‌ باسی ئه‌و ده‌ست‌نووسه‌ی كرد، كه‌ باوکی
دۆزیبوویه‌وه‌، به‌لام كه‌سمان گرنگیه‌کی تایبه‌تییمان به‌ بابته‌كه‌ نه‌دا. له‌و
ساڵانه‌دا درێژه‌مان به‌ په‌یوه‌ندییه‌كه‌مان دا و لانی كه‌م له‌ دوو بۆنه‌ی تر‌دا له‌
ویلز چاوم پێی كه‌وت، كه‌ بۆ به‌رزكردنه‌وه‌ی كتیبه‌كانم پۆشیشتبووم.
له‌ سی نو‌فهمبه‌ری ۲۰۱۱دا، كۆپییه‌کی ئه‌و نووسراوه‌م پێ گه‌یشت كه‌ له‌
یه‌كه‌م چاپیكه‌وتندا باسی كرد. لی‌ره‌ وه‌رمگێ‌پراوه‌.

زۆر ھەزدەكەم بەم نووسىنە دەست پى بكام:

"ئىستا كە لە كۆتايى ژيانمدا،

لەپىناوى ئەو كەسانەدا دەپۆم، كە شويىنم كەوتن

ھەموو ئەو شتانەى لەكاتى پۆيشتنم بە پرووكارى

زەوييدا فيريان بووم. ھىواخووزم سووديان

لى ھەربگرن."

بە داخەو، ئەو پاست نییە. من تەنھا بیست و یەك سالم، دایك و باوكم
خۆشیان ویستووم و پەرەردەیان کردووم، هاوسەرگیریشم لە گەڵ کچیک
کردووە، کە خۆشم دەوێت و ئەویش لە بەرامبەر دا خۆشی دەویم. بە هەر حال،
سبە ی ژیان لیكمان جودا دەکاتەو، دەبیّت ئێمەش هەر یەكەمان بە دووی
پارەوی خۆماندا بگەڕێین، بە دووی چارەنۆسی خۆمان، یان بە دووی پێگە ی
پووبە پووبوونەو، مەرگی خۆماندا بگەڕێین.

ئەمڕۆ چوار دە ی جولای ۱۰۹۹ ی، کە بۆ خێزانە کەمان گرنگە. بۆ
خێزانە کە ی یەعقوب، ئەو هاوڕێیە منداڵیم، کە لە قودس کایەم لە گەڵیدا
دەکرد، سالی ۱۸۵۹ یە — هەمیشە بە شانازییەو پێم دەلێت، کە یەهودیەت
ئایینیکی کۆنە و لە دینە کە ی من دێرینترە. بۆ ئێین ئەسیری لیها توو، کە
تەواوی ژیان ی خۆی بۆ هەولدان ی تۆمارکردنی میژوو تەرخانکرد، کە ئێستە
بەرەو کۆتایی دەپوات، سالی ۱۹۲ خەریکە تەواو دەبیّت. ئێمە بە بەروار،
یان باشتەین پێگە ی خودا پەستی قایل نین، بە لکو بە هەموو پێزیکەو بە
ناشتی پێکەو دەژین.

هەفتە یەك بەر لە ئێستا، فرماندەرە کانمان کۆبوونەو یەکیان ساز کرد.
سەربازە فەرنسییەکان زۆر لە سەربازەکانی ئێمە بلندتر و ئامادەباشترن.

هلبژاردنيکمان خرايه بهردهست: شارهکه بهجی بهیلین، یان تا مردن
بجهنگین، چونکه بهدلنیاپیه وه ده بهزیین. زورینه یان بریاری مانه و دیان دا.
له م ساته دا موسولمانه کان له مزگه وتی نه قسا کوبوونه ته وه، له کاتیکدا
جوله که کان وایان به باش زانی سه ربازه کانیاں له میحراب داود کوبکه نه وه -
قولله که ی ده یقد - مه سیحیه کانیش، که له چه ندین گه په کی جیا وازدا
ده ژین، بهرگریکردنی باشووری شاره که یان خراوده ته نه ستو.

له دهره وه، نابلقه ی قولله دروستکراوده کانی ناو که شتی دوزمنه کان
ده بینین. به جووله کانیاںدا وا دیاره سبه ی هیرش ده که ن و به ناوی باوکه وه
خوینمان ده پرژن، "نازادی" شاره که و "ویستی پیروژ".

نه م ئیواره یه، له هه مان نه و گوپره پانه ی که هه زارده یه ک پیش ئیستا،
پاریزگاری رومانی، پونتس پیله یه، عیسای هینایه ناو جه نجالییه که وه تا له
خاچی بدات، کومه لیک ژن و پیاو، له هه موو ته مه نیک، پویشتن تا یونانییه که
بینین، که له لای هه موومان به قبتیه که ناسراوه.

قبتیه که پیاویکی نامویه. له ته مه نی هه رزه کارییدا بریاری دا شاره که ی
خوی، نه سینا، بهجی بهیلیت و بروا به دووی پاره و سه رکه شیدا بگه پریت.
له کوتاییدا خه ریکبوو له برساندا بمریت، له دهرگاکانی شاره که ی نیمه ی دا،
کاتیکیش به باشی به خیرها تنی لی کرا، فیکره ی به رده وامبوونی گه شته که ی
له میشکی خوی کرده دهره وه و بریاری مانه وه ی دا.

له دوکانی پینه چیه ک کاریکی بو خوی دوزیه وه و - هه روه ک ئیبن
نه سیریش - دهستی کرد به تومارکردنی هه موو نه و شتانه ی ده بینین و
ده بیستن بو نه وه ی ناینده. هه ولی نه دا خوی به هیچ دینیک ی

دیاریکراو ھە بېه سټیټه ھە، لە گەل ټە ھە شدا کە س ھە ولى قایلکردنى نە دا. به و شیوه یه ش، ئیسته ئیمه له سالی ١٠٩٩ یان ٤٨٥٩ دا نین، به لکو زور پیشتەر، له سالی ٤٩٢ داین. قبتیه که تهنه برپای به ساتی ئیسته هیه، که خوی پیی ده لیت مۆریا - خودا نه ناسه که، وزه ی پیروز، له تهنه یاسایه که به پرسه، که ټه گەر بشکیندریت، ټه و کوتایى به جیهان ده هیئت.

به تهنیشت قبتیه که وه سه رکرده ی ټه و سى ئایینه ی لى بوو، که له قودس جیگیر ببوون. له کاتی ټه م گفتوگویه دا هیچ کارگیریکی میری لى نه بوو؛ ټه وانیش خه ریکی ئاماده کاری به رگری بوون، که ئیمه پیمانویه به ته واهه تی بى حیکمه ت بیت.

یونانییه که گوتی، "چه ندین سه ده به ر له ئیستا، پیاویک له گۆره پانه که دادگایی کرا و تاوانبار کرا. کاتیک به ره و مه رگی خوی ده پویشت، له ریگه ی لای راستیه وه به تهنیشت کۆمه لیک ژندا تیپه ری. کاتیک بینى ده گرین، گوتی: "بۆ من مه گرین، بۆ قودس بگرین". پیغه مبه رایه تی ټه وه ی ده کرد که له ئیستادا پرووده دات. له سبه ینیوه، هاودهنگی ده بیته ناکۆکی. غه م جیی شادی ده گریته وه. ئاشتی ریگه بۆ جهنگیک خوش ده کات، که هه تا داهاتویه کی ته واه دووری وینا نه کراو به رده وام ده بیت."

که س هیچی نه گوت، چونکه که سمان به ته واهه تی نه مانده زانی بۆچی له وین. باشه هیشتا ده بوو گوئ بۆ گوتاریکی تر بگرین له باره ی ټه م داگیرکه رانه وه، که به خویان ده لئین "هیرشکه ری خاچخوازن"؟

بۆ ساتیک وا ده رده که وت قبتیه که تووشی سه ر لى شیوانی ژه نه پاله که هاتبیت. ټه وجا له پاش بیدهنگیه کی زور، پوونیکرده وه:

"ئەوان دەتوانن شارەكە وێران بكەن، بەلام ناتوانن تەواوی ئەو شتەنە وێران بكەن، كە شارەكە فێری كردووین، هەر لەبەر ئەوە گرنگە ئەم زانیارییە هەر بەشیوەی چارەنووسی دیوار و خانوو و شەقامەكانمانی بەسەردا نایەت. بەلام ئایا زانیاری چییە؟"

چونكە هیچ كەس وەلامی نەبوو، خۆی بەردەوام بوو:

"ئەوە حەقیقەتی تەواوەتی ژیان و مەرگ نییە، بەلكو ئەو شتەییە، كە یارمەتیمان دەدات بەسەر بەرەنگارییەكانی پۆژانەدا زال بین. ئەمە ئەوە نییە، كە لە كۆتییەكانەوە فێری دەبین، كە تەنها خزمەتی ئەو گفتوگۆ بێ سودانە دەكات لەبارەی ئەوەوە، كە چی پوویداوە و چی پوودەدات؛ بەلكو ئەو زانیارییەییە، كە لە دڵی ئەو ژن و پیاوانەدا دەژین، كە خواستی باشیان هەیە."

قەتییەكە گوتی:

"من پیاویكی فێربووم و هێشتاش، سەرەپای گوزەراندنی تەواوی ئەو سالانە لە وەرگرتنەوەی ئەنتیکە، پۆلاندنی كەرەستەكان، تۆمارکردنی بەروار و گفتوگۆکردنی سیاسەت، هێشتاش بەتەواوەتی نازانم چی بە تۆ بڵێم. بەلام داوا لە وزەیی پیرۆز دەكەم دڵم پاك بكاتەو. تۆ پرسیارم لێ دەكەیت و منیش وەلام دەدەمەو. ئەمەییە كە مامۆستاكانی یۆنانی كۆن دەیانگوت؛ شاگردەكان پرسیارگەلێكیان لەبارەی ئەو كێشەنەوە دەكرد، كە هێشتا پەچاویان نەكردبوو، ئەوانیش وەلامیان دەدانەو."

كەسێك پرسى، "ئەي چی لە وەلامەكانی تۆ بكەین؟"

"کەسێک ئەو دەنوسیت، کە دەیلیم. ئەوانەى تروشه کانم لەیاد ناکەن. شتە گرنگە کە ئەو یە، کە ئەمشەو تۆ بەرەو هەر چوار سوچە کەى جیهان بەرپى دەکەویت و ئەو یە بیستووتە بە خەلکى رادەگە یە نیت. بەو شیوە یە ش پۆحى قودس پارێزراو دەبیت. پۆژیکیش دیت قودس دروست دەکەینەو، نەک تەنھا وەک شارێک، بەلکە وەک ناوەندیکی زانیاری و شوینێک کە دووبارە ئاشتى تیدا بەرقەرار بێت".

پیاویکی تر گوتى، "هەمووان دەزانين چى له سبهيدا چاوه پیمانه. باشە وا باشتەرییە باسى ئەو بەکەین، کە چۆن وتووێژ لەسەر ئاشتى بەکەین، یان خۆمان بۆ جەنگ ئامادە بەکەین؟"

قەتییە کە تەماشایەکی پیاوێ ئایینیەکانى تەنیشتى خۆى کرد، ئەو جا لەناکاو پووی بۆ جەنجالییە کە وەرگێرا.

"کەس لە ئیمە نازانی ت سبەینى چى لەگەڵ خۆى دەهینیت، چونکە هەموو پۆژیک ساتى باش و خراپى تیدایە. لەبەر ئەو، کاتییک پرسیارە کانتان دەکەن، تیپە سەربازییەکانى دەرەو و ترسە کەى ناوێو لەیاد بەکەن. کارى ئیمە تۆمارکردنى ئەو شتانه نییە، کە لەم بەروارە پوودەدات بۆ ئەوانەى کە زەوییان بۆ دەمینیتەو؛ میژوو ئاگای لەو دەبیت. بەو شیوە یە ش، ئیمە قسە لەسەر ژيانى پۆژانەمان و ئەو تەنگوچە لەمانە دەکەین، کە پووبە پوویان بووینە تەو. داها توش هەر بایەخ بەمە دەدات، چونکە لەو برۆیە دا نیم لە ماوێ هەزار سالى داها تودا زۆر گۆرانکاری پووبدەن".

ئەوجا يەعقوبى دراوسىم گوتى:

"باسى بەزىن و بەرەنگارىمان بۆكە".

لەو ەلامدا گوتى:

ئايا گەلا، كاتىك لە زستاندا لە دارەكە دەكەوئە خوارى، ەست دەكات
باكە بەزاندوويەتى؟

دارەكە بە گەلاكە دەلئيت: "خولى ژيان بەوشوويەيە. پەنگە تۆ
پئوتابئيت دەمرىت، بەلام لە مندا زىندووى. بۆ زىندوويئى خۆم سوپاسى تۆ
دەكەم، چونكە بەبۆنەى تۆو دەتوانم ەناسە بدەم. ەروەها سوپاست
دەكەم بۆ ئەو ەى كە ەستم بە خوشويستنى خۆم كرد، چونكە بەبۆنەى
تۆو بوو، كە دەمتوانى سئبەر بۆ گەشتيارە ماندووەكان دابىن بكەم. وزەت
وزەى منە؛ ئئمە ەردوويەكىن".

ئايا پياويك، كە چەندىن سال بۆ خۆئامادەكارى بۆ سەر كەوتن بە
بەرزترىن چىاي جىهاندا بەسەردەبات، ەست بە بەزىن دەكات، كاتىك
دەگاتە سەر لووتكەى چياكە و بۆى دەردەكەوئە سروشەت لووتكەكەى بە
ەورى گەردەلول داپۆشيوو؟ پياو ەكە بە چياكە دەلئيت: "ئەم جارە
پئويستت بە من نىيە، بەلام كەش دەگۆرئەت و منيش پۆژىك دەگەپئمەو ە و

بە لووتكەكەت دەگەم. لە ھەمان كاتدا، تۆ لیڤرەیت و چاوەپوانی من دەكەیت."

ئایا كاتیك پیاویكى گەنج، لەلایەن یەكەم خۆشەویستیەو ڕەت دەكریتەو، پێی وادەبیّت و ڕایدەگەیهنیت، كە خۆشەویستی بوونی نییە؟ پیاو گەنجەكە بە خۆی دەلیت: "كەسیكى باشتەر دەدۆزمەو، كە لە ھەستەكانم تۆ بگات. ئەوجاش لە باقى پۆژەكاندا شادمان دەبم."

لە خولى سروشتدا شتیك نییە بەناوی سەرکەوتن و بەزینەو: تەنها جوولە بوونی ھەيە.

زستان لەپیناوبوون بە دەسەلاتتریندا تیدەكۆشیّت، بەلام لەكۆتاییدا، ناچارە ئەو سەرکەوتنەى بەھار قبول بگات، كە گول و شادمانی لەگەڵ خۆی ھیناوە.

ھاوین ھەزدەكات پۆژە گەرمەكانى بۆ ھەتاھەتایە بەردەوام بن، چونكە لەو بڕوايەدايە گەرمى بۆ زەوى بەسوود بیّت، بەلام لەكۆتاییدا، دەبیّت گەیشتنى پاییز قبول بگات، كە دەبیّتە ھۆی ھەواندەنەو ھۆی زەوى.

ئاسك گيا دەخوات و خۆیشی دەبیّتە خۆراكى شیر. ئەمە بابەتى ئەو نییە كى بەھیزترە، بەلكو ڕیگەى خودایە لە پیشاندانى خولى مردن و زیندووبوونەو دا.

لەناو ئەو خولەشدا نە براو و نە دۆراو بوونی نییە، بەلكو چەند قوناغێك ھەيە، كە دەبیّت تیپەپەڕیندریّن. كاتیك دلى مروۆ لەمە تیدەكات، ئازاد دەبى و كاتى تەنگوچەلەمە قبول دەكات و بە ساتە شكۆمەندانەكان ھەلناخەلەتیت.

هەردووکیان تێدەپەپن. یەکیان بەسەر ئەوێ تریاندا سەردە کەوێت. خولەکش بەردەوام دەبێت هەتا خۆمان لە لاشە ئازاد دەکەین و وزە ی پیروژ دەدۆزینەو.

لەبەر ئەو، کاتی ک شەڕکەر لە مەیدانی ململانێدا بوو - ئەگەر خواستی خۆی، یان چارەنووسی چاوەڕواننەکراو بەرەو ئەوێ پەلکێشی کردبێت - با لە سەرکەوتنی جەنگە کە ی بەردەمییدا پۆحی پڕ لە شادی بکات. ئەگەر لەسەر شانازی و شکۆداری خۆی بەردەوام بێت، گەر تەنانت شەڕەکش بدۆزێت، هەرگیز نابەزێت، چونکە پۆحی بە ساغی دەمی نییە.

سەرزەنشتی کەسیش ناکات بۆ ئەوێ کە بەسەریدا پروودەدات. لەو ساتەوێ بۆ یە کە م جار عاشق دەبێت و ڕەتدەکرێتەو، دەزانێت کە ئەمە توانای خۆشەویستی لەبەر نابێت. ئەوێ لە خۆشەویستییدا راستە لە جەنگیشدا راستە.

دۆڕاندنی شەڕ، یان دۆڕاندنی تەواوی ئەو شتانە ی هەمانە لە ساتی غەمباری نزیکمان دەکاتەو، بەلام کاتی ئەو ساتانە تێدەپەپن ئازایەتیەکی شاراو لەخۆماندا دەدۆزینەو، ئازایەتیە کە هەر یەکی ک لە ئێمە سەرسام دەکات و پێزی خودییمان زیاد دەکات.

تەماشای چواردەوری خۆمان دەکەین و بە خۆمان دەلێین: "هەستامەو". وشەکانیشمان شادمانییمان پێ دەبەخشن.

تەنھا ئەوانە ی ئەو هیژە شاراو یە ی ناخیان نادۆزنەو دەلێن "دۆڕام" و

غەمبار دەبن.

ئەوانەى تر، ئەگەر چى ئازارى بەزانيان ھەيە و ئەو قسانە لەکەداريان دەکات، کە براوەکان پىيان دەلێن، پێگە بە خۆيان دەدەن ھەندیک فرمیسک برێژن، بەلام ھەرگیز خۆيان بۆ بەزەيى خۆيى بەدەستەوہ نادەن. ئەوان دەزانن، کە ئەمە تەنھا وەستانیکى شەپەکەيە و لەو ساتەدا زيانيان پى گەشتوہ.

گوێ لە لیدانى دلى خۆيان دەگرن. ئەوان ئاگادارى پەشیوى و ترسەکەى خۆيانن. لە ژيانى خۆيان پادەمىنن و بۆيان دەردەکەوێت، سەرەپای ترسەکەيان، ھىشتا باوەريان پتەوہ و پۆحيان بەرەو پىشەوہيان دەبات. ھەول دەدەن بیدۆزنەوہ چى ھەلە و چى راستيان کۆدوہ. ئەم ساتى بەزینە دەقۆزنەوہ و سوودى ھەوانەوہ، چاککرنەوہى برینەکانيان و داھىنانى ستراتیژى نوێى لى وەردەگرن و خۆيان باشتەر دەکەن.

ئەوجا خۆرى ئەو پۆژە ھەلدیت، کە جەنگیکى نوێ لە دەرگاكانيان دەدات. ھىشتا دەترسن، بەلام دەبیٹ کردار بکەن – يان ئەوہ، يان دەبیٹ بۆ ھەمیشەيى بە کەوتوویى لەسەر زەويیەکە بمىننەوہ. ھەلدەستن و پووبەپووى پکابەرەکانيان دەبنەوہ، ئەو ئازارەيان بەبیر دەکەوێتەوہ کە چەشتوويانە و ئیدی نایانەوێت بىچێژن.

بەزینى پىشوويان واتای ئەوہیە، کە ئەمجارە دەبیٹ بىبەنەوہ، چونکە نایانەوێت دووبارە ھەمان ئازار بچێژنەوہ.

بەلام ئەگەر ئەمجارە سەرکەوتن بۆ ئەوان نەبوو، ئەوا جارى داھاتوو بۆ ئەوان دەبیٹ. ئەگەر جارى داھاتووش نەبوو، ئەوا جارى دواى ئەو دەبیٹ. شتە گرنگەکە ئەوہیە، کە لەسەر پیکانت دووبارە پراوەستیتەوہ.

تەنھا ئەوێ کۆڵ دەدات دەبەزیت. هەموو ئەوانە ی دیکە براوەن.
 ئەوجا ئەو پۆژە دیت کە تەواوی ئەو ساتی تەنگوچە لەمانە بە تەنھا
 چیرۆکیکن، کە دەبیّت بە شانازییەو بە گێڕدەرینەو بە ئەو کەسانە ی کە گوئ
 رادەدین، ئەوانیش بە پێزەو بە گوئ دەگرن و سێ شتی گرنگ فێردەبن:
 بە ئارامی چاوەپوانی ساتی گونجاو بکە بۆ دەست بە کار بوون.
 شانازی بە جێ برینە کانتەو بەکە.
 برین مەدالیایە بە سەر لاشەو، دۆژمنە کانیشت لییان دەترسن، چونکە
 ئەو برینانە بە لگە ی ئەزموونی درێژخایەنی جەنگن. زۆرینە ی کات ئەمە وایان
 لێ دەکات هەولێ گەفتوگۆ بەدەن و خۆیان لە پێکدادان بپاریزن.
 برین زۆر لەو شمیشرە بلندتر دەدوێت، کە هەلێکۆلیووە.

كاتيڭ بازرگانىڭ بۆي دەرکەوت
قېتییەكە لە قسەکردن تەواو بوو،
گوتى، "باسى كەسە بەزىوھكان بکە".

لەوھلامدا گوتى:

بەزىوھكان ئەوانەن، كە ھەرگىز ناكەون.

بەزىن بەواتايە دىت، كە ئىمە جەنگىك، پان شەپكى تايبەتى
دەدۆپىنىن. سەرنەكەوتن پىگەى ئەوھمان پى نادات لەسەر شەپكردن
بەردەوام بىن.

بەزىن ئەوكاتەيە، كە لە دەستكەوتنى شتىكدا، كە زۆر ئارەزووى
دەكەىن سەركەوتوو نابىن. سەرنەكەوتن پىگەى خەونبىنىنمان لى دەگرىت.
نەشىدەكەى ئەمەيە: "چاوپىي ھىچ شتىك مەكە تا ھىوابراو نەبىت".
بەزىن ئەوكاتە كۆتايى پى دىت، كە دەست بە شەپكى تردەكەىن.
سەرنەكەوتن كۆتايى نىيە: ھەلېژاردەيەكى ھەمىشەيە.

بەزىن بۆ ئەوكەسانەيە، كە سەرەپاي ترسەكەيان، بە پەرۆشى و
باوھپەوھ دەژىن.

بەزىن بۆ كەسى نەبەردە. تەنھا ئەوان شكۆمەندى دۆپان و شادى
بردنەوھ دەزانن.

من نه هاتووم پيٽ بليٽم به زين به شيكى ژيانه: ئيمه هه موومان نه وه ده زانين. ته نها به زيوه كان له خوشه ويستى ده گهن. چونكه يه كه م جه نكمان له شانشينى خوشه ويستيدا هه لده گيرسيټين - به گشتيش ده دؤرپين.

من هاتووم پيٽبليٽم كه سانيك هه ن، كه هه رگيز نه به زيوون.

ئه وانيش ئه و كه سانه ن، كه هه رگيز نه به نكيوون.

ئه وان توانيويانه خويان له برين و زه بوونى و هه ستى بى كه لكى به دوور بگرن، هه ر وهك ئه و ساتانه ي كه ته نانه ت جه نگاهه ره كانيش گومان له بوونى خودا ده كه ن.

خه لكى له و شيويه به شانازيه وه ده لين: "هه رگيز جه نكيكم نه دؤراندوه". به شيويه كه له شيوه كان، هه رگيز ناتوانن بلين: "جه نكيكم بردۆته وه".

ئه وان گوئى پى ناده ن. ئه وان له گه ردونيكداد هژين، كه باوه پريان به پته وى و سه ختى خويان هه يه؛ چاوه كانيان له ئاست ناعه داله تى و ئازار چه شتندا داده خه ن؛ هه ست به پاريزراوى ده كه ن، چونكه پيويست ناكات مامه له له گه ل ئه و به ره نگاريانه ي ژياندا بكه ن، كه ئه و كه سانه پووبه پوويان ده بنه وه، كه له پشتى سنوره كانيانه وه خويان ده خه نه مه ترسييه وه.

ئه وان هه رگيز وشه گه لى "مالئاوا" يان "كه رامه وه. به هه ستى گهرمى كه سيكه وه له باوه شم بگره، كه له ده ستى دابم و دووباره دؤزيبيميه وه". يان نه بيسئوه.

ئه وانه ي هه رگيز نه به زيوون شادمان و بلند ديارن، ده لئى سه روكى ئه و بپوايه ن، كه هه رگيز په نجه يه كيان بۆ به ده سته ينانى رانه كيشاوه. ئه وان

هەميشە لە تا بەهيزەكە دان. ئەوان لە كەمتيار دەچن، كە لەسەر پاشماو ەى شيرەكان دەژين.

ئاوا مندالەكانيان فيردەكەن: "خۆتان لەقەرەى بەرەنگارى مەدەن، تەنھا دۆرانتان بۆ دەمىنيتەو. گومانەكانتان بۆ خۆتان هەلبگرن، بەو شيوەيه ش هەرگيز پووبەپووى هيج كيشەيهك نابنەو. ئەگەر كەسيك اينى دان، خۆتان بە ليدانەو ەى بى هەمىت و تاوانبار مەكەن. شتى گرنگتر لە ژياندا بوونى هەيه."

لە بى دەنگى شەودا، جەنگە ئەنديشەيهيەكانيان دەكەن: خەونە نەزانراو ەكانيان، ئەو نادادپەرەيهيەى چاوپيان لەئاستيدا داخستوو، ئەو ساتە ترسنۆكانەى توانيويانە لە خەلكى بشارنەو - بەلام نەيانتوانيو ە لە خويانى بشارنەو - و ئەو خۆشەويستيهيەى كە بە چاويكى درەوشاو ەو بە پارەو ەكانياندا تپەپيو ە، ئەو خۆشەويستيهيەى خودا بۆيانى تەرخان كردو ە، بەلام كەمى ئازايەتى واين لى دەكات نەتوانن لەباو ەشى بگرن. بەلئينيش بەخويان دەدەن: "سبەى جياواز دەبيت."

بەلام سبەى ديت و پرسيارە ئيفليجكەرەكە لە ميشكياندا دەوروزيت: "ئەى چى دەبيت ئەگەر بەكارى خوى نەيت؟"

ئەوجاش هيج شتيك ناكەن.

خەفەت بۆ ئەو كەسانەى هەرگيز نەكەوتوون! هەرگيز لەم ژيانەدا براو ە

نابن.

ژنيکی لاو، که خهريکبوو هاوسه رگيري له گهل
کورې يه کيک له دهوله مهندين ترين پياوه کاني شاره که دا
ده کرد، به لام ئيستا دهيوست هه لبيت، گوتي،
"باسي ته نيايمان بو بکه".

لەو ەلامدا گوتى:

بەبى بوونى تەنيايى، خۆشەويستى زۆر لەگەلتدا نامىنيتەو ە.
چونكە خۆشەويستى پىويستى بە ەوانەو ە ەيە، بەو شىو ەيەش
دەتوانيت بە ئاسمانەكاندا گەشت بكات و خوى لە فۆرمى تردا ئاشكرا بكات.
بەبى تەنيايى، ەيچ پووەك و ئازەلەك نازىنەو ە، ەيچ خاكەك بە بەپيتى
نامىنيتەو ە، ەيچ مندالەك لەبارەى ژيانەو ە فير نابيت، ەيچ ەونەر مەندەك
بەرەمى نابيت، ەيچ كارەك گەشە ناكات و ناگۆرپيت.

تەنيايى ناديارى خۆشەويستى نىيە، بەلكو تەواو كەريەتى.
تەنيايى بزىي ەاو ەل نىيە، بەلكو ئەو ساتەيە، كە پۆحمان ئازادى
ئەو ەي ەيە قسەمان لەگەلتدا بكات و يارمەتيمان دەدات بپيارى ئەو ە بدەين
چى لە ژيانمان بكەين.

لەبەر ئەو ە، پىرۆزكراو ئەوانەن، كە لە تەنيايى ناترسن، ئەوانەى لە
ەاو ەلى خويان ناترسن، ئەوانەن كە ەميشە بە ئائومىدى چاو بو كوردنى
شتەك ناگۆن، شتەك تالەلى خويانى بىن بدەنەو ە، شتەك كە ەلەيسەنگينن.

ئەگەر ھەرگىز بەتەنیا نەبىت، خۆت ناناسىت.
ئەگەر خۆشت نەناسىت، لە بەتالى دەترسىت.
بەلام بەتالى بوونى نىيە. جىھانىكى فراوان لە پۆحماندا ھەشاردراو،
چاۋەپىيە بدۆزىتەو. ئەو، تا، بە تەواۋى ھىزىيەو، بەلام ھىندە بەھىز و
نويىيە، كە لە دانپىنانى بوونى دەترسىن.

كردارى بىر كەردنەو ھى ئىمە كىيىن زۆرمان لى دەكات ئەو قەبۇل بىكەين،
كە دەتوانىن لەو زىاتىر بېرىن، كە خۆمان بىرى لى دەكەينەو. ئەو ھەش
دەمانترسىنىت. باشتىن شت ئەو ھى خۆت لە مەترسىيە كە دوور بخەيتەو.
ھەمىشە دەتوانىن بلىين: "ئەو ھەم نەكرد، كە دەبوو بىكەم، چۈنكە پىگەيان
نەدەدام".

ئەو ھە ئاسودە بەخشترە. پارىزاوترە. لە ھەمان كاتىشدا، ھاوتاي
دەستبەردار بوونى ژيانى خۆتە.

و ھى بۆ ئەو كە سانەى پىيان باشە بلىين: "ھەرگىز ھىچ ھەلىكم بۆ
ھەلنەكەوتو ھە".

چۈنكە لەگەل تىپەپىنى ھىچ پۆژىكدا، قولتر لە بىرى سنوورەكانياندا
نوقوم دەبن، ئەو جا ئەو ساتە دىت، كە غىرەتى ئەو ھەيان نىيە بە دىۋارى
بىرەكەدا ھەلبىزىن و بىنە دەرەو تا ئەو پووناكىيە بدۆزنەو، كە لە
كونەكەى سەرو سەريانەو دەرەوشىتەو.

بەلام پىرۆزكراو ئەوانەن، كە دەلەين: "زۆر ئازا نىم".

چونكى دەزاقنى ئەۋە ھەلەي كەسىكى دىكە نىيە. ئەۋجاش زوۋيان
دەرەڭگ، بىرۋاي پىۋىست بۇ بەرەنگارىۋونەۋەي تەنپايى و نەينىيەكانى
دەدۆزراۋە.

ئەۋكەسانەي كە لەۋ تەنپايىيە ناترسن، كە ھەموو شتىك ئاشكرا دەكات،
تامى ھەموو شتەكان بۇيان جىاۋازە.

لە تەنپايىدا، ئەۋان ئەۋ خۆشەۋىستىيە دەدۆزراۋە، كە پەنگىۋو بەبى
ئاڭادارى بگەشتىيە. لە تەنپايىدا، ئەۋان لەۋ خۆشەۋىستىيە تىدەگەن و
بىزى دەگرن، كە بەجىي ھىشتوون.

لە تەنپايىدا، ئەۋان دەتۋانن بىرپارى ئەۋە بدەن، كە ئەۋ خۆشەۋىستىيە
لە دەستچۈۋە نرخی گەرانەۋەي ھەيە، يان دەبىت بە سادەيى پىگەي
بۇيشتى بدەن و پارەۋىكى نوئى بگرنە بەر.

لە تەنپايىدا، ئەۋان بۇيان دەردەكەۋىت، كە گوتنى "نەخىر" ھەمىشە
ۋاتاي پىشاندانى كەمى بەخسندەيى نىيە و گوتنى "بەلئ" ش ھەمىشە
چاكەكارى نىيە.

ئەۋانەش كە لەم ساتەدا بە تەنپان ھەرگىز پىۋىست ناكات لە وشەگەلى
خراپەكارى بترسىن: "تۆكاتى خۆت بەفېرۆ دەدەيت".
يان بە وشەگەلى بەھىزى سەرۋكى خراپەكارىيەكان: "كەس گوى بە تۆ
نادات".

ۋەي پىرۆز گويمان بۇ پادەدېرىت كاتىك لەگەل خەلكانى ترقسە
دەكەين، تەنات ئەۋ كاتانەش گوى دەگرىت، كە ھىمەن و بى دەنگىن و
دەتۋانن تەنپايى ۋەك پىرۆزىيەك قبول بگەين.

لەو ساتەشدا، شەوقەكەى ھەموو شتێكى چواردەورمان پووناك
 دەكاتەو و یارمەتیمان دەدات ئەو بێنین كە ئێمە پێویستین، بوونیشمان
 لەسەر زەوى جیاوازییەكى گەورە بۆ كارى ئەو دروست دەكات.
 كاتیكیش ئەو ھاوسەنگییە بە دەست دەهێنین، لەو زیاتر وەردەگرین،
 كە داواى دەكەین.

بۆ ئەو كەسانەى كە ھەست بە ستەمى تەنیاى دەكەن، گرنگە لە یادتان
 بێت، كە لە ھەرە ساتە گرنگەكانى ژياندا ئێمە تەنیاين.
 ئەو كاتەى منداڵ لە منداڵدانى ژن دەردەهێندرێت: گرنگ نییە چەند
 كەسان ئامادەن، بپاری كۆتایى ژيان پەيوەندى تەنیا بە منداڵەكەو ھەيە.
 ھێنانى ھونەرمەند و كارەكەى: بۆ زۆر باشبوونى كارەكەى، پێویستى
 بەو ھەيە ھێمن بێت و تەنھا زمانى فریشتە ببيستێت.
 ھێنانى ھەموومان، كاتێك پووبەپووى میوانە نەخوازراو كە دەبینەو، كە
 مەرگە: ھەموومان لەو ساتە گرنگ و تۆقینەرەى بوونماندا بە تەنیا دەبین.
 ھەر وەك چۆن خۆشەويستى مەرجى پیرۆزە، تەنیايش مەرجى مەرۆقە.
 ئەوانەى كە لە پەرچووى ژيان تێدەگەن، لە ھەمان كاتدا ھەردوو تامەكە
 پێكەو دەكەن.

كورپىكىش، كه يه كيڭ بوو له وانه ي بو
پويشتن هه لبريڙدرا بوو، جله كانى خو
گرت و گوتى:

"شاره كه م له و باوه پردان به كه لكى شه پ كردن
نه يه م. من بى سوو دم".

لەۋەلامدا گوتى:

ھەندىك خەلك دەلىن: "كەس خوشى ناۋىم". بەلام بۇ ئەۋ خوشەۋىستىيە نەۋىستراۋەش، ھەمىشە ھىۋا ھەيە، كە پۇژىك دىت دەۋىستىت.

ھەندىكى تر لە يادنامەكە ياندا دەنۋوسن: "بلىمەتتىيەكەم دەركى پى ناكىت، بەھرەكەم نانرخىندىت، خەۋنەكانم بە سووك سەير دەكرىن". بەلام بۇ ئەۋانىش ھىۋا ھەيە، كە لەپاش ململاننىيەكى زۇر، شتەكان دەگۈرىن.

ھەندىك خەلكى تر پۇژەكانيان بە لەدەرگادانەۋە بەسەردەبەن و دەلىن: "من بەدۋى كاردا دەگەرپىم". دەزانن، ئەگەر ئارام بگرن، يەكىك بانگەشتىيان دەكاتە ژوورى.

بەلام ھەندىكىش ھەن، كە بەيانيان بە دلىكى قورسەۋە بەئاگا دىنەۋە. ئەۋان بەدۋى خوشەۋىستى و دان پىانان و كاردا ناگەرپىن.

ئەوان بە خۆیان دەلێن: "من بئ سوودم. من لەبەر ئەوە دەژیم، که هەستمەو، بەلام هیچ کەس، بەتەواوەتی هیچ کەسیک، بایەخ بەوە نادات، که دەیکەم".

لەدەرەو، خۆرەکه دەدرەوشیتهو، ئەوان خیزانه کهیان لەدەرە و هەول دەدن درێژە بە پۆشینی دەمامکی شادمانی بدن، چونکه لە چاوی ئەوانە ی تردا، ئەمان هەموو ئەو شتانهیان هەیه، که لە ژياناندا خەونیان پێیانەو بێنیوو. بەلام قایلن بەوەی که هیچ کەسیک پێویستی بەوان نییه، یان لەبەر ئەوەی که زۆر لاون و وا دەرده کهوێت بەتەمەنه کان سەرقالی شتی تر بن، یان لەبەر ئەوەی زۆر پیرن و ئەندامه لاوهکانی خیزانه که بایەخ بەو شتانه نادەن، که ئەمان دەیلێن.

شاعیر چەند دیرێک دەنووسی و ولایان دەنی، بیر دەکاتەو: "کەس بایەخ بەمە نادات".

کرێکار دەگاتە سەر کار و هەر هەمان ئەو کاره دووباره دەکاتەو، که دوینی کردوویەتی. لەو باوەرەدایه، ئەگەر هەر کاتی که دەر بکری، هیچ کەس بایەخ بە نا ئامادهی نادات.

ژنیکی گەنج عەزییه که دوست دەکات و ئازاری پێوه دەچێژیت، کاتی کهیش بۆ بۆنەیه که دەپۆشی، پەيامی چاوانی خەلکانی تر دەخوینێتهو: "تۆ نه له کچهکانی تر جوانتری، نه ناشرینتریشیت. عەزیه کهشت یه کی که له و ملیۆنان عەزییهی جیهان، که له م ساته دا، له بۆنه ی دیکه دا له بەرکراون — هەندێک له کۆشکی گەرە، هەندێکی تر له گوندی بچوک، که هەمووان تییدا یه کتر دەناسن و لێدوان له سەر جل و بەرگی

یه کتری دە دەن. به لām کەس لیدوانی له سەر ئه وه نه دا، که ئه وه بهری کردووه و تیبینی نه کراوه. نه جوان بووه و نه ناشرین؛ ته نه عزییه کی دیکه ی ئاسایی بووه.

بی سوود.

لاوه کان پیان وایه جیهان پریه تی له کیشه ی گهره، که ئه وان خه ون به چاره سه رکردنیانه وه ده بینن، به لām کەس بایه خ به باری روانینیان نادات. پیان ده گوتریت، "تۆ به ته واوه تی نازانیت جیهان چۆنه. گوئی له به ته مه نه کان بگره و ئه و کاته فیکره یه کی باشترت بۆ کرده وه کانت ده بیت". خه لکه به ته مه نه کان کامل بوون و ئه زمونیان وه رگرتووه، به شیوه یه کی زه حمه ت فیری ته نگوچه له مه کان بوون، به لām کاتیک وه ختی ئه وه یان دیت ئه و شتانه فیری خه لکی بکه ن، کهس بایه خیای پی نادات. پیان ده گوتریت، "جیهان گۆراوه. ده بیت له سه ر مۆده برۆیت و گوئی له لاهه کان بگریت".

هه ستی بی سوود پیزگری ته مه ن نییه و هه رگیز داوای ریدان ناکات، به لکو له جیی ئه وه پۆحی خه لکی داده خورینیت، دووباره و دووباره ی ده کاته وه: "کهس بایه خت پی نادات، تۆ هیچ نیت، جیهان پیویستی به تۆ نییه".

له هه ولێکی نائومیدانه دا بۆ به خشیانی مانا به ژبان، زۆر کهس پروو له ئایین ده که ن، چونکه ململانی به ناوی باوه ریکه وه هه میشه پاساوه بۆ هه ندیک کاری مه زن، که ده توانن جیهان بگۆرن. به خویان ده لێن، "ئیمه کاری خودا ئه نجام ده دهین".

ئەوجا دەبنە شوپىنكە وتوويەكى لەخوداترس، پاشان ئىنجىلى،
لەكۆتايىشدا، بە مەزن.

تىناگەن ئاين بۆ بەشكردنى نەينىيەكان و پەرستىن خولقىندراو، نەك يۆ
كپکردن و گۆرپىنى خەلكانى تر. مەزىنترن پەرچووى خودا ژيانە. ئاى قودس،
ئەمشەو بۆ تۆ دەگرىم، چونكە تىگەيشتنى يەكيتىي پىرۆز لە ھەزار سالى
داھاتودا ون دەبىت.

پرسىيار لە گۆلى كىلگەيەك بكە: "ئايا ھەست بە بەسوودى دەكەيت؟ لە
پاش ھەموو شتىكىش، تۆ ھىچ ناكەيت، تەنھا دووبارە و دووبارە ھەر ھەمان
گۆل بەرھەم دەھىت."

گۆلەكەش لەو ھەلەمدا دەلەيت: "من جوانم، جوانىش ھۆكارى ژيانە."
پرسىيار لە پووبار بەكە: "ئايا سەرھەپاي ئەو ھى كە جگە لە لىژكردنەو ھى
ئاو ھەر بە ھەمان ئارپاستەدا، ھەست بە بەسوودى دەكەيت؟"
پووبارەكەش لەو ھەلەمدا دەلەيت: "من ھەول نەدەم سوودبەخش ىم. من
ھەول نەدەم پووبار ىم."

لە چاوى خودادا ھىچ شتىكى ئەم جىھانە بى سوود نىيە. نە يەك گەلە
درەخت، نە يەك تالى قزىت دەو ھەيت، نە يەك مېرووش لەبەر بى سوودى
دەمەيت. ھەموو شتىك ھۆكارىك بۆ بوونى ھەيە.

تەنانەت تۆش، كەسەكە پرسىيارەكە دەكات. "من بى سوودم" ئەو
و ھەلەمەيە، كە خۆت بە خۆتى دەدەيت.

هەر زوو ئێ و وە لāmە ژە هراویت دە کات و دە تکوژیت، تە نانه ت لە کاتی کدا،
کە لە ژیا نیشدا ی، تە نانه ت لە کاتی کدا، کە دە شپۆیت، دە خۆیت، دە خەویت
و هەول دە دەیت هەر کات شیاو بوو کە مێک گالته بکەیت.

هەول مە دە بە سوود بیت. هەول بدە خۆت بیت: ئێ وە بە سە و، هەر
ئێ وە ش تە وای جیا وازییە کە دە خولقینیت.

نە لە پۆخت خاوتر و نە خیراتر برۆ، چونکە ئێ وە پۆختە، کە بە سوودی
هەر هەنگاو یکت فێر دە کات. هەندیک جار بە شداریکردن لە جەنگیکی مەزندا
دە بیته ئێ و شتە ی یارمە تی گۆرینی خولی میژوو دە دات. بە لām هەندیک جار
زۆر بە سادە یی دە توانیت ئێ وە بە خەندە یە ک بکەیت، لە بەر هیچ هۆکاریک،
بە پووی کە سی کدا، کە لە سەر شە قامە کە بە تە نیشیدا تێ دە پە ریت.

بە بێ ئێ وە ی ئاگات لێ بیت، پەنگە ژیا نی بیگانه یە کت پرگار کرد بیت،
کە ئێ ویش پێی وابوو بێ سوودە و ئامادە ی خۆ کوشتن بوو — هەتا ئێ و
کاتە ی خەندە یە ک هیوا و باوە پێکی نوێی پێ بە خشیوو.

ئێ گەر ژیا نی خۆت بە هەموو زانیارییە کانه وە بخوینیت و لە هەموو ئێ و
ساتانه دا برییتە وە، کە ئازارت چە شتوو، عارە قەت کردۆتە وە و خەندە ت
کردوو لە ژێر خۆردا، هیش تاش ناتوانیت بە تە و اوە تی بزانی ت بۆ چ کە سی ک
سوود بە خش بوویت.

هەر گیز ژیا ن بێ سوود نییە. هەر پۆحیک، کە دیتە خواری بۆ سەر زەوی
هۆکاریکی هە یە.

ئەوانەى يارمەتى كەسانى تر دەدەن ھەول ئادەن سوودبەخش بن، بەلكو زۆر بەسادەىى ژيانىكى بەسوود دەگوزەرىنن. بە دەگمەن ئامۆزگارى دەبەخشن، بەلام ۋەك نموونەيەك خزمەت دەكەن.

يەك شت بكە: ئەو ژيانە بژى كە ھەمىشە ئارەزوويت كردوۋە. خۆت لە پەخنەگرتن لە كەسانى تر بە دوور بگرە و لە بەدەيھىنانى خەونەكانتدا چىر بېرەوۋە. پەنگە ئەمە بۆ تۆ زۆر گرنگ دەرئەكەويىت، بەلام خودا، ئەو زاتەى كە ھەموو شتەك دەبىنىت، بەو نموونەيە دەزانىت، كە دەيىبەخشىت و يارمەتيدەرى دەبىت لە پىشخستنى جىھاندا. ھەر پۆژىكىش، زياتر پىرۆزت دەكات.

كاتىكىش مىوانە نەخواز اوۋەكە دەگات، گويت لىيەتى دەلىت:
 "گونجاۋە بېرىم: "باۋكە، باۋكە، بۆچى بەجىتھىشتم؟" بەلام ئىستا،
 لەم دوايىن چىركەيەى ژيانى سەر زەويتدا، پىت دەلىم چىم بىنى: بىنىم
 خانوۋەكە پاك بوو، مېزەكە داندرابوو، زەويىيەكان كىلدرابوون، گولەكان
 دەخەنن. ھەر شتەك لە شوينى لەبارى خۆيدا دەبىنى، لە شوينىكدا كە
 رىك دەبوو لەویدا بن. تىدەگەيت، كە شتە بچوۋكەكان لە گۆرانكارىيە
 گەرەكان بەرپرسن. لەبەر ئەو ھۆكارەش، لەگەل خۇمدا دەتبەم بۆ
 بەھەشت."

ئەوجا ژنىكى بەرگدروو، كە ناوى
ئەلمىرا بوو، گوتى:

"دەكرا بەر لە گەيشتنى خاچپەرستەكان
بپۆم، ئەگەر ئەوەشم بکردبا، ئىستا لە
مىسر كارم دەكرد، بەلام ھەمىشە زۆر
لە گوپانكارى ترساوم".

لەو ئەمدا گوتی:

ئیمە لە گۆران دەترسین، چونکە پیمانواوە لە پاش پەنج و قوربانییەکی
نۆر، لە جیهانی ئیستەمان شارەزاین.

ئەگەر چی پەنگە ئەم جیهانە باشتەری جیهانەکانیش نەبێت، ئەگەر چی
پەنگە بە تەواوەتیش پێی قایل نەبین، لانی کەم نامانخاتە هیچ
سەرسامبوونیکی خراپەو. بە هەڵەدا ناپۆین.

هەر کات پێویست بوو، هەندێک پێکخستەوێ مامناوەند دەکەین تا
هەموو شتەکان بە شیوەی خۆیان بەردەوام بن.

ئیمە دەبینین چیاکان هەمیشە لە شوێنی خۆیان دەمیئنەو. دەبینین
زۆرینە کات، کە داری تەواو گەشەکردو دەگۆیژینەو، دەمرن.

ئیمەش دەلێین: "دەمانەوێت بە شیوەی چیا و دارەکان بین. جیگیر و
مایە پێز". ئەگەر چی لە میانی شەودا بە ئاگا دین و بیر دەکەینەو:
"خۆزگە وەک ئەو بالەندە دەبووین، کە دەتوانن سەردانی دیمەشق و بەغداد
بکەن، هەر کاتیش بیانەوێت دەگەڕێنەو."

یان: "خۆزگە بەشیوەی با دەبووم، کەس نازانیت لە کوێوە هەڵدەکات و بەرەو کوێ دەچیت، هەرکاتیکیش بیهوێت دەتوانیت بەبێ پوونکردنەوێ بە ئاراستەیی خۆی بگۆڕیت".

بەهەر حال، بۆ پۆژی دواتر، بیرمان دەکەوێتەوێ، کە هەمیشە بۆلەندەکان لە دەست پاوکەر، یان بۆلەندی گەورەتر هەڵدین؛ هەندیک جاریش با کە لە گێژاوی گەردەلولدا گیردەخوات و هەموو شتەکانی چواردەوری وێران دەکات.

خەونیکی جوانە، کە هەمیشە لە داها توودا کاتی گەشتکردنمان هەیە، بەو شیوەیەش، پۆژیک دیت گەشت بکەین. ئەوێ شادمانت دەکات چونکە دەزانین لەوێ زیاترمان پێ دەکریت، کە ئەنجامی دەدەین. خەون مەترسی لەخۆ ناگریت. شتە مەترسیدارە کە ئەوێ هەول بەدەیت خەونە کەت بکەیتە واقع.

بەلام ئەو پۆژە دیت، کە چارەنووس لە دەرگا کەنمان دەدات. پەنگە ئەوێش سووکە لێدانی فریشتەیی بەختی باش بێت، یان بە بێ هەڵە پووبە پووبوونەوێ بێت لە گەڵ میوانە نەخواراوە کەدا. هەردوو دەلێن: "ئێستا بگۆڕی!" هەفتەیی داها توو و مانگی داها توو و سالی داها توو نا. فریشتەکان دەلێن: "ئێستا!"

ئێمە هەمیشە گوێ بۆ میوانە نەخواراوە کە دەگرین. هەموو شتیکیش دەگۆڕین، چونکە دەمانترسیین: گوند و خو و پیللۆ و خواردن و پەفتار دەگۆڕین. ناتوانین میوانە نەخواراوە کە قایل بکەین بەوێ وەك خۆمان بمینینەوێ. هیچ گفتوگۆیەك لە گەڵ ئەودا بوونی نییە.

گويى لە فرىشتەي بەختى باشىش دەگرىن، بەلام دەپرسىن: "ئايا ئەمە بۇ گويى دەچىت؟" لەۋەلامدا دەگوتىت، "بەرەۋ ژيانىكى نويى".

ئىمەش لەبىرى خۇماندا دەلىين: "ئىمە چەند كىشەيەكى كەممان لە ژيانى خۇماندا ھەيە، بەلام ھىچيان لە كاتى خۇياندا چارەسەر ناكىت. دەبىت بىينە نمونەيەك بۇ دايك و باوكمان، مامۇستاكانمان، مندالەكانمان و، لەسەر پارەۋى پاست بەردەوام بىن. دراوسىكان چاۋەپى ئەۋەمان لى دەكەن چاكەي بەردەۋامى فيرى ھەموو كەسىك بىكەين، كە مەملانى لەبەرامبەر بەلامدا بىكەين و بەسەر كۆسپەكاندا زال بىن.

ئىمەش شانازى بە خۇمانەۋە دەكەين. پىاشماندا ھەلدەدرىت، چونكە گۇرپانمان پەتكردۆتەۋە و لەجىي ئەۋە بەرەۋ ئەۋ ئاراستەيە بەردەۋامىن، كە چارەنوس بويى ھەلبۇزاردووين. ھەلەيە.

پارەۋى پاست پارەۋى سىروشتە، كە بەبەردەۋامى دەگۇرىت، ھەروەك گەردەباكانى ناۋ بىابان.

ئەۋانەي پىيانۋايە چىياكان ناگۇرپىن ھەلەن: ئەۋان لە زەمىنلەرزەۋە لەدايك دەبن و با و بارانىش داياندەخورپىن، ئەگەرچى ئىمە تىبىنىشى ناكەين، بەلام ھەموو پۇژىك تۇزقالىك جىاۋازىيان تىدايە.

چىياكان دەگۇرپىن و شادمانن: بەيەكدى دەلىن، "شتىكى باشە، كە تەۋاۋى كاتەكان بەيەك شىۋە نامىننەۋە".

ئەوانەى پىيانوايە دارەگان ناگورپىن ھەلەن. دەبىت ئەو قىبول بکەن، كە
لە زستاندا پروت و لە ھاوینیشدا پۆشتەن. دەشگەنە پشتى ئەو سنوورانەى
كە تىياندا پروندراون، چونكە با و بالندەگان تۆوەگانيان دەپرژىنن.
دارەگان ئاسوودەن. بەو نەمامانەى لە دەورى خۆيان پواون دەلین،
"پىموابوو تەنھا يەك دار بىم، بەلام ئىستا دەبىنم چەندىن دانەم".

سروش پىمان دەلەت: "بگورپى!"
ئەوانەش، كە لە فرىشتەى بەختى باش ناترسىن، سەرەپاى
ترسەكەشيان، دەبىت بەرەو پىش برۆن. سەرەپاى گومانەگانيان. سەرەپاى
تاوانبارکردنيان. سەرەپاى ترساندەگانيان.

ئەوان بەرەنگارى بەھا و كىنەى خۆيان دەبن. ئەوان گوى بۆ ئامۆژگارى
كەسە خوشەويستەگانيان رادەديرن، كە دەلین: "بۆ ئەو دەكەيت؟ تۆ
ھەموو ئەوانەت ھەيە، كە پىويست پىيەتى: خوشەويستى دايك و باوك و ژن
و مندالەكانت، ئەو پىشەيەى زۆرى پى چوو تا فيرى بوويت. مەترسى بوون
بە بىگانە لە زەوييەكى نامۆدا مەگرە ئەستۆ.

لەگەل ئەو ھەشدا، مەترسى يەكەم ھەنگاو دەگرە ئەستۆ - ھەندىك جار
لەبەر زانخوازی و ھەندىكجارىش لەبەر پەروشى - بەلام بەگشتى لەبەر
ئەو ھى كۆنترۆل نەكراوانە ھەست بە ئارەزووى سەرکەشى دەكەن.

لە ھەر لۆفەيەكى شەقامەكەدا، زياتر و زياتر دەترسن، ھىشتاش لە
ھەمان كاتدا خۆيان سەرسام دەكەن: ئەوان ئازاتر و دلخۆشترن.

شادی. ئێو یە کێکە لە پیرۆزییە سەرەکییەکانی زانستین. ئێگەر
شادمان بێن، لە سەر ڕێگەی راستین.
ورده ورده ترس دەر دەوێتەو، چونکە ئێو دی ترسە کە ی لێ کە و تێو
گرنگی نەبوو.

پرسیاریک بەردەوام دەبێت کاتێک یە کەم هەنگاو بە درێژە ڕێگە کە ماندا
دەنێن: "ئایا بیری گۆرانکاریم زیانی بۆ خەڵکانی تر هەیە؟"
بەلام ئێگەر کە سێکتە خوش بویت، حەز دەکەیت خوشە و یستە کە ت
دخوش بیت. ڕەنگە یە کە مجار بترسیت، بەلام هەر زوو ئێو ترسە دەبێت
شانازی کاتێک دەبیینیت ئێو شتە دەکات، کە هەمیشە ئارەزووی کردووە و
بەو شوێنە گەشتووە، کە هەمیشە خەونی پێوێ بێنێو.

ڕەنگە دواتر ئێمەوونی هەستێکی بە جێهێشتن و لاوازی بکەین.
بەلام گەشتیارەکان لە ڕێگە کە یاندا چاویان بە گەشتیاری تر دەکەوێت،
کە ئێوانیش هەر بەو شیوەیەن. کاتێک قسە دەکەن، بۆیان دەردەکەوێت،
کە بە تەنیا نین؛ دەبنە هاوێلی گەشتە کە و چەند چارەسەرێک بۆ کۆسپە
جیاوازهکان بە یە کدی دەلێن. ئێو جاش هەموویان هەست بە زیاتر ژیری و
زیندوویی دەکەن وەک لە پێشوویان.

کاتێک لە چادرە کە یاندا ڕادەکشێن، ناتوانن بخەون و غەم و پەشیمانی
بەسەر یاندا زāl دەبێت، بە خۆیان دەلێن: "سبە ی، هەر سبە ی، هەنگاویکی
تر دەنێم. لە گەل ئێو شدا، هەمیشە دەتوانم بگەڕێمەو، چونکە ڕێگە کە
شارەزام، بەلام هەنگاویکی تر جیاوازییەکی زۆر ناخۆقینێت."

ھەتا رۇژىك دىت پىگەكە لە تاقىكدنە ۋەى گەشتىارەكە دەۋەستىت و دەست دەكات بە مامەلەى بەخشندانە لەگەلدا. پۇحى ماندوۋى گەشتىارەكە شادى لە جوانى و بەرەنگارى دىمەنە سروشتىيە نوپكە ۋەردەگرىت.

ئەوجا ھەر ھەنگاۋىك، كە ھەتا ئەۋكاتە خۇكارانە بوۋە، دەبىتتە بەشىك لە ئاگابى.

لەجىنى قسەكدن لەسەر شادمانى پارىزراۋى، فىرى دەكات پوۋبەپوۋى مەملانىنى نوپى بىتتەۋە.

گەشتىارەكە لەسەر گەشتەكەى بەردەوام دەبىت. ئىستا سكالانى بىزارىي نىيە؛ سكالانى دەكات ۋەك لەۋەى ماندوۋى بىت. بەلام لەۋ ھالەتەدا، دەۋەتتەۋە، كەيف لە دىمەنە سروشتىيەكە ۋەردەگرىت و بەردەوام دەبىت.

لەجىنى ئەۋەى تەۋاۋى ژيانى لەۋەدا بەسەر بەرىت ئەۋ پىگەيانە وىران بكات، كە لىيان دەترسا پىياندا بىرات، خۇشەۋىستىيى بۇ ئەۋ پىگەيە دەجولتت، كە ئىستا تىدايە.

گەر تەنەت شوپنى مەبەستى كۆتايىشى بە نەپنى بىننىتەۋە. ئەگەر بە شىۋەيەك لە شىۋەكان، بىرپارىكى ھەلەش بدات. خودا ئازايەتى ئەۋ دەبىننىت و سروشتى پىۋىستى بۇ دەنرىت تا كىشەكان چارەسەربىن.

ئەۋەى لەسەر بىزاركدنى بەردەوام دەبىت ئەۋە نىيە، كە پوۋدەدات، بەلكو ترسىكە، كە نازانىت چۆن مامەلەى لەگەلدا بكات.

هه ر كه برپاری دا به دووی پارپه وه كهی خوی بكه ویت و جیگرده وهی بوی نه بیټ، بوی دهرده كه ویت كه هیژیکی مه زنی ههیه و پروداوه كان له سه ر برپاری ئه و تیده په پرن.

"تهنگوچه له مه" ناوی كه رهسته هیه کی دیرینه، كه بۆ یارمه تیدانی پیناسه كردنی ئیمه دروستكراوه.

ئایینه كان فیрман ده كه ن، كه برپا و گوپان تاكه ریگه ن بۆ له خودا نزیکبونه وه.

برپا پیشانمان ده دات، كه هه رگیز به ته نیا نین.

گوپان یارمه تیمان ده دات نهینیه كه مان خوش بویت.

كاتیکیش هه موو شته كان لیڤ دهركه وتن و هه ستمان به ته نیایی و لاوازی کرد، بۆ ترسی بینینی گوپانکارییه كانی ناو پۆحمان ئاور نادینه وه. له پیشی خۆمان ده پروانین.

له وه ناترسین، كه سبهی پرووده دات، چونكه دوینی هه ندیک ته ماشامان هه بوو.

هه مان حزوریش له گه لماندا ده مینیتته وه.

ئاماده بوون ده بیټه په ناگهیه ك بۆمان له دژی ئازار چه شتن و هیزی پرووبه پرووبونه وه مان ده داتی له گه ل شكۆمه ندیدا.

له وه زیاتر ده پۆین، كه بیرى لی ده كهینه وه. ئیمه بۆ ئه و شوینته ده گه ریین، كه ئه ستیره ی به یانی لی له دایك ده بیټ. کاتیکیش ده گهینه ئه وی چه نده به وه سه رسام ده بین، كه زۆر له وه ئاسانتر بوو، كه وینامان کردبوو.

میوانه نه خواز او ه که سهر دانی ئه وانه ده کات، که ده گۆرین و ئه وانه ش
که ناگۆرین. به لام ئه وانه ی گۆراون ده توانن بلین: "ژیانم پر بایه خ بوو.
پیرۆزییه کانم به هه ده ر نه دا".

بو ئه وانه ش که پیتیانویه سهر که شی مه تر سیداره پیتیان ده لیم، رۆتین
تاقی بکه نه وه: زۆر زووتر ده تانکوژییت.

كەسپكەش گوتى:

"كاتىك ھەموو شتەكان رەش دەردەكەون، پىويستە
پۇحمان بەرز بىكەينەو. كەواتە باسى
جوانيمان بۇ بىكە".

لەو ەلامدا گوتى:

خەلكى ەمەيشە دەلەين: "جوانى ناخ شەرتە، نەك جوانىيەكانى تر".

بەلام ئەو ەراست نىيە.

ئەگەر ەراست بايە، بۆچى گول ەيندە وزەيان لە سەرنج ەراكىشانى ەنگدا بەكار دەخست؟ ئەى بۆچى دلۆپى باران خويان دەگوپن بە پەلكەزىپىنە كاتىك چاويان بە خۆر دەكەويت؟ چونكە سروشت جوانى ەلدەسەنگىنەيت و ئەو كاتە قايل دەبەيت، كە جوانى دەربكەويت. جوانى دەرهو ە جوانى ناو ەو ەدرەخات، خۆيشى لە شيۆەى پووناكىدا دەردەخات و لە چاوانمانەو ەوروژم دەكاتە دەرى. كيشە نىيە ئەگەر كەسەك خراپ خوى بپۆشەيت، يان فيكرەى رەكپۆشى ئىمە بەسەر خويدا نەسەپىنەيت، يان ەەر گويش بە سەرنج ەراكىشانى خەلكانى تر نەدات. چاوەكان ئاوينەى پۆحن و ەموو ئەو شتانە پيشان دەدەن كە بەپوالەت شاراوەن؛ ەەر وەكو ئاوينە، پەرجى ئەو كەسەش دەداتەو ە، كە تەماشايان دەكات. كەواتە ئەگەر كەسەكى پۆح تاريك تەماشاي چاوى كەسەكى تر بكات، تەنھا ناشرىنيەكانى خوى

دەبينەيت.

جوانی له ته‌واوی مه‌خلوقه‌کاندا بوونی هیه، به‌لام راستیه مه‌ترسیداره‌که ئه‌وه‌یه که، چونکه ئیمه‌ی مروڤ له وزه‌ی پیروژ داده‌برین، رینگه به خۆمان ده‌ده‌ین قسه‌ی خه‌لکانی تر کارمان تی بکات. نکۆلی له جوانی خۆمان ده‌که‌ین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی دیکه ناتوانن بیبینن. له‌جیی ئه‌وه‌ی ببین به خودی خۆمان، لاسایی شته‌کانی ده‌ورپوشتمان ده‌که‌ینه‌وه. ئیمه هه‌ول ده‌ده‌ین ببینه ئه‌و شته‌ی که خه‌لکی به "جوان" ناوی ده‌به‌ن، به‌و شیوه‌یه‌ش، ورده ورده پۆحمان ده‌پوکیته‌وه، خواستمان لاواز ده‌بی‌ت و هه‌موو ئه‌و شته‌ شاراوانه‌ی ناخمان، که ده‌مانویست جیهانیکی جوانتری پی بخولقینن، ون ده‌بن.

ئیمه له‌بیری ده‌که‌ین جیهان ئه‌و شته‌یه، که خۆمان وینای ده‌که‌ین به‌و شیوه‌یه بی‌ت.

ئیمه له‌بوون به‌هه‌یف ده‌وه‌ستین و، له‌جیی ئه‌وه، ده‌بیننه ئه‌و زه‌لکاوه‌ی که هه‌یفه‌که شه‌وقی تیدا ده‌داته‌وه. سبه‌ی، خۆر ئاوه‌که‌ی ناوی ده‌کاته هه‌لم. هه‌مووشی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پۆژیک، که‌سیک گوتوویه‌تی: "تۆ ناشرینیت". یان: "ئه‌و جوانه". ته‌نها به‌و دوو وشه‌ ساده‌یه، ته‌واوی به‌رگری ناخمان ده‌دزن.

ئه‌وه‌ش تال و ناشرینمان ده‌کات.

له‌و ساته‌دا، ده‌توانین ئاسووده‌یی له‌و شته وه‌ربگرین، که پیی ده‌گوتریت "ژی‌ری"، کۆکراوه‌یه‌کی فیکره‌ی خه‌لکی که خواستی پیناسه‌کردنی جیهانیانه له‌جیاتی قبولکردنی نه‌ینی ژیان. ئه‌م "ژی‌رییه"

تەواوی یاسا و پێکی و پێوانە ناپێویستیە کانی دامەزراندنی پەفتاریکی ستاندارد لە خۆ دەگریت.

بە پێی ژیریە هەلە کە بیّت، نابێت ئێمە گوێ بە جوانی بدەین، چونکە شتیکی پووکەش و ماوێ کورتە.

ئەو پاست نییە. هەموو ئەو زیندە وەرانی لە ژێر خۆردا ئافریندراون، لە بالندەوێ تا چیا، لە گولەوێ هەتا پووبار، وێنە ی پەرجوی ئێفراندن.

ئەگەر پێگە لە فریودانی پێگەدانی خەلکی بۆ پێناسەکردنی ئێمە بگرین، ئەوا وردە وردە خۆرە کە ی ناخمان دەدرەوشیتەوێ.

خۆشەویستی دەگوزەریت و دەلیت: "هەرگیز پێشتر تێبینیم نەکردوویت".

پۆحیشمان لەوێ لāmدا دەلیت: "دە کەواتە زیاتر وریابە، ئەوێ تا من لێرەم. کردنە دەرەوێ تۆزی چاوانت شەنبایەکی گەرەک بوو، بەلام کە ئێستا منت بینیوو، دیسان لێم دوور مەکەوێرەو، چونکە هەموومان خوازیاری جوانین".

جوانی لە چونیەکیدا نییە، بەلکو لە جیاوازییە. کێ دەیتوانی وێنای زەرافە یەک بەبێ ملە درێژە کە ی یان سوبیرێک* بەبێ چقلە کانی بکات؟ ناریکی لوتکە ی چیاکانی دەورپشتمان ئەو جوانییە ی خولقاندوو. ئەگەر هەولمان بدابا هەموویان وەک یەک لێبکەین، ئیدی ئێمە پێزمان بۆیان دانەدەنا.

خەوشدارییە، کە سەرمان سوێندەهێنیت و سەرنجمان پادەکیشتیت.

كاتىك تەماشاي دار ئەروزيك دەكەين، لە بىرى خۇماندا نالايىن: "دەبوو
 ھەموو لقەكان ھەمان درىزيان ھەبىت". بەلكو دەلليىن: "چەندە بەھىزە".
 كاتىك ماريك دەبينىن، ھەرگىز نالايىن: "لەكاتىكدا من بەپىكى دەپۇم،
 ئەوخۇى بە زەويىيەكەدا دەخشيىنيت". بەلكو لەبىرى خۇماندا دەلليىن:
 "پەنگە بچوك بىت، بەلام پىستى پىر پەنگە، جوولەكانى پىكن و، زۇريش لە
 من بەھىزترە".

كاتىك وشر لە بيايان دەپەپىتەو و ئىمە دەگەيەنيتە ئەو شوينەى كە
 دەمانەويت بوى بچين، ھەرگىز نالايىن: "ئەو كۆپارەى ھەيە و ددانەكانى
 ناشرين". بەلكو لەبىرى خۇماندا دەلليىن: "ئەو شايانى خۇشەويستى منە
 بۆ ئەو دلسۆزى و يارمەتییەى. بەبى ئەو ھەرگىز نەمدەتوانى جيهان
 بگەپىم".

خۇرئاووبون زۇر جوانترە كاتىك بە ھەندىك ھەورى نارپىك دەورەى
 دەدرىت، چونكە تەنھا ئەو كاتە دەتوانىت پەرچى ئەو ھەموو پەنگە بداتەو
 كە خەون و شيعر سەرچاوەيان لىو ھەرتووە.

بەزەبى بۆ ئەو كەسانەى لەبىرى خۇياندا دەلليىن: "من جوان نيم. ھەر
 لەبەر ئەو ھەيە، كە خۇشەويستى لە دەرگای نەداوم". لەپاستيدا
 خۇشەويستى لە دەرگای داو، بەلام كاتىك دەرگاكَەيان لى كىردۆتەو
 نامادە نەبوون بانگەپىشتى بگەنە ژوورى.

يەكەمجار زۇر سەرقالى خۇ جوانكردن بوون، كە لەپاستيدا ھەر
 بەشپوھى ئىستە جوان بوون.

ئەوان ە وڵیان دەدا لاسایی خەلکانی تەربکەنەو، لە کاتی کدا
خۆشەویستی بۆ کە سێکی پەسەن دەگەرا.
ئەوان ە وڵیان دەدا وینە ی ئەو بەدەنەو، کە لە دەرەو دیت، لە بیریان
کردبوو، کە پۆشنایی راستەقینە لە ناخەو سەرچاوە دەگریت.

پیاویکی گہنج کہ دہبوو ئہو شہوہ ئہوی
بہجی بہیلّیت، گوتی:

"ہرگیز دلّنیا نہبووم کام ئاراستہ
بگرمہ بہر".

لەۋەلامدا گوتى:

ھەر بە شىۋەي خۇر، ژيانىش تىشكەكانى بە ھەموو ئارپاستەيەكدا
بلاۋدەكاتەۋە.

كاتىك لەدايك دەبىن، ھەزدەكەين ھەموو شتەكانمان لە يەك كاتدا ھەبىت
ۋ ناتوانىن دەست بەسەر ئەۋ وزەيەدا بگرىن، كە پىمان بەخشاۋە.

مەزىنترىن نەينىش، كە وزەي پىرۇز بۇ جىھانى ئاشكرا كىر ئاگر بوو. نەك
ھەر ئاگرى سووتاندن، بەلكو ئەۋ ئاگرەش، كە گەنم دەگۇپىت بە نان.

ئەۋجا ئەۋ ساتە دىت كە دەبىت سەرنج بخەينە سەر ئاگرەكەي ناخمان
تا ھەندىك واتا بە ژيانمان بىبەخشىن.

پاشان لە ئاسمانەكان دەپرسىن: "بەلام چ واتايەك؟"
ھەندىك يەكسەر ئەم پرسىيارە ۋەلا دەنن: بىزاركەرە، پىگە نادات
بخەويت ۋ ۋەلامى ئاسانىشى نىيە. ئەۋانەش ئەۋ كەسانەن، كە دواتر ھەر
بەشىۋەي دوينى سبەي دەگوزەرىنن.

كاتىكىش مىۋانە نەخۋازراۋەكە دەگات، دەلن: "ژيانم زۇر كورت بوو،
پىرۇزىيەكانم بەھەدەر دا".

ھەندىكى تر پرسىيارەكە لە ئامىز دەگرن، بەلام لەبەر ئەوھى وەلامەكە نازانن، دەست بەخویندەنەوھى ئەو شتانە دەكەن، كە لەلايەن ئەو كەسانەوھ نووسراوھ، كە بەو مەملانىيەدا تىپەپىوون. ئەوجاش لەناكاو وەلامىك دەدۆرنەوھ، كە خۆيان بەراستى دەزانن.

كاتىك ئەوھش پروودەدات، ئەوان دەبنە كۆيلەى وەلامەكە. دەست دەكەن بە دروستكردنى ياسا تا زۆر لە خەلكى بكەن بەوھ قايل بن، كە ئەوھى ئەوان بىروايان پىي ھەيە تاكە ھۆكارىكە بۆ ژيان. پەرستگا بۆ ھاورىكىى دروست دەكەن و دادگاش بۆ ئەوانەى ئەو شتە پەت دەكەنەوھ، كە لای ئەوان راستى بى خەوشە.

لەكۆتايىشدا ئەو كەسانە ھەن، كە پرسىيارەكە وەك داو دەبينن: وەلامى نىيە.

لەجىي ئەوھى كات بەو داوھوھ بەفیرۆ بدەن، دەست بەكار دەبن. دەگەرئەوھ بۆ ژيانى مەندالىيان و چاوبۇ ئەوھ دەگىپن، كە پىركردوون لە پەرۆشى، ئەوجاش -بەبى گويدانە ئامۆزگارى بەتەمەنەكان- ژيانيان بۆ ئەوھ تەرخان دەكەن.

چونكە پەرۆشى ئاگرە پىرۆزەكەيە.

بە ھىواشى بۆيان دەردەكەوئىت، كە كردارەكانيان بە ھاندەرئىكى نەئىنيەوھ بەستراوھتەوھ، كە لە پشتى زانىارى مرقفەوھيە. وەك نىشانەى رىز سەريان بۆ نەئىنيەكە دادەخەن و نزا دەكەن تا نەچنە سەر پارەويك، كە لىي شارەزا نىن، ئەوان پارەويكىيان ھەلبىزاردوھ، چونكە ئاگرەكە دلىانى سوتاندوھ.

هر كات بتوانن ژيرى به كار دههينن و كاتيكيش به و ژيريه سهركه وتوو
نابن په نا ده به نه بهر هاوتايى.

ته واو شيتوكه ديارن. هه نديك جاريش وهك خه لكى شيت پرفتار ده كه ن.
به لام نه وان شيت نين. نه وان خوشه ويستى و ويستى راسته قينه يان
دوزيوه ته وه.

نه و دوو شتهش نه و نامانج و ناراسته يه دهرده خن، كه ده بيت شوينى
بكه ويت.

ويستيان كريستالييه، خوشه ويستيان پاكه و هه نگاهه كانيان
دياريكراوه. له ساتى گومان و غه مباريدا هه رگيز له يادى ناكه ن: "من
ناميريكم. ريگه بده بيمه ناميريك تواناي ئاشكراكردين ويسته كه تى هه بيت".
نه وان ريگه ي خويان هه لبراردوه، په نكيشه ته نها نه و كاته له
نامانجه كه يان تيپگه ن، كه خويان له بهرده مى ميوانه نه خوازراوه كه دا
ده بيننه وه. نه وه جوانى نه و كه سه يه، كه به په روشى و ريزه وه له سهر
به ره و پيش پويشتن بهرده وام ده بيت به ره و نه ينييه كه ي ژيان و تاكه
رپابه ري: ريگه كه ي جوانه و بارى سووكه.

په نكه نامانجه كه گه وړه بيت، يان بچوك، دووره ده ست بيت، يان
له بهرده م دهرگا كه يدا بيت، به لام دهرپوات و به ريز و شانازيه وه به دوويده
ده كه ريت. دهرزانييت واتاي هه ر هه نكاويك چيبه و نرخى په نج و مه شق و
ژيرى چه نده.

نەك ھەر سەرنج بەتەنھا لە پێگەشتنی ئامانجەكەى دەدات، بەلكو
تیبینی شتەكانی چواردەوری خوشی دەكات. پێویستە ھەندێك جار
بۆستیت، چونكە توانای نامینیت.

لەو ساتانەدا، خوشەویستی دەرەكەوێت و دەلیت: "تۆ پیتوایە بەرەو
خالیکی دیاریكراو ملی پێگەت گرتوو، بەلام تەواوی پاساوی وجودی
ئامانجەكەت، لە خوشەویستیتدا بۆی، خوێ مەلاس داوە. كەمێك
بەوێرەو، بەلام ھەر كە توانات بۆ گەرایەو، ھەستە و بەردەوام بە.
چونكە ھەر لەو كاتەوێ دەستت بە گەشتكردن كردوو بەرەو پووی،
ئامانجەكەت دۆزراوەتەو، ئەویش بەرەو پووت پادەكات تا چاوی پیت
بەكەوێت.

ئەوانەى پرسىارەكە پشتگوێ دەخەن، ئەوانەى وەلامى دەدەنەو و
ئەوانەش، كە وای لى تێدەگەن، كە تاكە بەرەنگارییەك بۆ ئەو، كردارە،
تووشى ھەمان كۆسپ دەبن و ھەمان شتەگەلیش شادمانیان دەكات. بەلام
تەنھا ئەو كەسەى بەزەبوونی و ئازایی پلانى خودا قبول دەكات، دەزانیت
كە پارەویكى راستى ھەلباردوو.

ئەوجا ژنىك كە تەمەنى تىپەرىبوو و
نەيتوانىبوو مىردىك بۇ خۇى
بدۆزىتەو، گوتى:

"ھەمىشە خۇشەويستى بە جىي ھىشتووم".

له وه لاما گوتی:

بۆ ئەو هی گویت له وشه کانی خوشه ویستی بیت، ده بیئت پێگه به
نزیكبوونه وهی خوشه ویستی به دهیت.

به هه رحال، کاتیك نزیك ده بیته وه، له وه ده ترسین، كه رهنگه بیلیت،
چونكه خوشه ویستی ئازاده و ویست و کرداره کانمان ناتوانن فه رمان په وایی
بکه ن.

هه موو عاشقه کان ئەمه ده زانن، به لام قبولکردنی په تده که نه وه.
پێیانوایه ده توانن له پێگه ی خۆبه دهسته وه دان، هیژ، جوانی، سامان،
فرمیسک و خه نده وه خوشه ویستی فریو به دن.

خوشه ویستی راسته قینه ئەو هیه، كه فریوت ده دات و هه رگیز پێگه ش
نادات فریو به دریت.

خوشه ویستی گۆرانکاری ده کات و برین ساپیژ ده کات. به لام هه ندیکجار
داوی مه رگئاسا ده نیته وه و ئەو که سانه وێران ده کات، كه به پاریان داوه
به ته واوه تی، خۆپان به دهسته وه به دن. باشه ئەو هیژه ی که جیهان

دەجولئىنى و ئەستىرەكان لە شويىنى خۆيان پادەگرىت، چۆن دەتوانىت لە
 ھەمانكاتدا ھىندە دروستكەر و پوخىنەرىش بىت؟
 ئىمە بەو شىوازە بىرکردنەوھىە فيربووين، كە ئەوھى دەيبەخشىن
 ھاوتايە لەگەل ئەوھى وھرى دەگرين، بەلام ئەو كەسانەى خەلكيان خوش
 دەويت و چاوەرپى دەكەن لەبەرامبەردا خوش بوىستىرنەوھ، كات بەفەرۆ
 دەدەن.

خۆشەويستى كردارى باوەرە، گۆرپىنەوھ نىيە.
 دژەكان ھۆكارى گەشەسەندنى خۆشەويستىن. مللانىكەكان ھۆكارى
 مانەوھى خۆشەويستىن لەگەلماندا.
 ژيان زۆر كورتە بۆ ئەوھى وشەى گرىنگ لە ناختدا بەھىلىتەوھ، بۆ نمونە،
 "خۆشم دەوييت"، لە دلماندا زىندانى بكەين.
 بەلام ھەمىشە چاوەرپى بىستەنەوھى ھەمان وەلام مەكە. ئىمە خەلكمان
 خۆشدەوييت، چونكە پىويستمان بە خۆشەويستىيە. بە پىچەوانەشەوھ،
 خۆشەويستى ھەموو واتايەك لە دەست دەدات و خۆر لە درەوشانەوھ
 دەوھستىت.

گولئىك خەون بە ياوەرى ھەنگ و شادمانىيەكەيەوھ دەبينىت، بەلام ھىچ
 ھەنگىك بە ديار ناكەوييت. خۆر دەپرسىت:

"ئايا لە چاوەرپوانى بىزار نەبوويت؟"

گولەكە لەوھەلامدا دەلييت، "بەلى، بەلام ئەگەر پەرەكانم دابخەم،
 دەپوكىمەوھ و دەمرم".

تەنانەت ئەو کاتەش، کە خۆشەویستی بە دیار ناکەوێت، هیشتا بۆ
ئامادەبوونی عەشق، بەکراوێی دەمێنێنەو. هەندێک جار، کاتیەک وا
دەردەکەوێت تەنیا یی هەموو شتێک وردوخاش دەکات، تاکە پێگە بۆ
بەرەنگاری ئەو یە لە خۆشەویستییدا بمێنێنەو.

ئامانجی گەرە ی ژیا نمان خۆشەویستی کردنە. باقیە کە ی بێدەنگیە.
پێویستە عاشق بێن. تەنانەت گەر بەرەو زەویە کیشمان بەریت، کە
دەریاچەکانی لە فرمێسک دروست بووبن – ئەو شوێنە نەینییە، زەوی
فرمێسک!

فرمێسکەکان قسە دەکەن. کاتیکیش وا هەست دەکەین چەندە
پێویستمان بووە گریاوین، لەسەر پژان بەردەوام دەبن. کاتیکیش لەو
باوەرپەدا دەبین چارەنووس ژیا نمانی کردوو بە پیاسە یەکی درێژ بەناو
دەشتی پەژارەدا، فرمێسکەکان لەناکاو ون دەبن.

چونکە سەرەپای ئازارە کە، توانیومانە دلمان بەکراوێی بەیڵێنەو.
چونکە بۆمان دەردەکەوێت ئەو کەسە ی بەجێ هیشتووین خۆری لەگەڵ
خۆیدا نەبردوو، یان تاریکی بەدووی خۆیدا بەجێ نەهیشتوو. زۆر بە
سادەیی ئەوان پۆیشتوون، هەموو مالتاوا ییە کیش هیوا یەکی شاراو بەدووی
خۆیدا دەهێنێت.

وا باشترە خۆش ویسترا بی و بەجێ هیڵدرا بی وە ک لەو ی کە هەرگیز

خۆشنە ویسترا بی.

تاكه ھەلبژاردنى راستەقىنە ئەوھىيە خۆت لە نھيىنى ھىزە كۆنترۆل نەكراوھكەدا نوقوم بكەيت. دەتوانىن بلىين: "پيشتر ئازاريكى گەورەم چەشتوو و ئەمەش زۆر ناخايەنيت،" بەو شىۋەيەش خۆشەويستى لە دەرگاكه مان دەكەينە دەرەو، ئەگەر ئەوھىيەش بكەين، لە ژياندا وەك مردوو دەبين.

چونكه سروشت دەرکەوتەيەكى خۆشەويستى خودايە. بى گويدانە ئەوھى چى دەكەين، سروشت لەسەر خۆشويستىمان بەردەوام دەبيت. لەبەر ئەو، با لەو تىبگەين، كه سروشت فيرمان دەكات و پىزى لى بگري.

ئىمە عاشق دەبين، چونكه عەشق ئازادمان دەكات، شتگەليكىش دەليين، كه ھەرگىز پيشتر غىرەتى ئەوھمان نەبوو بۆ خۆشمانى بچپين. بپاريك دەدەين، كه پيشتر بەردەوام وەلامان دەنا. ئىمە فيردەبين بلىين "نەخىر" بەبى بيركردنەو لەو وشەيە وەك نەفرينيك.

فیر دەبين بلىين "بەلى" بەبى ئەوھى لە ئەنجامەكان بترسين. ھەموو ئەوانە لەياد دەكەين، كه لەبارەى خۆشەويستىيەو فيرى بووين، چونكه ھەر بينينيكي چاوەپوان نەكراو جياوازه و ئازار و مەستى خۆى دەھيئيت.

بە دەنگيكي بەرزتر گۆرانى دەچرين كاتيک ئەو كەسەى خۆشمان دەويت ليمان دوورە و شيعر دەچپينين كاتيک نزيكه، ئەگەر تەنانەت گویشمان لى نەگريت و تىبينى گۆرانى و جريەكەشمان نەكات.

چاومان بە پرۆوی گەردووندا داناخەین و سکالای ئەو بەکەین: "تاریکە".
بە لکو چاومان بە تەواوەتی دەکەینەو، چونکە دەزانین پووناکییە کە بەرەو
ئەو شتانەمان دەبات، کە هەر خەو نیشمان پێو نە بینوون. ئەوانە هەموو
بە شێکن لە عەشق.

دڵمان بۆ خۆشەویستی دەکەینەو و بێ ترس خۆمانی بۆ بە دەستەو
دەدەین، چونکە هیچ شتیکی تێمان نییە لە دەستی بدەین.
ئەوجا دەپۆینە مالهەو و دەبینین کە سێک لەوێ چاوە پوانمان دەکات،
چاوبۆ هەمان شت دەگێرێت کە ئێمە بە دوویدا دەگەڕاین و چاوە پوانی
هەمان نیکە رانی و پەرۆشییە.

چونکە خۆشەویستی وەک ئەو ئاوەیە، کە دەگۆرێت بە هەور: بەرز
دەبیتهو بۆ ئاسمانەکان و لەوێو، لە دورەو هەموو شتی کە دەبینێت،
ئاگاداری ئەوێشە، کە دەبیته پۆژێک بگەڕێتهو بۆ سەر زەوی.

چونکە خۆشەویستی وەک ئەو هەورە، کە دەبیته بە باران: بەرەو
زەوی شۆڕ دەبیتهو و ئاوی کێلگەکان دەدات.

خۆشەویستی تەنھا وشە، کە، هەتا ئەو کاتەی بێرێار دەدەین بە هەموو
هێزیو داگیرمان بکات.

خۆشەویستی تەنھا وشە، کە، هەتا کە سێک دەگات و واتا دەکات بە
بەریدا.

کۆڵ مەدە. لەیادت بێت، هەمیشە دوایین کلیلی ناو گورزە کە دەرگا کە
دەکاتەو.

بهه رحال، گهنجه پياويك ناقايل بوو:

"وشه كانت جوانن، به لام راستيه كه ي ئه وه يه
هه رگيز هه لبرژارده يه كي و امان له به رده ستدا نه بووه.
ژيان و كوومه لگه كه مان پر كردنه وه ي ده فته ري
چاره نوو سمان ي له ئه ستو گرتووه".

پيره پياويكيش ئه مه ي زياد كرد:

"منيش ناتوانم بگه ريئمه وه و ساته
دوراوه كان بگه ريئمه وه".

له وه لاما گوتی:

رهنگه ئه وهی من دهیلیم له ئیوارهیه کی داگیرکارییدا سوودی نه بیئت.
له گهل ئه وه شدا، تیبینی وشه کانم بکه ن و پوژیک دیت هه مووان بزانی ئیمه
چون له قودس ژیاوین.

پاش که میك بیرکردنه وه، قبتیه که بهرده وام بوو:

که س ناتوانیت بگه ریته وه دواوه، به لام هه مووان ده توانن به ره و پیش
برون.

سبه ینیش، که خور هه لاهات، هه موو ئه وهی پیویسته به خوتی بلایت
ئه وهیه که:

من ئه م پوژه وه که یه که م پوژی ژیانم ده گوزه ریتم.

به سهرسورمان و سهرسامییه وه ته ماشای ئه دامه کانی خیزانه کهم ده کهم، شادمانیشم به دۆرزینه وهی ئه وهی که ئه وان له گه ل مندان، به بی دهنگی قسه که لیک بۆ یه که هه لده پێژن و که میک له وشته تیده کهن که پیی ده گوتریت خۆشه ویستی.

داوای به شداریکردن له یه کهم مه شقی ئه وشتره دا ده کهم، که له ئاسۆ دهرده که ویت، به بی ئه وهی بزانه به ره و کوئ ده چیت. هه ر که شتیکی پرپایه ختریش سهرنجی پاکیشام، ئه وئ به جئ ده هیلم.

له سوالکه ریك رته ده بم، که داوای پارهم لی ده کات. پهنگه پارهی بده می و پهنگیشه به بیرکردنه وهی ئه وه وه به جئ به یلم، که پاره که ته نها له خواردنه وه دا خه رج ده کات، گویم له پووسی کردنه که شی ده بیته و ده شزانه که زۆر به ساده یی ئه وه شیوانی باخاوتنیه تی له گه ل مندا.

به ته نیش که سیکدا تیده په پرم، که هه ولئ پوو خانی پردیک ده دات. پهنگه هه ولئ وه ستاندنی بده م، یان بۆم دهر بکه ویت له بهر ئه وه وا ده کات، که که سی تر له وه بهری پرده که وه چاوه پیی ناکات. ئه مه پیگهی ئه وه بۆ خۆ دوورخستنه وه له ته نیایی.

به شیوه یه که ته ماشای شته کان ده کهم وه که بلئی یه کهم جارمه ده یان بینم، به تایبته ئه و شتانه ی که پییان راهاتووم و جادوو که یانم له یاد کردوو. بۆ نمونه، لمی بیابانه که، وزه یه که ده یجولینیت، که من لیی تیناگه م – چونکه با که نابینم.

له جئ نووسینی ئه و تیبینیانه ی که له یادم ده چن و له سه ر پارچه پیسته یه که ده یان نوویم، شیعیکم په شنووس ده کهم. گه ر ته نانه ت پیشتیش

دانە يەكەم نە نووسىيىت و ەەرگىزىش نە يىنوو سە ەو، لانى كەم ئەو ە ەزانم، كە جارىك ئازايەتى ئەو ەم ەبوو ە سەكەم بەكەم بە وشە.

كاتىك دەگەمە گوندىك، كە تەواو شارەزايىم، بە پىگە يەكى جىاوازدا بوى دەچم. دەخنىم و دانىشتوانە كانىش بە يەكتر دەللىن: "ەلەتە شىتە، چونكە جەنگ و ويرانكارى زەويىيەكەى بە بى بەرەمى بە جى ەشتوو".

بەلام لەسەر زەردەخەنەى خۆم بەردەوام دەم، چونكە زانىم بەو ەى ئەوان بە شىتم تىدەگەن شادمانم دەكات. خەندە كردم پىگەى گوتنى مە بۆ: "دەتوانىت جەستەم بشىوئىنىت، بەلام ناتوانىت ەىچ لە پۆم بەكەيت".

ئەمشەو بەر لەو ەى بۆم، كات بۆ پىكخستنى ئەو گورزە شتە تەرخان دەكەم، كە ەەرگىز ئارامى پىكخستنىانم نەبوو. بۆشىم دەردەكە وىت، كە كەمىكى مىژووى مەن لە وىدايە. ەموو پىتەكان، تىبىنىيەكان، پارچە و پسوولەكان ژيانى خۆيان دەبەن و چىرۆكى سەيرم بۆ دەگىرنەو ە – لەبارەى رابردو و داھاتوو ەو. ەموو شتە جىاوازەكانى جىھان، ەموو پىگە گەشت پىاكراو ەكان، ەموو دەروازە و دەرچەكانى ژيانم.

ئەو كراسە لەبەر دەكەم، كە زۆرىنەى كات لەبەرى دەكەم و، بۆ يەكەمجار تىبىنى ئەو دەكەم، كە چۆن دروست كراو ە. وىناى ئەو دەستانە دەكەم، كە كەتەنەكەى چنىو ە ئەو پووبارەى فايبەرى پوو ەكەكانى تىدا پوئندراو ە. تىدەگەم كە ەموو ئەو شتە نەبىندراوانە بەشىكن لە مىژووى كراسەكەم.

تەننەت ئەو شتەنەش، كە پىيى راھاتووم - وەك پاپوۋچەكانم، كە
ماوھىيەكى زۆر لە پىم كىردوون و كۆن بوون - لە نەيىنى دۆزىنەوھەكەدا
بەكار دەھىندىرەن.

مادام بەرەو داھاتوو مى پىگەم گرتوۋە، كاتىك قاچم لە پابردوو گىرا بە
نیشانەى پروشاۋى پاپوۋچەكانم يارمەتى خۆم دەدەم.

ھىوادارم ئەوھى دەستم بەرى دەكەوئى و چاوم دەيىيىنى و دەمم تامى
دەكات جىاواز بىت، بەلام ھەمان شتە. بەو شىۋەيە، ھەموو شتەكان ساتى
ھىمىيان دەشكىنن و لەجىي ئەوھە بۆمى پوون دەكەنەوھە، كە بۆچى تەواۋى
ئەو ماوھە درىژە لەگەلمدا بوون؛ بۆشم دەردەخەن، كە پەرچوۋى
پىكگەيشتەوھى عاتىفەكان پۆتىن نىانى كىردوون.

جۆرە چايەك دەخۆمەوھە، كە ھەرگىز پىشتەر تاقىم نەكىردۆتەوھە چونكە
خەلكانى تر پىيان دەگوتم تامى ناخۆشە. بە شەقامىكدا پىاسە دەكەم، كە
ھەرگىز پىشتەر پىيدا نەپۆيشتووم، چونكە خەلكانى تر پىيان دەگوتم بى
بايەخە. بۆشم دەردەكەوئىت ھەزدەكەم بۆى بگەپىمەوھە يان نا.

ئەگەر سبەى كەشەكەى خۆرىن بىت، دەمەوئىت بۆيەكەمجار بە
تەواوھەتى و گونجاۋى تەماشاي خۆرەكە بگەم.

ئەگەر ھەور بىت، ھەزدەكەم تەماشاي بگەم تا بزانم پەلە ھەورەكان
بەرەو كۆيۋە دەپۆن. ھەمىشە پىموايە كاتى تەواوم نىيە، يان باش تىيىنى
ناكەم. لەگەل ئەوھەشدا سبەى، تىيىنى ئەو ئاراستەيە دەكەم، كە ھەورەكان
دەيگرنەبەر، يان تەماشاي تىشكەكانى خۆرەكە و ئەو سىبەرانە دەكەم، كە

لە سەر و منەو ئەسمانیك هەیه، كە بۆ ماوەی هەزاران سالە مرقایەتی زنجیرەیهك پوونکردنەوی ماقولیان بۆ دارشتوو.

لەم ساتەدا هەموو ئەو شتانە لەیاد دەكەم، كە لەبارەي ئەستێرەكانەو فێریان بووم و ئەوانیش جاریکی دی دەبنەو بە فریشتە، یان بە مندال، یان بە هەر شتیك، كە لەم ساتەدا بپوام پێی هەیه.

كات و ژیان چەندین پوونکردنەوی لۆژیکیان بۆ هەموو شتیك پێ بەخشیوم، بەلام پۆحم لەسەر نەینێ دەژی. من پێویستم بە نەینییە. دەمەوێت دەنگی خودایەکی توپە لە هەورەگرەمەیهكدا ببینم، گەرچی پەنگە زۆرینه شتان ئەمەتان بەلاو کوفر بیێ.

پێویستە دووبارە ژیانم بە شتی فەنتازی پربكەم، چونكە خودایەکی توپە زۆر نامۆتر و ترسینەرتر و پربایەخترە لەو دیاردانەي زاناكان پوونیان کردوونەتەو.

بۆ یەكەمجار بەبێ هەست بە تاوانباری دەخنییم، چونكە هەستی شادی گوناھە نییە.

بۆ یەكەمجار خۆم لە هەموو ئەو شتانە لادەدەم، كە دەبنە مایەي ناخۆشی، چونكە چەشتنی ناخۆشی چاكەكاری نییە.

سكالا لەسەر ژیان ناكەم و بلێم: "هەموو شتەكان هەمیشە هەر بە هەمان شیوەن و منیش ناتوانم بیانگوێم". چونكە من ئەم پۆژە وەك یەكەم پۆژی ژیانم دەژیم و، چەندەش بعمینمەو، ئەو شتانە دەدۆزمەو، كە هەر نەشەدەزانی بوونیان هەیه.

ئەگەرچى پىشتىر چەندە ھا جارى بى شومار بە شوئىنە دا تىپەريوم و
 "بەيانى باش" م كىدوۋە، بەلام "بەيانى باش" ى ئەم پۆژە جىاواز دەبىت.
 تەنھا نابىتە دەستەواژەيەكى رەوشتدار، بەلكو دەبىتە فۆرمىكى پىرۆزى،
 بە ھىواى ئەوۋى ھەموو ئەو كەسانەى قسەيان لەگەلدا دەكەم لە واتاى
 گرنگى ژيان تىبگەن، ئەگەرچىش تراژىدىا ھەرەشەى نوقومكردنە ناوخۆيمان
 لى دەكات.

تىبىنى وشەى گۆرانى ھونەرمەندىكى سەر شەقام دەكەم، ئەگەرچى
 خەلكانى ترگوئىشى لى ناگرن، چونكە ترس پۆحيانى قورس كىدوۋە.
 ميوزىكەكە دەلىت: "خۆشويستى فەرمانرەوايى دەكات، بەلام كەس نازانىت
 تەختە شاھانەيەكەى لەكوئىيە؛ بۆ زانىنى ئەو شوئىنە نەئىنيەش، دەبىت
 يەكەمجار خۆت بۆ عەشق بە دەستەوۋە بدەيت".

منىش غىرەتى كىدەنەوۋى دەرگاي ئەو شوئىنە پىرۆزەم دەبىت، كە بەرەو
 پۆم پى دەكات.

بە جۆرىك تەماشاي خۆم دەكەم ھەر وەك بلىي يەكەمجارە پەيوەندى بە
 جەستە و پۆمەوۋە دەكەم.

ھىوادارم بتوانم خۆم وەك خۆم قبول بکەم: كەسىك، كە ھەر وەك
 خەلكانى تر دەپوات و ھەست دەكات و قسە دەكات، بەلام سەرەپاي
 ھەلەكانى، ئازاشە.

ھىوادارم سەرم لە سادەترىن ئاماژەم بسورمىت، ھەر وەك ئەوۋى لەگەل
 بىگانەيەكدا قسە بکەم؛ بە ئاسايىترىن سۆزم، ھەر وەك ئەوۋى، كە لە
 بەغداد لە كاتى ھەلكردى با كەدا ھەستم دەكرد لەكە بەر دەموچاوم

دەكەوئىت؛ لە نەرمترین ساتدا، ھەر وەك ئەو كاتەى ژنەكەم بە تەنىشتەو
خەوتوو ۋ ھەول دەدەم وئىناى بكەم، كە خەون بە چىيەو دەبىنئىت.
ئەگەر لەسەر جىگەى خەوئىش بەتەنیا بىم، دەچمە بەر پەنجەرەكە،
تەماشايەكى ئاسمان دەكەم ۋ دۇنيا دەبىم، كە تەنبايى درۆيە، چونكە
گەردوون بەردەوام ياوەرئىم دەكات.

بەو شىئوئەش ھەر كاتژمىرئىكى ژيانم دەبىتە سەرسامىيەكى
ھەمىشەيى، بۆ ئەو "من"ەى، كە نە دايكەم ۋ نە باوكەم ۋ نە خوئىندنگە
دروستى نەكردوو، بەلكو بە ھەموو ئەو شتانە دروست بوو، كە ھەتا
ئىستا ئەزموونم كەردوون، لەناكاوئىش ھەموويان لەبىر دەكەم تا شتى نوئى
بەدۆزەو.

ئەگەر ئەمە دوايىن پۆژى ژيانئىشم بىت لەسەر زەوى، بە خۆشترىن شىئو
دەيگوزەريئىم، چونكە بە پۆحى مندالئىكى بى تاوانەو دەژىم، ھەر وەك بلىئى
بۆ يەكەمجارم بىت، كە تەواوى شتەكان ببىنم.

ئەوجا ژنى بازىگانىك گوتى:

"باسى سىكسىمان بۆكە".

لەو ئەمدا گوتی:

ژن و پیاوان بۆ یەكدی دەچپین، چونكە ئاماژە یەكی پیرۆزیان کردۆتە کرداریکی پرتاوان.

ئەمە ئەم جیهانە یە، كە تییدا دەژین. تالانکردنی ساتی ئیستاش لە حەقیقەتە كە ی شتیکی ترسناكە، دەكریت یاخیبوون ببیتە شتیکی بە بەها، ئەگەر بزانی ت چۆن بە كاری دەهینیت.

ئەگەر دوو جەستە لێك ببەسترین، ئەو سێكس نییە، تەنھا خۆشییە. لە سێكسدا، حەوانەو و پەشۆكان دەست لە دەست دەپۆن، هەر وەك چۆن ئازار و شادی و شەرم و غیرە ت دەچنە پشت سنووری كە سێكەو. چۆن دوو دۆخی وا جیاواز لە هارمۆنییە كدا پێكەو؟ تەنھا یەك پێگە هە یە: بە خۆبە دەستەو دانت.

چونكە کرداری خۆبە دەستەو دانت واتای ئەمە یە: "بپوات پێ دەكەم". ویناکردنی هەموو ئەو شتانە ی كە پەنگە پووبدەن، لەكاتێكدا پێگە بە خۆمان دەدەین، نەك هەر جەستە مان، بەلكو پۆحیشمان لێك بنالین، بەس نییە.

با خۆمان نوقوم بكهين و، پاشانيش، بهرهو خوارهوهي پاپهوي
خۆبه دهسته وه دان برۆين. پهنگه ترسناك بئيت، بهلام تاكه پيگهيه، كه
شاياني شوينكه وتن بئيت.

ئەگەر ئەمەش بېتە ھۆي گۆرانكارىيەكى سەرەكى لە جىھانى ئيمەدا،
ھىچ شتيكمان نىيە تا لە دەستى بدەين، چونكه بە كردنەوهي دەرگاي
يەكيتى جەستە و پۆج، ئەوهي چنگمان دەكهوئيت خۆشەويستى تەواوەتییە.
با بىرۆكەي ئەو لە ياد بكهين، كه بەخشين خانەدانىيە و وەرگرتن
زەبوونىيە. بۆ ھەندىك خەلك بەخشندەيى تەنھا لە بەخشيندايە، ھىشتاش
وەرگرتن كرداريكى خۆشەويستىيە. پيگەدان بە كەسيك بۆ شادمانكردنمان
دەبئيتە مايەي شادمانى ئەويش.

كاتيک لە کرداری سيکسدا زۆر بەخشندە دەبين و تاكه ھۆكاري
سەرەكىمان خۆشى بەرامبەرەكهمانە، دەشيئت شادمانى خۆمان كەم
ببئيتەو، يان تەنانەت لەناويش بچيئت.

كاتيک بە ھەمان گۆر و تينەو تەواناي بەخشين و وەرگرتنمان دەبئيت،
جەستەمان وەك دەزووي كەوانىك پەشيۆ دەبئى، بەلام ميشتكمان وەك ئەو
تيرە ئامادە دەبئيت، كه خەريكه دەھاويژيئت. ئيدى ميشتكمان لەكاردا نىيە؛
غەريزە تاكه پابەرمانە.

كاتيک جەستە و پۆج پيک دەگەن و وزەي پيرۆزىش، نەك تەنھا ئەو
بەشانە پردهكات، كه لاي زۆرينەي خەلكى بە خرۆشينيەر ناسراون، بەلكو
تەنانەت ھەموو تالە موويەك و پستيش پىر دەكات، بەو شيۆەيەش

بی ترس سندوقی نهیئی فانتازیا کانت بکه ره وه. غیره تی که سیک
یارمه تی که سه که ی تریش ده داته که هر به شیوه ی نه و نازا بیت.
عاشقه راسته قینه کان به بی ترسی هه لسه نگاندن ده چنه باخچه ی
جوانیه وه. ئیدی نه وان دوو جهسته یان دوو پوچ نین که چاویان به یه کدی
بکه ویت، به لکو تاکه نافوره یه کن، که ناوی راسته قینه ی ژیا نی لی
هه لده قولیت.

نه ستیره کان ته ماشای جهسته ی پووتی عاشقه کان ده که ن، نه وانیش
هه ست به شهرمه زاری ناکه ن. بالنده کان له نزیکیان وه ده فین،
عاشقه کانیش لاسایی گورانی بالنده کان ده که نه وه. ناژه لی کیوی به وریایی
لییان نزیک ده بنه وه، چونکه نه وه ی ده بیینن زور له خویان کیویتره. نه وجا
سه ریان وه ک نیشانه یه کی پیز و خوبه دهسته وه دان نه وی ده که ن.
نه وجا کات له وجودی خوی ده وه ستیت، چونکه له زه وی شادمانی -
له دایکبوو - له - عه شقی - راسته قینه وه، هه موو شتیک نه مره.

يەككە لە جەنگاۋەرەكان كە بۇ پۇژى
دواتر ئامادەى مردن بوو، بەلام لەگەل
ئەۋەشدا، بېريارى دابوو بىتە گۆرەپانەكە
تا بزانىت قېتىيەكە چى دەلىت،
تېيىنىيەكى دا:

"ئىمە دابەش كراين كاتىك ئەۋەى دەمانويست
يەكىتى بوو. ئەو شارانەى لە پارەۋى
داگىركەرەكاندان توۋشى ئازارى دەرەنجامى جەنگىك
بوون، كە خۇيان ھەلىان نەبژاردوۋە.
ئايا ئەۋانەى كە پزگارىيان دەبىت،
دەبى چى بە مندا لەكانيان بلىن؟"

له وه لاما گوتی:

ئیمه به ته نیا له دایک بووین و به ته نیا ش دەمرین. به لام تا له سه ره ئه م
هه ساره یه بین، ده بیته قایل بین به شکۆمه ندکردنی کاری باوه پمان له پێگه ی
خه لکی تره وه.

کۆمه لگه ژیا نه: له وێوه توانای پزگاری مان پێ ده گات. کاتی که له
ئه شکه وته کاندای ده ژیا ئین به و شیوه یه بوو و ئه مپۆش هه ره به و شیوه یه یه.
پێز له وانه بگره، که به ته نیشتی تۆوه گه وره بوون و فیڕبوون. پێز له وانه
بگره، که فیڕیان کردیت. که پۆژی خۆی هات، چیرۆکه کانت بگێڕه وه و
خه لکی فیڕبکه؛ به و شیوه یه ش کۆمه لگه به رده وام ده بیته و نه ریته کانیشمان
به نه گۆپاوی ده میننه وه.

هه ره که سی که ساته کانی خوشی و بێ وره یی له گه ل خه لکی ترده به ش
نه کات، هه رگیز به ته واوه تی توانا و که موکۆپییه کانی خۆی بوو پوون
نابیتته وه.

لەھەمان كاتدا، ئاگادارى ئەو مەترسىيەبە، كە ھەرەشە لە ھەموو
 كۆمەلگەكان دەكات: خەلكى بەرەو پېگەيەكى ستانداردى پەفتارکردن
 پەلكىش كراون، سنوور و ترس و كىنەى خۇيان وەك نمونە بەكاردەھيئن.
 ئەوەش نرخیكى باشە، چونكە بۆ ئەوەى قایل بیت، دەبیت ھەموو
 كەسیك شادمان كەیت.

ئەوەش بەلگەى ئەوە نییە، كە كۆمەلگەت خۆش بویت، بەلكو بەلگەى
 خۆشنەویستنى خودى خۆتە.

ئەوكاتە ریزت دەگیریت و خۆش دەویسترییت، كە خەلکیت خۆش بویت
 و ریزیان بگریت. ھەرگیز ھەولى شادمانکردنى ھەموو گەسیك مەدە؛ ئەگەر
 وا بكەیت، نابیتە مایەى ریزی هیچ كەس.

لەناو ئەو خەلكانەدا بۆ ھاوپى و ھاوپەیمان بگەرپ كە برپا بە خۇيان و
 ئەوە دەكەن، كە ئەنجامى دەدەن.

من نالیم: "بۆ كەسیك بگەرپ، كە پىك وەكو تۆ بیر بكاتەوہ". بەلكو
 دەلیم: "بەدووى ئەوانەدا بگەرپ كە جياواز لە تۆ بیر دەكەنەوہ و ھەرگیز
 ناتوانیت قایلان بكەیت، كە تۆ راستیت".

چونكە ھاوپىيەتى يەككە لە دەموچاوەكانى خۆشەویستى،
 خۆشەویستیش لە بیر و پاوہ دروست نابیت؛ خۆشەویستى ھاوہلى خوى
 بەبى مەرج دانان قبول دەكات و پىگە بە ھەر كەسیك دەدات لە پىگەى
 خۆیەوہ بەرەو پىش بچیت.

خۆشەویستى كارى باوہپکردنە بە كەسیكى تر، كارى خۆبەدەستەوہدان

نییە.

ھەول مەدە بە ھەر نرخىك بىت خۆش بويسىرئىت، چونكە خۆشەويستى
نرخى نىيە.

ھاورپىكانت لەو جۆرە نىن سەرنجى ھەموو كەسىك بەلاى خۆياندا
پابكىشن و بلىن: "ھىچ كەسىكى باشتەر، بەخشندەتر، يان چاكەكارتر لە
تەواوى قودسدا بوونى نىيە".

ھاورپىكانت لەو جۆرەن، كە چاوەپىي پوودانى شتەكان ناكەن تا بزەنن
كام ئاراستە بگرنە بەر؛ پىك لەو ساتەدا بپيار دەدەن، ئەگەر چى ئەشزانن،
كە پەنگە بىيئە شتىكى مەترسىدار.

ئەوان ئەو پۆخە ئازادانەن، كە ھەر كات ژيان داواى كرد دەتوانن ئاراستە
بگۆرن. بۆ پارەوى نوئ دەگەپىن، سەركەشىيەكانيان ژماردە دەكەنەو،
بەو شىوہيەش شار و گوندیش دەولەمەند دەكەن.

ئەگەر جارىك پارەويكى ھەلە و مەترسىداريان گرتە بەر، ھەرگىز نايەن
پىتبلىن: "نەكەيت كارى وا بكەيت".

تەنھا دەلەين: "جارىك پارەويكى ھەلە و مەترسىدارم گرتەبەر".

ئەمە لەبەر ئەوہيە، كە رىز لە ئازادىيەكەت دەگرن، ھەر چۆن تۆش رىز
لە ھى ئەوان دەگريت.

بە ھەر نرخىك بىت خۆت لەو كەسانە دووربخەرەو، كە تەنھا لە ساتى
غەمبارىيدا دىنە لات و دلت دەدەنەو. ئەوہى لە راستىيدا بە خۆيانى دەلەين
ئەوہيە كە: "من بەھىزترم. من زاناتم. من ئەم ھەنگاوەم نەنا".

لهو كه سانه نيزك ببه ره وه، كه له ساتی شادییدا به تهنیشتته وهن، چونكه ئهوان ئیرهیی بردن و له چهری له دلیاندا نییه، تهنه دهیانته ویت تو به شادمانی ببینن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه پێیان وایه له تو به هیژترن، چونكه له راستیدا شكستهنی خۆیان دهشارنه وه.

لهو كه سانه نيزك ببه ره وه كه له لاوژبوون ناترسن، چونكه ئهوان برپوایان به خۆیان ههیه و دهزانن، كه له هه ندیک حاله تی ژیانماندا دهكهوین؛ ئهوان ئه مه به خالیکی لاوازی ناده نه قه له م، به لكو به مرو قایه تی دهزانن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه بهر له كردار قسه هیه کی زۆری له سه ر ده كه ن، ئه و كه سانه ی كه هه رگیز هه نگاویك نانین ئه گه ر دلنیا نه بن ئه و هه نگاوه ده بیته مایه ی پێزیان.

خۆت لهو كه سانه نيزك بكه ره وه، كه كاتیك هه له یه كت كردووه، هه رگیز نه یانگوتووه: "من ئه وه م به شیوه هیه کی جیاواز ئه نجام دا". ئه وان له و جوړه هه له یه یان نه كردووه و بۆیان نییه هه لسه نگانندی بۆ بکه ن.

خۆت لهو كه سانه به دوور بگره، كه له بهر ئه وه بۆ هاوپی ده گه پێن، كه درێژه به دۆخیکی کۆمه لایه تی بده ن، یان بۆ ئه وه ی ئه و ده رگایانه بکه نه وه، كه به بی تو هه ر نه شیانه توانی لی نيزك ببه نه وه.

لهو كه سانه نيزك ببه ره وه، كه به ته نیا بایه خ به كردنه وه ی ده رگایه کی گرنگ ده ده ن — ده رگای دلی تو. كه هه رگیز به بی قایل بوونی خۆت پوحت داگیر نا که ن، یان تیریک ناگره ده رگا کراوه که.

ھارپىيەتى ۋەك پووبارە: بە دەۋرى بەرددا وروژم دەبات، خۆى لەگەل
دۆل ۋ چيادا دەگونجىنىت، جار جارە دەچىتە گۆمىكەۋە ھەتا پردەبىت و
لەسەر پۆيشتىنى خۆى بەردەوام دەبىت.

ھەر ۋەك ھەرگىز پووبار لەيادى ناكات، كە ئامانجى ئەۋ دەريايە،
ھارپىيەتئىش ھەرگىز لەيادى ناكات، كە تاكە ھۆكارىك بۆ بوونى
خۆشويستنى خەلكانى ترە.

خۆت لەۋ كەسانە بەدور بگرە، كە دەلئىن: "ئاۋھايە، لەمە زياتر ناپۆم".
چونكە ئەۋەى ئەۋان نەيانتوانىۋە بەسەرىدا زال بىن ئەۋەيە نە مردن و نە
ژيان كۆتاييان نىيە؛ ئەۋان تەنھا قۇناغى نەمرىن.

خۆت لەۋ كەسانە نزيك بگرە، كە دەلئىن: "ھەموو شتەك باشە، بەلام
ھىشتا دەبىت بەردەوام بىن". چونكە ئەۋان لەۋە تىدەگەن، كە دەبىت
لەسەر پۆيشتىيان بەرەۋ ئاسۆى نەناس بەردەوام بىن.

خۆت لەۋ كەسانە بەدور بگرە، كە بۆ گفتوگۆكردنى، جىدى بىت يان
نا، ھەر بىرپارىك، كە كۆمەلگە پىۋىستە بىدات، چاويان پىت دەكەۋىت. ئەۋان
لە سىياسەت تىدەگەن؛ سەرنجى خەلكى بەلای خۇياندا رادەكىشن و
دەيانەۋىت پىشانى بدەن، كە چەندە زىنگىن. ئەۋەى كە لىي تىناگەن
ئەۋەيە، كە زەۋتكدنى ۋەرىنى تاكە يەك تالە موۋ لە سەرت شتەكى
مەھالە. شتەكى گىرگە، بەلام پىۋىستى بەۋەيە دەرگا ۋ پەنجەرەى بۆ ژىرى
ۋ شتە چاۋەپوان نەكراۋەكان بخىتە سەرپشت.

لەۋ كەسانە نزيك بىرەۋە، كە گۆرانى دەلئىن، چىرۆك دەگىرنەۋە و
شادى لە ژيان ۋەردەگىرن، ئەۋانەى كە شادمانى لە چاوياندا

دەدرەوشىتەو. چونكى شادمانى سارييه و ھەر زوو چارەسەرىك دەدۆزىتەو، لە كاتىكدا لۆژىك تەنھا دەتوانىت پوونكردنەو ەيەك بۆ ھەلە ئەنجامدراوھەكان بدۆزىتەو.

لەو كەسانە نزيك ببەرەو، كە پىگە دەدەن پووناكى خۆشەويستى بەبى سنووردارکردن، ھەلسەنگاندن و خەلات بەسەرياندا بدرەوشىتەو، بە بى ئەوھى پىگە بدەن ترسى خراپ تىگەيشتن پىگە لە پووناكويهە كە بگريت. گرنگ نيهە ھەستت چۆنە، ھەموو سپىدەيەك لە خەو پابى و ئامادە بە پووناكويهە كەت بەسەرتدا بدرەوشىتەو.

ئەوانەى بە چاو دەبينن چاويان بە پووناكويهە كە دەكەويت و سىحريان لى دەكات.

ژنيکی گهنج که به دهگمهن مالّه وهی به جی دههیشته له بهر
ئه وهی پییوابوو کهس بایه خی پی نادات، گوتی:

"فیری که شخه ییمان بکه".

هه موو ئاماده بووانی ناو گۆره پانه که منگه یان دههات، "ئه مه
چ جوړه پرسیاریکه له کاتیځدا خه ریکه ولاته که مان داگیر
ده کریت و

به مزووانه ته واوی شه قامه کانی شار به خوین ئاو ده درین؟

به هه حال، قبتییه که خهنده یه کی کرد، خهنده که ی
گالته جاپانه نه بوو، به لکو پرپوو له ریز بو غیره تی ئهو
ژنه گهنجه.

له وه لاما گوتی:

پیزانینی که شخهیی له پووکار و پووکا شدا شتیکی هه له یه. هیچ شتیکی
هیندهی ئه وه له راستیه وه دوور نییه: هه ندیک وشه که شخن، هه ندیکتر
بریندار و ویرانکاری ده سازینیت، به لام هه موویان هه ر به هه مان پیتگه ل
ده نووسرین. گول که شخهیه، ته نانه ت ئه و کاته ش، که له ناو گیاکانی
میگرێکا ده شاردرینه وه. پراکردنی ئاسک که شخهیه، ته نانه ت ئه و کاته ش،
که له دهستی شیریک هه لدیت.

که شخهیی جوانیه کی ده ره کی نییه، به لکو به شیکه له پۆح، که به پووی
خه لکانی تر دا ئاشکرایه.

کاتیکیش سۆزه کان به تین ده بن، که شخهیی پێگه نادات به سته ری
راسته قینه ی نیوان دوو مروؤ بشکیت.

که شخهیی له و به رگانه دا نییه، که ده یانپۆشین، به لکو له شیوازی
پۆشینه که یاندا یه.

له باش به کارهینانی شمشیردا نییه، به لکو له و گفتوگۆیه دایه، که له خۆپاراستن له جهنگ ده یسازین.

که شخهیی ئه و کاته به دهست دیت، که دهستبهرداری هه موو ئه و شته زیاد له پێویستانه بین، سادهیی و خۆچرکردنه وه ده دۆزینه وه. چهنده به سادهیی بۆستین، هینده باشتره؛ چهنده له سه ر خۆمان بین، هینده جوانتره.

ئه ی سادهیی چیه؟ پێکه وه هاتنی به ها راسته قینه کانی ژیا نه. به فر جوانه، چونکه ته نها یه ک پهنگی هیه. ده ریا جوانه، چونکه تهخت و پێک ده رده که ویت. بیابان جوانه، چونکه ته نها له به رد و لم پێکهاتوه. به هه رحال، کاتی که نزیکه تر ته ماشای شته کان ده کهین، زیاته ر کاریگه ریی و بێ خه وشیه که یمان بۆ ده رده که ویت و دان به جۆرایه تییه که یدا ده نیین. سادهترین شته کانی ژیا ن شته هه ره سه رو سه روستیه کانه. لێگه پێ خۆیا ن ده ربخه ن.

پا بهینه چۆن شلیره کانی کیلگه کان گه شه ده که ن: نه پهنج ده ده ن و نه ده سه ورپین. هیش تاش که سیکی ژیر به وه هه موو شکۆمه ندیه یه وه وه ک شلیرێک پێک نییه.

چه ندیک دل له ساده ییه وه نزی که بیت، هینده زیاته ر توانای خۆشه ویستی ده بیت به ئازادی و بێ ترسی. چهنده بێ ترس خۆشی بوو، هینده زیاته ر توانای ده رخستنی که شخه یه تی ده بیت له هه موو ئاماژه که دا.

كەشخەيەتى پەيوەندى بە تامخۇشيەو نىيە. ھەموو كۆلتوورىك
فېكرەى خۆى لەسەر جوانى ھەيە، كە بەتەواوەتى لە كۆلتوورى ئىمە
جىاوازە.

بەلام ھەموو ھۆزىك، ھەموو مۇقۇك، بەھاي خۇيان ھەيە، كە پەيوەستە
بە كەشخەيەو: ميواندارى، پىز، پەفتارى جوان.

لووتبەرزى دەبىتە ھۆى كىنە و لەچەرى. كەشخەيى پىز و خۇشەويستى
بەرز دەكاتەو.

لووتبەرزى دەبىتە ھۆى ئەوەى ھاوپى ژن و پىاوەكانمان زەبوون بكەين.
كەشخەيى فېرمان دەكات لە پروناكىدا پىاسە بكەين.

لووتبەرزى وشەكان ئالۆز دەكات، چونكە پىيوايە زىنگى تەنھا بۆ چەند
كەسىكى ھەلبىزىرداوى كەمن. كەشخەيى بىرۆكەى ئالۆز دەگۆرپىت بە شتىك،
كە ھەموو كەسىك تواناى لى تىگەيشتى ھەبىت.

كاتىك بە پارەوى ھەلبىزىرداوى خۇماندا دەپۆين، بە كەشخەيى دەپۆين و
بەلىشاو پروناكىمان لى دىتە دەرى. ھەنگاوەكانمان جىگىرن، سەرنجمان
بەرەرە، جوولەمان جوانە. تەنانەت لە ساتى تەنگوچەلەمەكانىشدا
پكابەرەكانمان نىشانەى لاواى نابىنن، چونكە كەشخەيىمان دەمانپارىزىت.

كەشخەيى قىبۇلكراو و دان پىانراو، چونكە بە كەشخەبوون ھىچ
پەنجىكى گەرەك نىيە.

تەنھا خۇشەويستى فۆرمى ئەو دەبەخىت، كە جارىك لە جاران ھەر
خەونى ھەبوونىشمان پىوەى نەبىنىو.

تەنھا كەشخەبىش رىگە دەدات ئەو فۆرمە بەردەست بىت.

ئەوجا پياويك كە ھەموو سىيىدەيەك زوو لەخەو ھەلدەستا
تا رانە مەرەكەى بۇ لەوەرگاكان بەرىت،
گوتى:

"تۆ خويندوتە تا تواناي گوتنى ئەم وشە
جوانانەت ھەبىت، بەلام ئىمە دەبىت ھەموو
پۇژىك كار بکەين تا يارمەتى خىزانەكانمان بدەين".

له وه لآمدا گوتی:

وشه ی جوان له لایه ن شاعیره کانه وه به یان ده کریت. پوژیکیش دیت
که سیڅ بنووسیټ:

خه وم لئ که وت و له خه ونمدا ژیان زور
جوان بوو.

به ناگا هاتم و بوم ده رکه وت ژیان
نه رکه .

نه رکه که م راپه راند و بوم ده رکه وت ژیان
جوانه .

کار ده رکه وته ی خو شه ویستییه، که خه لکی پیکه وه ده به سستیته وه. له و
پیگه یه وه بومان ده رده که ویت، که ئیمه ناتوانین به بی خه لکانی تر بژین و
هر به و شیوه یه که سانی تریش پیویستیان به ئیمه یه.

دوو جۆر کار ههیه.

کاری یه که م ئه وهیه، که پێویسته بۆ پهیداکردنی نانی پۆژانه ئه نجامی بدهین. لهو حاله ته شدا خه لکی کاتهکانی خۆیان ده فروشن، نازانن، که ئیدی هه رگیز جاریکی تر بۆیان ناکردیته وه.

ته واوی بوونیان خه ون به و پۆژه وه ده بینن، که بتوانن له کۆتاییدا به وینه وه. کاتیکیش ئه و پۆژه دیته پێشی، هینده پیر ده بن، که توانای خوشی وه رگرتیان له و شتانه نامینیت، که ژیان پێشکهشیانی ده کات. خه لکی له و جۆره هه رگیز به رپرسیاریتی کردارهکانیان ناگرنه ئه ستۆ. ئه وان ده لێن: "هیچ هه لبژاردیه کی ترم نییه".

به هه ر حال، جۆریکی دیکه ی کارکردنیش هه یه، که ئه ویش هه ر بۆ دابینکردنی گوزه رانی پۆژانه یه، به لām له مه یاندا خه لکی هه ولّ ده ده ن هه ر خوله کیکیان به خۆته ر خانکردن و خوشه ویستی بۆ کهسانی دیکه پیر بکه نه وه.

ئیمه به م جۆره کاره یان ده لێن به خشین.

بۆ نمونه، دوو کهس هه مان ژمه خواردن دروست ده کهن و هه ر هه مان که رهسته ش به کار ده هینن، به لām یه کیکیان خوشه ویستی به سه ر کاره کهیدا ده پزینن و ئه وی دیکهشیان ته نیا هه ولّ تیرکردنی ورگی ده دات. ئه گه ر چی خوشه ویستی شتیک نییه ببیندرن، یان بگیری، به لām ئه نجامه که به ته واوه تی جیاواز ده بیت.

ئەو کە سە ی قوربان ی پێشکەش دە کات هەمیشە خەلات دە کرێت. چەندێک خۆشەویستی خۆی ببەخشیت، ئەو ئەندە خۆشەویستیە کە ی زیاد دە کات.

کاتیەک وزە ی پیروژ گەردوون دە خاتە جوولە، تەواوی هەسارە و ئەستێرەکان، تەواوی دەریا و دارستانەکان، تەواوی دۆل و چیاکان بواری ئەفراندنیان پێ دە بەخشییت. هەمان شت بە سەر مەروفا یە تیشدا پوودە دات. هەندێک گوتیان: "نەخیر، ئێمە نامانەوێت. ئێمە ناتوانین هەلە راست بکەینەو، یان سزای نادادپەرەری بدەین".

خەڵکانی دیکە گوتیان: "بە عەرەقە ی ناوچاوانم ئاوی کێلگەکان دە دەم، ئەو هەش دە بیته پێگە ی من بۆ بەرز نر خاندنی خالق". ئەوجا ئە هەرمەن هات و بە دەنگی شیرینی خۆی گوتی: "دە بیته تا سەر لوتکە ی چیاکە بەردە کە بەیت بە شانتدا، کاتیکیش دە گەیتە ئەو ی، دیسان خە دە بیتهو بەو سەر زەوپیە کە ی بنکی چیاکە".

ئەوانەش برپایان بە ئە هەرمەن کرد گوتیان: "تاکە واتای راستە قینە ی ژیان ئەو یە هەمان کار دووبارە و دووبارە بکەیتەو".

ئەوانەش برپایان بە ئە هەرمەن نە کرد لەو ئەمدا گوتیان: "من ئەو بەردەم خۆش دەوێت، کە دەپیە مە سەر لوتکە ی چیاکە. بەو شیوە یەش هەر خولەکیک، کە لە گەلیدا دەپیە مە سەر، دە بیته ئەو خولەکانە ی کە بۆ خۆشەویستیە کە می تەرخان دە کەم".

بەخشىن نزاىەكى بى جىھانە. وەك ھەموو نزاىەكى تىرىش، پىۋىستى بە دىسپلىن ھەيە - پىكوپىكى كۆيلايەتى گەرەك نىيە، بەلكو ھى ھەلباردىنى ئازادى دەۋىت.

ھىچ ھىكمەتلىك لە گوتنى ئەمەدا نىيە: "چارەنوس ەدالەت نەبوو لەگەلما. ئىستا خەلكانى دىكە شوپنى خەونەكانى خۇيان كەوتوون، كەچى ئەوەتا من كارى خۆم دەكەم تا گوزەرانىك دابىن بكەم".

چارەنوس ھەرگىز ستەمكارى بەرامبەر بە ھىچ كەسلىك ناكات. ئىمە ھەموو ئازادىن لە قىن لى بوون، يان خۆشويستنى ئەوەي دەيكەين.

كاتىك خۆشمان دەۋىت، ئىمەش ھەمان شادمانى لە چالاكىيەكانى پۇژانەمان وەردەگرىن، ھەر بەشپوۋەي ئەوانەي پۇژىك بە دوۋى خەونەكانىاندا دەپۇن.

كەس گرنگى و مەزنى ئەوە نازانىت، كە ئەنجامى دەدات. بەو شپوۋەيەش نەينى و جوانى بەخشىنەكە دەمىنىتەو: ئەوە ئەو كارەيە، كە پىمان دراوہ و باوہرمان پى كراوہ، لەبەر ئەوە دەبىت ئىمەش لەبەرامبەردا بىرواي پى بكەين.

كرىكار دەتوانىت پوۋەك بچىنىت، بەلام ناتوانىت بە خۆر بلىت: "ئەم بەيانىيە پەونەقدارتر بىرەوشپىرەوہ". ناتوانىت بە ھەورەكان بلىت: "ئەم پاش نىوہپۆيە ببارىن". دەبىت ئەوە بكات، كە پىۋىستە: زەوييەكە بكىلىت، تۆوہكە بچىنىت و لە پىگەي تىفكرانەوہ فىرى ھونەرى ئارامگرتن بىت.

ئە و کاتەى بۆى دەردە کەوئیت دانەوئە کەى وئیران بوو و کارە کەى بۆ
نە ھاتۆتە بەرھەم، ئە زموونى ساتى نائومئیدی دە کات. ئە و کە سەش، کە
بە دووى خە و نە کەى دە کەوئیت لە برپارە کەى پاشگەز دە بئیتە وە، ئە و جاش
حە ز دە کات بگە پئیتە وە و کارئیک بۆ خۆى بدۆزئیتە وە، کە بتوانئیت پئى
بگوزە رئینئیت.

ھەرچۆنئیک بئیت، ئە و پۆژە دلى ھەموو کرئیکارئیک و ھەموو سەرکە شئیک پر
لە خۆشى و برپا دە بئیتە وە. ھەردووکیان بەرھەمى بەخشینە کە دە بینن و
شادمان دە بن. چونکە ھەردووکیان ھەمان گۆرانى دە چرپن: گۆرانى
ئاسوودەى ئە و کارەى کە بە برپاوە پئیان بە خشراوە.

شاعیر لە برساندا دە مرئیت ئە گەر لە و ناوچەى شوانى لى نە بئیت.
شوانە کە لە خە فەتدا دە مرئیت ئە گەر نە توانئیت وشەکانى شاعیرە کە بە گۆرانى
بچرئیت.

لە رێگەى بەخشینە وە رێگە بە خەلکانى تر دە دەیت خۆشیان بوئیت.
تۆش لە رێگەى ئە وەى بە خەلکانى ترى دە بەخشیت فئىرى خۆشە و یستیان
دە کەیت.

هەر هەمان ئەو پیاوێ لەبارەى کارەوێ پرسىارى
کرد، پرسىارىكى تریشى کرد:

"باشە بۆچى هەندىك كەس لەوانى تر
بە بەختترن؟"

له وه لاما گوتی:

سه ركه وتن به وه به دهست ناهیندریت، كه كارى كه سیك له لایه ن كه سانى ديكه وه هه لېسه نگیندریت. ئه وه میوه ی تۆویكه، كه به خوشه ویستییه وه پواندووته.

كاتیک وهرزی دروینه دیت، ده توانیت به خۆت بلییت: "سه ركه وتم".
تۆ له به دهستهینانى ریز بۆ كاره كه ی خۆت سه ركه وتننت به دهستهینا، چونكه ته نها بۆ گوزه رانت كارت نه كرد، به لكو بۆ ئه وهش كارت كرد، كه خوشه ویستیت بۆ خه لكانی ديكه ئاشكرا بكه یت.

توانیت ئه وه ته واو بكه یت، كه ده ست پئی كردبوو، گهر چى ته نانه ت پيشبینی هه موو ئه و داوانه ی سه ر پێگه كه شتت نه كردبوو. كاتیكیش په رۆشیت له به رامبه ر ته نگوچه له مه چاوه پواننه كراوه كاندا كه می كرد، به دیسپلین گه یشتیت. كاتیكیش وا ده رده كه وت دیسپلین خۆی ون بكات له به ر ماندوویت، ساتی حه وانه وه ت بۆ بیركردنه وه له وه نگاوانه به كارده هینا، كه پیوست بوو له داها تودا بیاننیت.

ئەو بەرەنگاریانە سستیان نەکردیت، کە پووبەپووی ژيانی ھەموو ئەوانە دەبیئەو، کە مەترسی لە ئەستۆ دەگرن. دانەنیشتییت تا ئازار بەو شتانەو دەبچێژیت، کە لە دەستت داو، لە بەرئەو دەی بیرۆکە کەت بە کاریان نە ھاتوو. نەو ستایت کاتیگ ئەزموونی ساتی شکۆمەندانەت کرد، چونکە ھیشتا بە ئامانجە کەت نەگە یشتبوویت.

کاتیگیش بۆت دەرکەوت، کە دەبیئ داوای یارمەتی بکەیت، ھەستت بە زەبوونی نەکرد. کاتیگیش زانیت کە سیگ پێویستی بە یارمەتی، ئەو دەی فییری ببوویت پیشانت دان بەبێ ئەو دەی ترسی ئەو تە ھەبیئ، کە نھینی ئاشکرا دەکەیت یان ئەو شتانە لە لایەن خەلکی ترەو بە کار بەیندرین. ئەو دەی لە دەرگا دەدات، لێی دەکرێتەو.

ئەو دەی داوا دەکات، وەری دەگریت.

ئەو دەی دڵنەوایی دەکات، دەزانێ دڵنەوایی دەکرێتەو.

ئەگەر ھیچ کام لەم شتانەش پوویان نەدا لە کاتیگدا، کە چاوەپوانیشیان دەکەیت، ئەوا زۆر ناخایەنیت، کە بەرھەمی ئەو شتە دەخۆیت، کە بەو بەخشندەییەو لە گەل خەلکانی تر بەشت کردوو.

سەرکەوتن دەچیتە لای ئەوانە ئەو دەی دەیکەن لە گەل کرداری خەلکانی دیکە بەراوردی ناکەن؛ ھەموو پۆژیک دەچیتە مائی ئەو کەسەو، کە دەلیت: "ھەولێ تەواوی خۆم دەدەم."

ئەوانە تەنھا بۆ سەرکەوتن دەگەرین بە دەگمەن پێی دەگەن، چونکە سەرکەوتن کۆتایی نییە، بەلکو سەرەنجامە.

بە هیچ شیۆە یە ک خولیا یاری دە دە ر نییە؛ تەنھا لە نیوان هەلبژاردنی
پارە وە کاندای سەرمان لی دەشیۆینیت و لە کۆتاییشدا واما ن لی دەکات
خۆشی ژیا ن هەلبژیرین.

ئە و کە سە ی کە گورزە ئالتوونیکی لە سەر یە ک داندراوی هە یە بە
قەبارە ی گرده کە ی باشووری شارە کە مان دە و لە مە ند نییە. دە و لە مە ند ی
پاستە قینە ئە و کە سە یە، کە لە هە موو ساتیکی بوونییدا پە یوە ندی لە گە ل
وزە ی خۆشە ویستی هە یە.

دە بیّت هە می شە ئاما ن جی کت لە می شکدا بیّت، بە لام لە گە ل بە رە و پوو
بوونە وە یدا، تە ماشا کردنی دیمە نە کە ی دە و رو پش ت ه یچ نرخی کی ناو یّت.
لە گە ل بە رە و پێ شچوونی هە نگاو بە هە نگاو تدا، دە توانی ت کە می ک دوور تر
ببینیت، لە بە ر ئە وە هە لی دۆزینە وە ی ئە و شتانه بدۆزەرە وە، کە پێ شتر هە ر
تیی بینیش ت نە کردوون.

لە و ساتانه دا، گرنگە لە خۆ ت بپرسیت: "ئایا هیشتا نرخم هە ر وە ک
خۆ یە تی؟ ئایا هە ول ی شادمان کردنی کە سانی تر دە دە م و ئە وە دە کە م، کە
لیم چا وە پروان دە کە ن، یان هە ر بە راستی خۆ م قایل کردووە بە وە ی کە
کارە کە م دە رکە و تە ی پۆ ح و پەرۆ شیمە؟ ئایا بە هە ر نرخی ک بیّت سەر کە و تنم
گەرە کە، یان دە مە و یّت بیمە کە سی کی سەر کە و توو، چونکە توانیومە
پۆ ژە کانم پڕ لە خۆشە ویستی بکە م؟"

چونکە ئە وە واتای پاستە قینە ی خۆشە ویستی یە: دە و لە مە ند کردنی ژیا ن ت،

نە ک پڕ کردنی سندوقە کان بە ئالتوون.

پهنگه پياويك بليت: "پاره كه م به كارده هينم بو تووكردن، چاندن، دروينه و پرکردنی گه نجينه كه م له دانه ويلاه، به و شيوه يه ش له هيچ شتيك كه مم نابيت". به لام كاتيک ميوانه نه خوازاوه كه دهگات، هه موو په نجه كانی پياوه كه به هه ده ر ده پۆن.

ئه وهی كه گوئی هه يه بو بيستن، ليگه پي با ببیستی.
هه ول مه ده ريگه كه كورت بكه يته وه، به لكو به شيوه يه ك گه شت بكه، كه هه ر كدراريكت زه وييه كه به پيت بكات و ديمه نه سروشتييه كه جوانتر بكات.
هه ول مه ده ببیته مامۆستای كات. ئه گه ر ئه و به ره مه به چنيت، كه ده ميك نييه چاندووته، ئه و سه وز ده بیتی و خوشی به كه س نابه خشییت.
ئه گه ر به بی ترس و دلنيایي برپار بدهيت، ساتی پيشكه شكردنه كه دوا بخهيت، ئه وا ميوه كه ده گه نيیت.

له بهر ئه وه، پيز له كاتی نيوان چاندن و دروينه بگه.
چاوه پي په رجووی گوپين بكه.
هه تا دانه ويلاه كه نه كريته فرنه كه وه، ناتوانريت پي بگوتريت نان.
هه تا وشه كان نه گوترين، ناتوانريت پيان بگوتريت شيعر.
هه تا ده زووه كان به ده سته كانی ئه و كه سه نه چندين، كه كاری له سه ر ده كات، ناتوانريت پي بگوتريت به رگ.

كه ی ئه و كاته هات، كه به خشيشه كه ت پيشانی خه لکی بدهيت، سه رسام ده بن و به يه كدی ده لين: "ئه وه پياويكي سه ركه وتووه، چونكه هه موو كه س ئاره زووی به ره مه ي په نجه كانی ده كات".

کە س پرسىارى نرخى بەرھەمە کە ناکات، چونکە ئەوانەى کارى خۆيان بە خۆشەويستىيەو دەکەن ئەفراندنيان بە گور و تينىک پر دەکەن، کە چاو تواناي بينينيى نيه. هەر بە شيۆەى تەنافبازىک، کە بەبى هيج پەنجىکى ديار بە ئاسماندا بەسەرکەوتويى دەپوات و، کاتىکيش دیتەو خوارى، وەک سروشتيانەترين شتى جيهان دەبيندريت.

لە هەمانکاتدا، ئەگەر کەسێک بوێرى پرسىنى هەبیت، وەلامەکە ئەمە دەبیت: بىرم لە کۆلدان کردەو، پیموابوو ئیدى خودا گویم لى ناگریت، زۆرینەى کات دەبوو ئاراستە بگۆرم، لە حالەتەکانى دیکەشدا پێگەم و ن دەکرد. سەرەپای هەموو شتێک، پارەووەکەم دۆزییەو و بەردەوام بووم، چونکە پیموابوو هيج پێگەیهکى تر نيه، کە ژيانمى پى بگوزەريتم. فێرى ئەو بووم کە دەبیت، کام پرد بپەريندريتەو و کام پرد بسووتيندريت.

من شاعیر، جووتیار، هونەرمەند، سەرباز، باوک، بازرگان، فرۆشیار، مامۆستا، سیاسەتمەدار، دووربین و کەسێکم کە تەنها ئاگادارى مال و منداڵم دەکەم.

ئاگادارى ئەو، کە چەندین خەلکى لە من بە ناوبانگتر هەن و، زۆرینەى کاتیش بە تەواوەتى شایانین. بە شيۆەیهک لە شيۆەکان، تەنها دەرکەوتەیهکى لەخۆبایى بوون و پەرۆشییە و، بەرگەى تاقیکردنەوێ کات ناگریت.

سەرکەوتن چیه؟

ئەو، كە ھەموو شەيخەتە بىتوانىت بە پۇھىكى پىر لە ئاشتىيەو بەجىت
سەر جىگەى خەو كەت.

ئەوجا ئەلمىرا، كە ھىشتا پىيوابوو
سووپايەكى پر لە فرىشتە لە
ئاسمانەكانەو دىنە خواری بۆ پارىزگارىکردن
لە شارە پىرۆزەكە، گوتى:
"باسى پەرچوومان بۆ بكە".

له وه لاما گوتی:

په رجوو چییه؟

دهتوانین به چه ند شیوهیهک پیناسه ی بکهین: وهک شتیک، که به پیچه وانه ی یاساکانی سروشت ده پوات؛ راسپاردهیهک له ساتهکانی تهنگوچه له مه دا؛ چاره سهر و تارمایی؛ پووبه پووبوونه وه ی چاوه پواننه کراوی مه حال؛ یان وهک ده ستتیوه ردانی دوا یین سات له و کاته دا، که میوانه نه خوازراوه که ده گات.

هه موو ئه و پیناسانه راستن، به لام په رجوو ته نانه ت ئه وانه ش تیده په رینیت: شتیکه، که له نا کاو دل مان پرده کات له خوشه ویستی. کاتیکیش ئه وه پووده دات، هه ست به پیزیکی زور ده کهین له به رامبه ر ئه و به ره که ته دا، که خودا پیی به خشیوین.

ئه م پوژده مان بده ری، خودایا، پوژانه ی په رجوو ییمان.

گەر تەنەت تۈاناي تېيىنىكىردىشىمان نەبىت، لەبەر ئەۋەى مىشكىمان
جەنجالە و سەرنجىمان لە كاريكى مەزىندا چىركىردۈتەۋە. گەر تەنەت تەۋاۋ
سەرقالى ژيانى پۇژانە بىن و بزىنن، كە دەبىتە ھۆى گۆپىنى پارەۋەكەمان.
كاتىكىش، كە غەمبار بوۋىن، يارمەتىمان بدە چاۋەكانمان بىكەينەۋە و
ژيانى چۈاردەورمان بىيىنن: گەشانەۋەى گۈلۈك، ئەستىرەكانى ئاسمان،
چىرىنى گۆرانى دوۋرى بالندەيەك، يان دەنگى نىكى مىندالۈك.

يارمەتىمان بدە تىبگەين، كە شتگەلۈكى گىرنگ ھەن و دەبىت بەبى
يارمەتى ھىچ كەسىك بىاندۇزىنەۋە، ھەستىش بە تەنپايى و بى سوۋى
نەكەين، چۈنكە تۆ لەگەلماندايت، ئامادەيت دەستمان بىگىت، ئەگەر ھات و
پىمان كەۋتە چالۈكەۋە.

يارمەتىمان بدە بەسەر ترسەكەماندا زال بىن و بەرەۋ پىش بىۋىن و،
ئەۋ شتانەش، كە پۈۈن ناكىرنەۋە بەبى پىۋىستى لىكدانەۋە و زانىنى ھەموۋ
شتىك قبول بىكەين.

يارمەتىمان بدە تىبگەين، كە ھىزى خۇشەۋىستى لە ناكۈكىدايە،
مانەۋەى خۇشەۋىستىش لەبەر ئەۋەيە، كە دەگۆپىت، نەك لەبەر ئەۋەى كە
ھەر لە جىگەى خۆى دەمىنىتەۋە و پۈۋەپۈۋى ھىچ مىلمانىيەك نابىتەۋە.

لەۋەش تىبگەين، كە ھەر جارىك بىنىمان زەبوۋن زۆردار بوۋ و زۆردار
زەبوۋن بوۋ، بزىنن كە گەۋاھى پەرجوۋىەكىمان داۋە.

يارمەتىمان بدە تىبگەين لەۋەى كاتىك قاچەكانمان ماندوۋ دەبن، لەبەر
ھىزى دلمانە، كە دەتۈانن لەسەر پۇشىستن بەردەۋام بىن، كاتىكىش دلمان
ھىلاك دەبىت، ھىشتا بەھۆى ھىزى باۋەپمانەۋە دەتۈانن بەردەۋام بىن.

یارمە تیمان بدە لە بینینی ھەر دەنکە لمیکی بیاباندا بە لگە ی پەر جووی
جیاوازی ببینن، لەو ھەشەو ە ئازایە تیمان بدەری خۆمان وە ک خودی خۆمان
قبول بکەین. لە بەر ئەو ە ی ھەر چۆن، کە دوو دەنکە لمی ک لە یە کدی ناچن،
ئە بەو شیو ە یە ش ھیچ دوو مرقۆ قێ ک وە ک یە کدی بیر ناکە نەو ە و کرداریان بە
ھە مان پێگە نابێت.

یارمە تیمان بدە بی فیز بین کاتی ک وە ردە گرین و شادمان بین کاتی ک
دە بە خشین.

یارمە تیمان بدە تی بگە ی ن لەو ە ی ژیری لە و ە لامانە دا نییە، کە
دە ماندری تەو ە، بە لکو لە نھینی ئە و پرسیارانە دا یە، کە ژیا نمان دەو لە مە ند
دە کە ن.

یارمە تیمان بدە ھەر گیز دیلی دەستی ئە و شتانه نە بین، کە پێمانوایە
دە یانزانن، چونکە ئێمە زۆر کە م لە بارە ی چارە نووسەو ە دەزانن و، پەنگە
ئەو ە ش بەرەو ھە لە نە کردن پابەریمان بکات، وامان لی بکات لە چوار شتە
سەرەکییە باشە کە سوودمە ند ببین: ئازایە تی، کە شخە یی، خۆشە ویستی و
ھاو پێیە تی.

ئە م پۆژە مان بدەری، خودایا، پۆژانە ی پەر جووییمان.

ھەر چۆن چە ندین پارەو ە یە بۆ گە یشتن بە لووتکە ی چیا یە ک، ئاواش
چە ندین پێگە ھە یە بۆ گە یشتن بە ئامانجە کە مان. یارمە تیمان بدە ئە و
پارەو ە بدۆزینەو ە، کە شایانی شوینکە و تە و خۆشە ویستی شێ تیدا

پاولو کۆیلۈ

يارمه تيمان بده خوشه ويستيه خه وتوو كهى ناو خومان به ئاگا بهيئينه وه بهر له وهى خوشه ويستى ناو خه لكى راجله كيئين. تهنه ئه و كاته ده توانين خوشه ويستى، په رۆشى و ريز بۆ خومان رابكيئين.

يارمه تيمان بده جهنگه كانى خومان، ئه و جهنگه كهى كه له دژى ويستى خومان رابكيئراوينه ته ناوى و، ئه و جهنگه كهى كه ناتوانين خومانيان لى لابه دين، چونكه چاره نووس خستونيه ته راپه وه كه مان، جيا بكهينه وه.

هيواخوازم چاوه كانمان بكرينه وه تا ببينين، كه هيج دوو پوژيى كه له يه كدى ناچن. هه ر پوژه و په رجووى جياوازي خوى ده هيئيئ، كه وامان لى ده كات هه ناسه بده دين، خه ون ببينين و له بهر خوردا پياسه بكهين.

هيواخوازم گويى كانيشمان بكرينه وه تا ئه و وشه دژانه ببيستين، كه له ناكاو له ده مى يه كيى كه هاوه له كاندا دهرده په رين، گه رچى ته نانه ت ئيمه داواى ئاموژگارى ئه ومان نه كردوو و ناشزانيت له و ساته دا چى به پوچى ئيمه دا گوزه ر ده كات.

كاتيكيش ده ممان كرده وه، هيواخوازم تهنه به زوبانى مرو قسان نه كهين، به لكو به زمانى فرشته ش، بليين: "په رجوو له دژى ياساكانى سروشت ناخولقيت؛ ئه وه تهنه ئيمهين وا هه ست ده كهين، چونكه له ياساكانى سروشت نازانين".

كاتيكيش ئه ومان به ده ستهينا، هيواخوازم به ريزه وه سه رمان بچه ميئينه وه و بليين: "من كويز بووم، به لام ئيستاكه ده بينم. لال بووم، به لام ئيستاكه ده په يقم. كه ر بووم، به لام ئيستاكه ده بيستم. چونكه خودا

په رجوى خوى له ناو مندا ئافراندا و، هه موو ئه و شتانهى پيموابوون
له دهست چوون، گه رانه وه."

په رجوو ده مامكه كان داده درپيت و هه موو شتيك ده گورپيت، به لام ريگه
نادات بزاني چى له پشتى ده مامكه كانه وهيه.

په رجوو ريگه ده دات به بى ئازار له دۆلى سيبه رى مه رگ هه لبيين، به لام
پيمان ناليت كام ريگه يه به ره و چياكانى شادى و پووناكيما ده بات.
ئه و ده رگايانه ده كاته وه، كه قفلى مه حاليان لى درابوو، به لام كليل بو
كردنه وه يان به كارناهييت.

چوارده وري خوهره كان به هه ساره ده گرپيت تا خوهره كان هه ست
به ته نيائى نه كه ن له گه ردووندا، له هه مانكاتدا ريگه ش نادات هه ساره كان زور
نزيك ببه وه تا خوهره كان له ناويان نه بات.

به كار دانه ويلاه ده گورپيت به نان، به ئارامى ترى ده گورپيت به شه راب و،
مردن ده گورپيت به ژيان له ريگه ي خه ونى زيندوو بوونه وه وه.
له بهر ئه وه، ئه م پوژهمان به درى، خودايا، پوژانهى په رجووييمان.
بشمان به خشه ئه گه ر هه ميشه تواناي ناسينه وه يمان نه بوو.

ئەوجا پياويك، كە گوئي بۇ دەنگى جەنگە كە
دەگرت، كە لە پشتى ديوارەكانى
شارەكەو دەھات و ترسى
خيزانەكەى ھەبوو، گوتى:
"باسى نىگەرانيما بۇ بكە".

له وه لاما گوتی:

هیچ هه لیهك له نیگه رانیدا نییه.

له گه ل ئه وه شدا ناتوانین کاتی خودا زهوت بکهین، ئه ویش به شیكه له
مه رجی مرقو، که دهیه ویت چهنده به خیرایی بتوانیت ئه و شته ی که
دهیه ویت وه ریبگریت.

یان به پیری بکهین ئه گه ر بووه هوی ترسمان.
ئه مه ئیدی له مندالییه وه دهست پی دهکات، هه تا دهگاته ئه و کاته ی
دهگهینه ئه و ته مه نه ی که ئیمه جیاوازیمان له گه ل ژیان نابیت. چونکه
چه ندیک به تووندی به ساتی ئیستاوه گری بدریین، ئه و هه میشه به نیگه رانی
چاوه پوانی که سیک، یان شتیك ده بین.

چون ده توانیت به دلکی به سۆز بلایت هیمن بیت و به بی دهنگی و دور
له په شوکان و ترس و پرسیاره بی وه لاما هکان له په رجووه کانی ئه فراندن
رابطمینیت؟

نیگه رانی به شیكه له خوشه ویستی، له بهر ئه وه ش نابیت سه رزه نشتی
بکریت.

چۆن دەتوانىت بە كەسىك بلىيت نىگەرەن نەبىت لە كاتىكدا لە خەونى
خۇيدا پارە و ژيانى خۇى دابىن كىردووە و بەلام هېشتا هېچ ئەنجامىكى
ئەبىنىووە؟ جووتىار ناتوانىت زنجىرەى وەرزهكان خىرا بكات تا بەرى ئەو
دارە بخوات، كە چاندوويەتى، بەلكو بە ئائارامى چاوەپى دەكات تا وەرنى
دروينە و پايز دەكات.

ئايا چۆن دەتوانىت داوا لە جەنگاوەرېك بكهيت بەر لە جەنگىك هەست
بە نىگەرەنى نەكات؟

تا ئەم ساتە و هەتا رادەى شەكەتبوون مەشقى كىردووە، باشتىن هەوللى
خۇى داوە و، هەروەها لەو بىروايەشدايە كە ئامادەيە و دەشتىسىت، كە
رەنگە هەموو رەنجەكانى بەهەدەر بىروات.

نىگەرەنىش هەر لەگەل لە دايكبوونى مەوقدا چاوى بە ژيان هەلەينا.
لەبەر ئەو وەش، كە ناتوانىن بەسەرىدا زال بىبن، دەبىت فىر بىبن لەگەلدا
بىژىن — هەر وەك چۆن فىر بووين لەگەل لافاودا هەلەكەين.

ئەوانەى كە ناتوانن فىرى بىن، ژيان بۆيان دەبىتە كابووسىك.
ئەو شتەى كە دەبىت زۆر پىي شادمان بن — لە هەموو ئەو كاتژمىرانەدا،
كە رۆژىك دروست دەكەن — دەبىتە نەفرىنىك. دەيانەوئىت كات خىرا
تەبىپەرىت، نازانن ئەمە واش دەكات زووتر بە ميوانە نەخوازراوەكە ئاشنا
بىن.

تەنەت لەو وەش خراپتر، لە هەولياندا بۆ وەلانانى نىگەرەنى، شتەگەلەك

دەكەن، كە زياتر نىگەرەنىيان دەكات.

ئەو دایكه ی كه چاوه پوانه مندالە كه ی بگه پیتە وه بۆ مالە وه، دهست به وینا کردنی خراپترین شت دهکات.

عاشق به م شیوهیه بیر دهکاته وه: "خۆشه ویسته که م هی منه و منیش هی ئەوم. له پێگه فراوانه کاندایه دوویدا گه پام، به لام نه مدۆزییه وه". له گه ل پەتبولون له هەر کونجیك و پرسیارکردن له هەر که سیك، که ناتوانییت وه لامی پرسیاره که م بداته وه، پێگه به نیگه رانیی ئاسایی خۆشه ویستی دهدهم ببیتە هیوا براوی.

ئەو کریکاره ی كه چاوه پوانی خواردنی به رهه می پهنجه کانیه تی، ههول ده دات خۆی به کرداری دیکه پر بکاته وه، که هه ریه کیك له وفه رمانانه له ساتی زیاتری چاوه پوانی نزیکى ده که نه وه. زۆر ناخایه نییت، که هه ر تاکه نیگه رانییه ک له گه ل یه کیکی دیکه کۆده بیتە وه و ده بنه نیگه رانییه کی گه وره، به و شیوه یه ش وای لی دیت که ئیدی ناتوانییت ئاسمان و ئەستیره کان و مندالە کانی ببینییت، که یاری ده که ن.

به و شیوه یه ش دایک و عاشق و کریکار، هه موو له گوزه رانی ژیا نیان ده وه ستن و زۆر به ساده یی پێشبینی خراپترین ده که ن؛ گوئی له ده نگۆ ده گرن و سکا لای ئەوه ده که ن، که پۆژه کان نا کو تا ده رده که ون. ده بنه ده ست درێژ به سه ر هاوپی و خیزان و فه رمانبه ره که نه وه. به خراپی نان ده خۆن، ئیتر ئەگه ر ناخواردنیکی زۆر بییت، یان هه ر نه توانن هیچ شتیك به قورگیاندا به رنه خواری. له شه ویشدا سه ریان ده خه نه سه ر سه رینه کانیان،

به لام ناتوانن بخه ون.

لەو حالەتەشدا نینگەرانی پەچەيەك دەچنیت، كە تەنھا چاوەكانی پۆح
لێوەی دەبینن.

ماندوویش چاوەكانی پۆحی لە ئاست بینیندا لیل کردوو.

لەو خالەشدا، یەكێك لە خراپترین دۆژمنەكانی مەروفايەتی خۆی
دەردەخات: راپایی.

راپایی دەگات و دەلێت:

"ئێستا چارەنووست هەی منە. وات لێ دەكەم چاوبۆ ئەو شتانە
بگێریت، كە بوونیان نییە.

"شادی ژيانیش هەی منە. لە ئێستا بەدواوە، دلت ئاشتی ناناسیت،
چونكە پەرۆشی دەكەمە دەرەو و جیگەكەیی دەگرمەو.

"وا دەكەم ترس لە جیهاندا بڵاو ببیتەو، واش لە تۆ دەكەم، كە
بترسیت، بەبێ ئەوەی بزانی تۆ. پێویست ناكات بزانی تۆ، تەنھا پێویستە
بە ترساوی بمینیتەو و بەو شیوەیەش ترس تێر بكەیت.

"كارەكەشت، كە جارێك لە جاران بەخشیش بوو، من دەیبەم بۆ خۆم.
خەلكانی دیکە دەلێن، كە تۆ بوویت بە نموونە، چونكە زۆر خۆت ماندوو
کردوو، تۆش بە دەم سكالاکەیانەو پێدەكەنیت و سوپاسیان دەكەیت.

"بەلام لە دلتدا، من پێت دەلێم، كە كارەكەت بوو بە هەی من و بۆ
دوورخستنهوت لە هەموو شتێك و هەموو كەسیك بەكاری دەهێنم — لە
هاوێكانت، لە كۆرەكەت، لە خۆت.

"گرانتر کار بکه و به و شیوه یه ش پیویست ناگات بهر بکه پته وه، له وه گرانتر کار بکه، که پیویستته، به و شیوه یه ش ده توانیت هه موو گوزهران پیکه وه بووه ستینیت.

"خوشه وه یستییه که شت، که پږږیک له پږږان ده رکه و ته یه گی و زه ی پیریز بوو، نیستاکه هی منه. نه و که سه ش، که خوشت ده ویت ناتوانیت بو ساتیکیش به جیت بهیلایت، چونکه له دلدا ده لیم: "وریابه، په نگه بهوات و هه رگیز نه که پته وه".

"کورپه که شت، که جاریک له جاران پاره وی خوی له جیهاندا گرتوته بهر، نیستاکه هی منه. دلی پر له نیگه رانی ناپیویست ده گم تا وای لی بیت تامی سه رکه شی و مه ترسی نه کات، تا وای لی بکات هه ست به نازار بکات هه ر کات ناشادمانی کردیت و هه ستیکی تاوانباری له دلدا به جی بمینیت، که نه یتوانیوه به پیی بوچوونه کانی تو بژی".

له بهر نه وه، نیگه رانیش به شیکه له ژیان، هه رگیز پیکه هه ده ده ست به سه ردا بگریت.

نه که ر لیت نریک که و ته وه، بلای: "من نیگه رانی سبه ی نیم، چونکه خودا له ویه و چاوه پوانی من ده کات".

نه که ره وه ولی دا قایل بکات، که کردنی چه ندین کار ژیانیکی به به ره مت پی ده به خشیت، بلای: "پیویستم به کاته بو ته ماشا کردنی نه ستیره کان تا هه ست به سروشت بکه م و بتوانم کاره که ی خوم به باشی نه نجام بدهم".

ئەگەر بە تارمايى بىرسىڭىز تۆي تىرساڭىز، بىلى: "مىڭ تەنھا بە نان ناڭى،
 بەلكو بە ھەريەك لەووشانە دەڭى، كە لە دەمى خۇدا دىنە دەرى".
 ئەگەر پىي گوتىت پەنگە خۇشەويستەكەت نەگەرپىتەو، بىلى:
 "خۇشەويستەكەم مەنە و منىش ئەوم. بە پەوبار شوانىي پانەكەي دەكات و
 لە دووريشەو ھەر گويىم لە گۆرانى چىپنەكەيەتى. كاتىكىش گەپايەو بۆ
 مالەو، ماندوو و شادمان دەپىت، منىش خواردىكى بۆ دوست دەكەم و
 تەماشاي خەوتنەكەي دەكەم".

ئەگەر گوتى كۆرەكەت پىز بۆ ئەو خۇشەويستىيە دانانىت، كە پىت
 بەخشيوو، لەو ەلامدا بىلى: "ورىيى لە پادە بەدەر پۆج و دل وىران دەكات،
 چونكە ژيان كردارى ئازايەتتە، كردارى ئازايەتتە ھەمىشە كردارى
 خۇشەويستىيە".

بەو شىۋەيە نىگەرانى لە كەناردا ەلا دەنىت.
 نىگەرانى ون نابىت، بەلام ژىرى مەزنى ژيان فىرمان دەكات، كە
 دەتوانىن ئەو شتانە زەوت بكەين، كە دەيانەوئەت بمانكەنە كۆيلەي خويان.

ئەوجا پياويكى گەنج گوتى:

"پيمان بلى داھاتوو چى لە خو گرتووہ".

له وه لاما گوتی:

هه موومان ده زانین چی له داهاتوودا چاوه پوانمان ده کات: میوانه نه خوازراوه که، که ده شیت له هر کاترمیړکدا به بی ئاگادارکردنه وه بیت و ده لیت: "وهره له گه لم".

چه ندیکیش لی نارازی بین، هیچ هه لېژارده یه چی ترمان له بهرده ستدا نییه. ئه وجا له و ساته دا، شادییه مه زنه که مان، یان غه مبارییه به سویکه مان، ئاوپر بۆ پابردوو ده داته وه و وه لامی پرسیاره که ده داته وه: "ئایا خوشه ویستی ته واوم به خشی؟"

ده بیت خوشه ویستی ببه خشین. من ته نها باسی خوشه ویستی که سیکی دیکه ناکه م. خوشه ویستی واته کرانه وه بۆ په رجووه کان، سه رکه وتنه کان و به زینه کان، بۆ هه موو شتی که پۆژانه پووده ده ن، که وامان لی ده که ن به سه ر پووکاری زه وییدا هه نگاو بنیین.

چوار هیزی نه بیندراو فه رمان په وایی پۆحمان ده که ن: خوشه ویستی، مه رگ، ده سه لات و کات.

ده بیت خوشه ویستی ببه خشین، چونکه خودا خوشی ده ویین.

ده بېټ ئاگاداری میوانه نه خوازراوه که بین، ئەگەر به ته واوه تی له ژیان تیگه یشتبین.

ده بېټ له پیناوی گه شه کردندا ململانی بکهین، به لام به بی که وتنه داوی ئەوهی که په نگه چ ده سه لاتیکمان له وه ده ست بکه ویت. ئیمه ده زانین، که ده سه لاتی له و شیوه یه بی نرخه.

له کوتاییشدا، ده بېټ ئەوه قبول بکهین، که ئەگەر چی پوڅیشمان نه مره، به لام له م ساته دا به هه موو گونجان و سنووره کانیه وه له توپی کاتدا گیراوه.

خه ونه که مان، ئەو خواسته ی له پوڅماندایه، له هیچ کوپوه په یدا نه بووه. که سیك له ویی داناوه. ئەو که سه ش، که خوشه ویستییه کی پاکرڅه و ته نها شادمانی ئیمه ی گه ره که، ته نها له بهر ئەوه وای کردووه، چونکه که رهسته ی دهرک پیکردنی خه ونه کانمان و خواسته کانمانی پی به خشیوین. کاتیك به ناو کاتی پر له ته نگوچه له مه دا گوزهرت کرد، له یادت بیت: په نگه جه نگیکی سه ره کیت دوړاند بیت، به لام پرگارت بووه و هیشتا لیږهیت.

ئوه سه ره که وتنه. شادمانی خوت دهربره و ئاههنگ بو توانات بگیږه، تا به ره و پیش بچیت.

به خشندانه خوشه ویستیت به سه ر خاك و کیلگه کاند، به سه ر شه قامه کانی شاره گه وره که و گرده با و بیابانه که دا بپرژینه.

پیشانی بده، که خه م له هه ژاران ده خویت، به و شیوه یه ش بواری ئەوه یان پی ده به خشیت، که چاکه ی خیرخوازیان پیشان بدهیت.

بە زەببشت بە و دەولە مەندانە دا بێتەو، کە برۆا بە هیچ شتێک و هیچ کە سێک ناکەن، گەنجینە کە یان پڕ لە دانەوێلە و صندوقەکانیان پڕ لە خەرجی دەکەن، بەلام سەرەپای هەموو ئەوانەش، ناتوانن خۆیان لە تەنیا یی پزگار بکەن.

هەرگیز هەلی دەر خستنی خوشەوێستی لە دەست مەدە، بە تاییەت بۆ ئەو کە سەنە ی کە لێت نزیکن، چونکە ئێمە هەمیشە وریای ئەوین، کە ئازاریان نە دەین.

خەڵکیت خوش بویت - چونکە خۆت یە کەم کە س دەبیت، کە قازانج لەو بکەیت. جیهانی چوار دەورت خەڵاتت دەکەن، گەر تەنانەت یە کە مچار بە خوشت بلێیت: "ئەوان لە خوشەوێستییە کەم تێناگەن".

خوشەوێستی پێوێستی بە تێگەشتن نییە. پێوێستی بە پیشاندانە. لەبەر ئەو، ئەو هی داها توو لە خۆی گرتوو، بە تەواوەتی دەکەوێتە سەر توانای خوشەوێستیت.

بۆ ئەو مەبەستەش، دەبێت برۆای تەواوت بەو هەبێت، کە ئەنجامی دەدەیت. پێگە مەدە خەڵکانی تر بلێن: "ئەو پێگە یە باشتەر". یان "ئەو پێگە یە ئاسانترە".

گەرەترین دیاری کە خودا پێی بە خشیووین، هێزی بریار دانە. ئێمە هەموومان لە مندالییەو پێمان و تراو ئەو هی کە دەمانەوێت مەحالە. بەلام لە گەڵ تێپەراندنی سالد، کینە و ترس و تاوانیش تێدەپەرێنین.

خۆت لەو ئەزاد بکە. سە ی نا، ئەمشە و نا، بە لکو ئیستا.

وه كو گوتم: زۆرىنه مان لهو باوه پرده دايين ئه گهر به ناوى خهونه كانمانه وه
هه موو شتيك له پشته وه به جى بهيلين ئه و كه سانه ئازار ده دهين، كه
خوشمان ده وين.

به لام ئه وانه ي كه به راستى باشى ئيمه يان ده ويئت ده يانه ويئت شادمان
بين، گهر ته نانه ت له وه ش تينه گهن، كه ئه نجامى ده دهين و، گهر ته نانه ت له
يه كه م جاريشدا به ناوى ترس و به لين و فرميسكه وه هه ولى وه ستانى
به ره وپيش چوونمان بدهن.

پيوسته سهركه شى ئه و پوژانه ي كه دين له رومانسيه ت پر بكرين،
چونكه جيهان پيوستى به وه يه؛ له بهر ئه وه، كاتيک سواری زینى
ئه سپه كه ت بوويت، هه ست به و هه وايه بكه، كه له ده موچاوت ده دات و
كه يف له و هه ستى ئازاديه وه ربگره.

به لام له يادى مه كه، كه گه شتيكى دريژت له به رده مه. ئه گهر به ته واوه تى
خۆت بۆ رۆمانسيه تى ئه وه به ده سته وه بده يت، پرهنكه بكه ويت. ئه گهر جار
به جار نه وه ستيت تا خوشت و ئه سپه كه شت به ويينه وه، ئه وا پرهنكه
ئه سپه كه ت له تينوودا يان له بهر شه كه تى بمريئت.

گوئى له -با- كه بگره، به لام ئه سپه كه ت له ياد مه كه.

هه ر كاتيش شته كان باش دهركه وتن و خهونه كه ت له به ديهاتندا بوو،
ده بيئت له هه موو كاتيک ئاگادار تر بيت. چونكه هه ر كات خه ريکبوو
خهونه كه ت به دى بيت، پرهنكه تووشى هه له يه كى قيژه ون ببيت.

ده بینیت خه ریکه بگه یته شوینیک، که پیشتر چەند که سیکی که م پێیان تیخستوو، پیشت وا ده بیست شایانی ئه و شتانه نه بیت، که زیان پێتده به خشییت.

ته واوی ئه و کۆستانه ی که هاتوونه ته ریگه ت و هه موو ناخوشیه کان و قوربانیه کانت له یاد ده چییت. له بهر ئه و ههستی تاوانباریه ش، ده شییت نا ئاگایانه ته واوی ئه و شتانه وێران بکهیت، که ماوهیه کی زۆرت پێ چوووه بۆ دروستکردنیان.

ئه وه ترسناکترین کۆسته، چونکه ده سته به رداره بوونی سه رکه وتن پرشیگییه کی پیروزی تێدایه.

به لام ئه گه ر که سیك له وه تیبگات، که شایانی ئه وهیه بۆ ماوهیه کی درێژ ململانیی له پیناودا کردوو، بۆی ده رده که ویت، که به ته نیا به و شوینه نه گه یشتوو و ده بیست ریز له و ده سته بگرییت، که رابه ری کردوو.

ته نها ئه و که سه ی توانای شانازیکردنی ههیه به هه ر هه نگاو یکییه وه، که ده بینیت ده توانییت له نرخ ی خۆی تیبگات.

ئەوجا پياويك، كە خويندەوارى دەزانى و
شىتگىرانە ھەولنى نووسىنى ھەر شتىكى دەدا
كە قېتتىيەكە دەيگوت، بۇ ھەوانەۋە ۋەستا،
ھەستى دەكرد، كە لە جورە غەيبوبەيەكدايە.
گۆرەپانەكە، دەموچاۋە ماندوۋەكان،
پياۋە ئاينىيەكان، كە بەبى دەنگى گوييان دەگرت
ھەموويان لە بەشى خەونىك دەچوون.

ئەوجا تا بۇ خوى بسەلمىنىت ئەۋەى كە
ئەزموونى دەكات راستىيە،
پرسى:

"باسى دلسۆزيمان بۇ بكە".

لەو ەلامدا گوتى:

دەشیت دلسۆزى لەگەل دوكانىكدا بەراورد بکړیت، کە گولدانى گەورەى
جوانکارى دەفروشیټ، دوکانىك، کە خوښە ویستى کلېلەكەى پى یەخشیوین.
هەر یەكېك لەو گولدانانە جوانن، چونکە جیاوازی، وەك هەموو کەسێك،
هەموو دلۆپە بارانىك، هەموو بەردىك، کە لە تەنیشټ چیا یەك دەخړتتە
خوارى.

هەندىكجار، بەهوى تەمەن، یان هەندىك کەموکۆرې دەرك پى تەكراو ەو،
رەفە یەك لار دەبیټ و دەکەوټ. خاوەنى دوکانەكەش بە خوى دەلیټ:
"سالا هەیه کم لە تەمەن و خوښە ویستى خۆم تەرخان کرد یۆ کۆکردنەو ەى
ئەمانە، بەلام گولدانەکان خیانەتیان لى کردم و شکان".

پیاو ەكە دوکانەكەى دەفروشیټ و دەپوات. دەبیټ، کەسێكى تال و
گۆشەگیر، پىیوادەبیټ، کە ئیدى برۆا بە هیچ کەسێك ناکات.
راستە هەندىك گولدان دەشکین – بەلینىكى دلسۆزى دەشکیت. لەو
حالەتەدا، باشتەرىن شت ئەو یە پارچەکان کۆیکەیت، وە و قىزىان بەدەیت،
چونکە ئەو ەى کە دەشکیت هەرگیز وەك خوى لى نایەت، وە.

بەلام ھەندىكجار ھۆكارى لاربوون و كەوتنى پەفەيەك بە تەواوەتى لە پىشتى مەبەست و ئامانجى مرۆفەوہىيە: پەنگە ھۆكارەكەى زەمىنلەرە، داگیرکردنى دوژمن، يان ھەلەشەيى كەسيك بىت، كە دىتە ناو دوكانەكەوہ و تەنھا چاوبۆ ئەو شوينە دەگىرپىت، كە دەيەويت بۆى بچىت.

ژنان و پياوان سەرزەنشتى يەكدى دەكەن بۆ پوودانى ئەو كارەساتە. دەلەين: "دەبوو كەسيك پىشبينى پوودانى ئەوہى بکردبا". يان: "ئەگەر من ئاگادارى ئەو شوينەم بکردبا، نەمدەھىشت ئەو كىشانە پووبدەن".

ھىچ شتىك ھىندەى ئەوہ لە راستىيەوہ دور نىيە. ئىمە ھەموومان دىلى دەستى دەنكەكانى كاتىن، ناشتوانىن دەستيان بەسەردا بگريں.

كات تىدەپەرىت و پەفە كەوتووہكەش چاك دەكرىتەوہ.

ئەو گولدانانەى دىكە، كە لە جىھاندا بۆ جىگەى خۆيان دەجەنگن لەوى دادەنرىن. دوكاندارە نوپكە، كە تىدەگات لەوہى ھىچ شتىك ھەمىشەيى نىيە، خەندە دەكات و بە خۆى دەلەيت: "ئەو تراژىديايە ھەلىكى بۆم پەخساند و منىش ھەول دەدەم باشتىن سوودى لى وەربگرم. كارى وەھى ھونەر دەدۆزمەوہ، كە ھەرگىز پىموانەبووہ بوونيان ھەبووبىت".

جوانى دوكانى فرۆشتنى گولدانى جوانكارىيەكە لە ھەر گولدانىكدا بە نايابى ديارە، بەلام كاتىك گولدانەكان بە تەنىشت يەكدىيەوہ دادەندرىن، پىكييەك دەخولقيتەيت، كە پەرچى كارى دروستكەر و نىگاركىشەكە دەداتەوہ.

دەشیت ەەر کارىكى ەونەرى بە سادەىى بلى: "دەمەوئیت تیبىنى بکریم
و لیرە دەپۆمە دەرەوہ". بەلام ئەو ساتەى دەیەوئیت ئەوہ بکات، دەبیته
کۆمەلک پارچەى شکاو، کە ەیچ نرخیکى نابیت.

ەەر چۆن بۆ گۆلدان بەو شیۆەیە، بۆ ژن و پیاوانیش ەەر ەمان شتە.
کاتیک لەمە تیدەگەین، لە کۆتایى پۆژەکەدا بە تەنیشت دراوسیکەمانەوہ
دادەنیشین و بەپۆزەوہ گوئ لەوہ دەگرین، کە دەیەوئیت بیلئیت و ئەوہ
دەلئین، کە پیویستە بیبیستیت. کە سیشمان ەول نادەین فیکرەى خۆمان
بەسەر ئەوى تردا بسەپئین.

لە پشتى ئەو چیايانەوہ، کە ەۆزەکان لیک جیا دەکەنەوہ، لە پشتى ئەو
دووریەوہ، کە جەستەکان لیک جیا دەکاتەوہ، کۆمەلگەى پۆحەکان بوونی
ەە. ئیمەش بەشیکی لەو کۆمەلگە، لەو کۆمەلگە، شەقامگەلک نییە
تا خەلکى بە گوئنى وشەگەلکى بى حیکمەتەوہ بەسەریدا گوزەر بکەن،
تەنھا ئەو پارەوانە بوونیان ەە، کە شتە دوورەکان پیکەوہ گری دەداتەوہ
و ەندیکجار پیویستە لەو زیانە چاک بکریتەوہ، کە بەبۆنەى کاتەوہ لى
کەوتووە.

لەبەر ئەوہ، ئەو عاشقەى دەگەرپیتەوہ ەەرگیز بى برۆا نابى، چونکە
دلسۆزى ھاوہلى ەەر ەنگاوئیکى دەکات.

ئەو پیاوہش، کە دوئى وەك دوژمن دەبیندرا، چونکە جەنگیک
ەلگیرسابوو، ئەمپۆ ھاوپپە لەبەر ئەوہى جەنگ کۆتایى پى ھاتووە و ژيان
بەردەوامە.

ئەو كۆرەي كە پۇشتوو دەگەپتەو، بەلام گەرەنەو كەي بە
 دەولەمەندبوونی ھەموو ئەو ئەزموونانەيە، كە لە پىگەكەيدا فيريان بوو.
 باوكى بە باسكى كراووە لە ئامىزى دەگرىت و بە خزمەتكارەكانى دەلىت:
 "باشترین پۇبى بۇ بىنن و ئەنگوستىلەيەك لە پەنجەي بكەن و سەندەل
 بكەنە پىكانى؛ چونكە كۆرەكەم مردبوو و ئىستا دووبارە زىندوو بوو تەو.
 ون ببوو و ئىستا دۆزراو تەو".

ئەوجا پياويك، كە برۆكانى كات نيشانەى كردبوو و
جەستەى ئەو برىنانە نيشانەى كردبوو، كە
چىرۆكى ئەو جەنگانەى دەگىرايەو، كە بەشدارى
تیدا كردبوو، گوتى:

"باسى ئەو چەكانەمان بۆ بكە، كە دەبىت لە كاتى
لە دەستدانى ھەموو شتىكدا بەكارى بەينىن".

لەو ەلامدا گوتى:

لە ھەر شوينىك دلسوزى ھەبوو، چەك بەكار نايت.

ھەموو جۆرە چەكەكان ئامىرى كەسانى نەگريس، چونكە ئامىرى مرقى
ژىر نىن.

پەگى دلسوزى لە پىزدايە و پىزىش ميوەى خوشەويستىيە،
خوشەويستىش ئەھرىمەنەكانى ئەندىشە دەكاتە دەرەو - كە بىوا بە ھىچ
شتىك و ھىچ كەسىك ناكات - لەجى ئەو ەش پاكى بۆ سەرىجەمان
دەگىرپتەو.

كاتىك مرقىكى ژىر دەيەوئ كەسىك لاواز بكات، يەكەمجار باوەر بەو
كەسە دەھىنىت، كە خوى بەھىزە. كەسەكەى دىكەش دەكەوئە داوى
بەرەنگارى كەسىكەو، كە زۆر بەھىزتەرە و دەپوخىت.

كاتىك مرقىكى زىرەك دەيەوئ كەسىك نزم بكاتەو، يەكەمجار وا لەو
كەسە دەكات بە بەرزترىن چىاي جىھاندا سەربكەوئ تا سەراوى ئەو ەى لا
دروست بكات، كە زۆر بەھىزە. كەسەكەى دىكەش پىي وا دەبىت، كە ئەو
ھىشتا دەتوانىت بەرزتر بپوات و خوى لە چالەكەدا نوقوم بكات.

کاتیڤ مرقۆڤیڤی ژیر ئاره زووی شتیڤ دهکات، که هی کهسیڤی تره،
کۆمه لیک شت و دیاری پی ده به خشیڤ. که سه کهی دیکه هیڤده شتی بی
سوودی له بهرده ستدا ده بیڤ، که وای لی دیت هه موو شتیڤی تر له ده ست
بدات، چونکه هیڤده سه رقاله ناتوانیڤ شته کانی خوی بیاریڤیڤ.

کاتیڤ مرقۆڤیڤی زیرهک بوی نادۆزیڤه وه پکا به ره کهی پلانی چی
داده نیڤ، هیڤشیڤ ده بات. ئیمه هه میشه ئاماده یین به رگری له خۆمان
بکه یین، چونکه هه موومان به ترس و ههستی ئه وه وه ده ژین، که کهسی
به رامبه ر خۆشی نه ویڤین.

پکا به ره کهی - ئه گه ر هه رچه نده ش زنگ بیڤ - پارێزراو نییه و
له به رامبه ر ئه و توور په ییه دا کار دانه وه یه کی له پاده به ده ر توندوتیژی ده بیڤ.
بۆ ئه و مه به سته ش، ئه و چه کانه ده ر ده خات که پییه تی، به و شیوه یه ش
پیاوه زاناکه بوی ده ر ده که ویڤ خالی به هیڤی و لاوازی ئه و چییه. ئه و جا،
به پیی کار دانه وه ی چاوه پوانکراو، مرقۆه زاناکه ده زانیڤ هیڤش به ریڤ یان
بکشیته وه.

ئا به م شیوه یه ئه وانه ی که خۆبه ده سته وه ده ر و زو به زیو ده ر ده که ون،
ئه و که سانه ده به زینن، که به هیڤ و به ده سه لاتن.

هه ندیکجار مرقۆی زنگ جه نگاوه ر ده به زینیڤ، به لام جه نگاوه ریش
مرقۆی زانا ده به زینیڤ. بۆ خۆلادان له مه، وا باشه به دووی ئه و ئاشتی و
هیمنیه دا بکه ریڤ، که به جیاوازی له نیوان مرقۆه کاندای بونیان هه یه.
پیویسته که سی بریندار له خوی بیرسیڤ: "ئایا دل پکردن له کینه و
هه لگرتنی ئه و باره قورسه له که ل خۆمدا نرخی هه یه؟"

بەو شیۆە یە ش سوود لە جۆرایە تی خوشە ویستی کە سیك وەر دە گریت –
بە ناوی بە خشینە وە . ئە مە یار مە تی دە دات لە هە موو ئە و پوسی اکردنە
بە رزی بکاتە وە ، کە لە تینی جە نگدا گوتراون ، پسی اکردنی ئە و کاتە هە ر زو
دە سپردی تە وە ، هە ر وە کو چۆن شە با جی پی لە سەر لمی بیابانە کان
دە سپریتە وە .

کاتیك دە بە خشیت ، ئە و کە سە ی پوسی ای کردوویت هە ست بە زە بوونی و
شە رمە زاری دە کات لە بە رامبەر هە لە کانیدا و دە بیته کە سیکی دلسۆز .
لە بەر ئە وە ، با ئاگاداری ئە و هیزانە بین ، کە دە مانجولینن .

پالە وانی راستە قینە ئە و کە سە نییە ، کە بۆ کاری مە زن لە دایک بوو ،
بە لکو ئە و کە سە یە ، کە توانیویە تی لە چە ندین شتی بچوک قە لغانیک لە
دلسۆزی بە چواردە وری خۆیدا دروست بکات .

بەو شیۆە یە ش ، کاتیك پکابەرە کە ی لە مەرگ ، یان لە خیانتە پزگار
دە کات ، ئاماژە و جوولە کە ی هەرگیز لە یاد ناکریت .

خوشە ویستی راستە قینە ئە و کە سە نییە کە دە لی : " پیویستە بە
تە نیشتە وە بیت و منیش ئاگاداریت دە کە م ، چونکە ئیمە دلسۆزی
یە کدین " . بە لکو ئە و کە سە یە ، کە تیدە گات دلسۆزی دە بیته دە ست لە
دە ستی ئازادی بپوات . و بە بی ترس و خیانت ، خەونی کە سی بە رامبەر
قبول دە کات و پیزی دە گریت ، بپوا بە هیزی گە وەرە تری خوشە ویستی
دە کات .

هاورپی راستە قینە ئە و کە سە نییە ، کە دە لیته : " ئە مرۆ تۆ بریندارت

کردم و منیش غە مبارم "

دهلئیت: "ئەمڕۆ بریندارت کردم لەبەر ھۆکارگەلیک، که من لییان زانا نیم و بۆ تۆش ھەر بە ھەمان شیوەیە، بەلام دەزانم، که سبە ی دەتوانم پشت بە یارمەتی تۆ ببەستم. لەبەر ئەوەش غەمبار نابم".

ھاوڕیکەش وەلام دەداتەو: "تۆ ھاوڕیکەکی دلسۆزیت، چونکە ئەوەت گوت، که ھەستت پێی کرد. ھیچ شتێک لە ھاوڕیکە خراپتر نییە، که بە قبولکردنی ھەموو ھەلەکانمان سەر لە دلسۆزی دەشیوینیت".

وێرانکەرترین چەک پم و ھاوھن نییە، که دەتوانیت جەستە بریندار بکات و دیوار لە بن بهینیت. قیزەونترین چەک وشەییە، که دەتوانیت بەبێ بەجیھێشتنی ئاسەواری خوین ژیانیک وێران بکات، برینەکانیشی ھەرگیز ساریژ نابن.

لەبەر ئەوە، با ببینە سەرکردهی زمانمان، نەک کۆیلە ی وشەکانمان. گەر تەنانت وشەشمان لەدژ بەکار ھات، با نەچینە جەنگیکەو، که ناتوانین ببەینەو. ئەو ساتە ی خۆمان دەخەینە ئاستی پکا بەرە نەگریسەکەمانەو، لە تاریکیدا دەست بە جەنگ دەکەین، لەو خالەتەشدا تاکە براوہ خودای تاریکی دەبیت.

دلسۆزی مروارییەکی ناو کۆمەلیک دەنکە لمە، تەنھا ئەوانەش دەیبینن، که لێی تیدەگەن.

بەو شیوەیەش دەشیت تۆوچینی دووبەرەکی ھەزار جار بە ھەمان خالدا بپوات و ھەرگیز ئەو خشلە، بچوکە نەبینیت، که ئەو کەسانە دەھیلئیتەو، که پێویستە بە یەکییتی بمیننەو.

هەرگیز دڵسۆزی بە زۆرداری، ترس، نادانیایی، یان تۆقاندن
ناسە پیندرییت.

ئەو هەلبژاردنییەکە، کە تەنها پۆحە بە هیژەکان توانای هەلبژاردنییان
هەیه.

لەبەر ئەوەش، کە هەلبژاردنە، هەرگیز پێگە بە خیانت نادات، بە لکو
هەمیشە بە خشن دەبییت لە گەڵ هەلەکانیدا.

لەبەر ئەوەی کە هەلبژاردەیه، بەرگە ی کات دەگریت و کیشەکان
دەگوزەریینیت.

ئەوجا يەككە لە گۆيگرەكان، كە پياويكى
لاو بوو، بينى كە خەريكە خۆر دەچيtte خوار
ئاسووه و بهو زوانه چاوپيكتەوتنهكهيان
لەگەل قبتيهكه كوٽايى
پى ديت، پرسى:

"ئەى دورژمن چى؟"

له وه لاما گوتی:

ژیری راسته قینه خه فته له زیندوو و مردوو ناخوات. له بهر ئه وه، ئه و
جهنگه قبول بکه، که له سبهیدا چاوه پروانت دهکات، چونکه ئیمه له پوخی
نه مر دروست بووین، که ئه وهش هندی کجار ده مانخاته دوخی وه هاوه، که
ده بیته بهر هنگاری ببینه وه.

له و ساتانه دا، هه موو پرسیاره بی سووده کان وه لا بنی، چونکه ته نها
به رچاوی جهنگاوه ره که خاو دهکاته وه.

جهنگاوه ره له زهوی جهنگدا چاره نووسی خوی بهر پی دهکات، ده بی
خویشی بو ئه وه به دهسته وه بدات. به زهوی بو ئه و که سانه ی پیانوايه
ده بیته بکوژن و بمرن! وزه ی پیروژ ویران ناکریت؛ ته نها به ساده یی فوومی
خوی دهگوریت. پیاویکی زانای سهرده می کۆن گوتوویه تی:

"ئه مه وه ک پلانیکی بلند قبول بکه و به ره و پیش برۆ. جهنگه کانی سه ر
زهوی نابنه پیناسه ی مروڤ، چونکه هه ر چۆن با ئاراسته دهگوریت، بهخت و
سهرکه وتنیش ئاراسته دهگورن. دۆراوی ئه مرۆ ده بیته براوه ی سبه ی، بو
بهودانی ئه مهش، ده بیته شه ر به شانازییه وه له ئامیز بگریته.

"ههروهكو چۆن كه سێك به رگی نوێ دهپۆشیت و كۆنهكان وهلا دهنیت، به ههمان شێوه پۆحیش جهستهی ماددی نوێ قبول دهكات و كۆنهكان به جێ دههێلێت. ئه مه بزانه، نابیت له پیناوی جهسته دا ئازار بچێژیت".

ئوه ئه وشه پرهیه، كه ئه مشه و، یان سبهی پووبه پووی ده بینه وه. میژوو ئه وه تۆمار دهكات، كه پووده دات.

به لام له بهر ئه وهی وا خه ریکه به كۆتایی چاوپێكه و تنه كه مان دهگهین، نابیت كات له وه دا به فیرۆ بدهین.

له بهر ئه وه، چه زده كه م له باره ی دوژمنه وه قسیان بكه م: ئه وانه ی به ته نیشتمان وه ده یاندۆزینه وه.

ئیمه له ژیا نماندا پووبه پووی چه ندین پکا بهر ده بینه وه، به لام گرانترین به زاندن ئه وهیه، كه لێی ده ترسین.

ئیمه هه میشه له هه موو شتی کدا چاومان به به ربه ره کانی کار ده که ویت، به لام ترسناکترینیان ئه وهیه، كه به هاوپی خۆمانی ده زانین.

هه موو ئازار ده چێژین کاتیك شكۆمه ندیمان هی رشی ده کریته سه ر، یان بریندار ده کریت، به لام ئه و كه سانه ده بنه هۆی مه زنترین ئازار، كه پیمانوا بوو نمونه یه کن، كه ده بیت شوینیان بکه وین.

كه سمان ناتوانین خۆمان له چاوپێكه و تنی ئه وانه به دوور بگرین، كه خیا نه تمان لێ ده که ن و له پاشه مله با سمان ده که ن، به لام ده توانین خراپه کاری دوور بخه ینه وه بهر له وهی ده موچاوی راسته قینه ی خۆیمان نیشان بدات. ده شیت هه ر په فتاریکی له پاده به ده ر میهره بان چه قویه ک له

ژن و پياوانى دلسوز كاريان به وه نيه پرووى راسته قينهى خويان پيشان
بدهن، چونكه پوچه دلسوزه كاني تر له چه ندياه تى و كه موكوپيه كانيان
تيده گهن.

ورى ئه و كه سانه به، كه هه ميشه دهيه ويته ئاسوده ت بكات.
هه روه ها ورياي ئه و ئازاره به، كه ده شيته خوت ببته هو كاري به
پيگه داني هاتنه ناوه وهى دليكي نه گريس و ترسنوكانه بو ناو جيهانى تو.
هه ركات خراپه كاري ئه نجام درا، هيج حيكمه تيك له سه رزه نشتكردنى
خه لكاني ديكه دا نيه: ئه و كه سهى كه ده رگا كهى كرډه وه خاوه نى ماله كه
بوو.

پاشه مله كه ر چه نده شكسته نى بيت، هينده كرداره كاني مه ترسي دار
ده بيت. خوت بو ئه و پوچه لاوازانه بى هيز مه كه، كه تواناي چاوپيكه وتنيان
له گه ل پوحيكي به هيزدا نيه.

ئه گه ر كه سيك له فيكره و نمونه دا به ره نگارى كرديت، هه نكاو بنى و
جه نكه كه قبول بكه، چونكه ململانى له هه موو ساتيكي ژيانماندايه و هه نديك
جاريش وا پيوست ده كات، كه له پرووناكى پوژدا پيشان بدريت.

به لام هه رگيز مه جه نكي تا خوت بسه لمينيت، يان بو ئه وهى فيكره كانه
به سه ر كه ساني تر دا بسه پينيت. جه نكه كه ته نها وه ك پيگه يه كى
پاك كردنه وهى پوچ و خاوينى ويست قبول بكه. كاتي ك جه نكه كه كو تاى پى
هات، هه ردوو لا وه ك براوه ده رده كه ون، چونكه هه ردوو كيان تا قيكردنه وهى
توانا و سنوره كاني خويان كرد.

گەر تەنانەت يەكەم جاريش يەككىيان بلىت "دەيبەمەو" وئەوى دىكەشيان غەمبار بىي و لە بىرى خۆيدا بلى "دەدۆرپم".

چونكە ھەردوو لا رېز لە ئازايەتى و ھەتەرىي يەكدى دەگرن، كاتى ئەو ھەر دىتەو، كە دەست لە دەستى يەكدى پياسە بكەن، گەر تەنانەت پىويستيش بكات ھەزار سال چاوەروانى بكەن.

لە ھەمانكاتدا، ئەگەر كەسك تەنھا بىەويت ھانت بدات، تۆزى پىت بتەككەن و بەردەوام بە. تەنھا لەگەل پكابەريكى بە نرخدا بجەنگە، نەك لەگەل كەسكدا، كە فيل بەكاربھيئيت بۆ دريژەدان بە جەنگك، كە دەمىكە كۆتايى پى ھاتوو، ھەر وەك چۆن ئەمە جار جارە پروودەدات.

سەختى لەو جۆرە، لەو جەنگاوەرانەو ھەلئادات، كە لە زەوىي جەنگدا چاويان بەيەكدى دەكەويت و دەزانن بۆچى لەوین، بەلكو لەوانەو، كە سەرکەوتن و بەزىن بۆ كۆتايى خويان بەكاردەھيئن.

دورژمن ئەو كەسە نيە، كە بە شمشيريكەو لەبەردەمتدا وەستاو. بەلكو ئەو كەسەيە، كە لە تەنيشتتەو وەستاو و خەنجەريكى لە پشتى خۆيەو شارددووەتەو.

گرنگترينى جەنگ لە لايەن پۆحيكى شكۆدارەو ھەلئاگيرسييت، كە چارەنووسى خۆى قبول بكات. بەلكو گرنگترين جەنگ ئەوەيە، كە ئىستا ھەلگيرساو و زەوىي جەنگيەكەى پۆحەكەيە و لەويدا چاكە و خراپە، ئازايەتى و ترسنۆكى، خۆشەويستى و ترس پووبەپووى يەكدى دەبنەو.

ھەرگيز وەلامى كينە بە كينە مەدەرەو، بەلكو بە عدالەت وەلامى

بەدەرەو.

جیهان به سهر دوزمن و هاوه لدا دابهش نه کراوه، به لکو به سهر لاواز و
نازادا دابهش بووه.

به هیژ له سهرکه وتندا به خشنده یه.

لاواز دوزراوه کان پیکه وه کوده کاته وه، نازانیت، که به زین ته نها شتیکی
کاتییه. له ناو دوزراوه کاند، به پوالهت لاوازترین هه لده بژیرن.

نه گهر خه ریکبوو هه مان شت به سهر تودا پووبدات، له خوت بپرسه نه گهر
بته ویت پوولی قوربانی به خوت ببه خشیت.

نه گهر وه لومه که "به لئ" بوو، نه وا هه رگیز له ته وای ژیانندا له و
هه لبراردنه نازاد نابیت. هه روه ها ده بیته نیچیریکی ئاسان هه رکات
پووبه پووی بریاریک ده بیته وه، که نازایه تی گهره ک بیت. په نگه وه ک
براوه یه ک قسان بکهیت، به لام دیمه نی به زیو هه ر له چاوه کانتدایه و هه موو
که سیکیش تیبینی ده کات.

نه گهر وه لومه که "نه خیر" بوو، له شوینی خوت بووه سته. وا باشتره
هه تا برینه کانت چاره سهریان ئاسانه یاخی ببیت - گهر ته نانهت کات و
نارامیشی گهره ک بیت.

چهند شه ویکی بی خو به سهر ده بهیت و بیر ده که یته وه: "من شایانی
نه مه نیم".

یان بیر له وه ده که یته وه، که چ جیهانیکی ناداد په روه ره، چونکه نه و
به خیره اتنهت لی نه کراوه، که چاوه پوانت ده کرد، یان هه ست به
شهرمه زاری ده کهیت له به رامبه ر نه و زه بوونییه دا، که له به رچاوی

بەلام ئەگەر بەخىرايى خۆت بگرىت، ئەوا كۆمەلە كەمتيارەكە وردە وردە
دەجوولتەن و دەپۆن بۆ كەسىكى تر دەگەپىن تا پۆلى قوربانىيەكە بىيىت.
دەبىت خۆيان ھەمان وانە فىر بىن، چونكە كەس يارمەتيان نادات.

لەبەر ئەو، دوژمنەكانت ئەو پىكابەرانە نىن، كە لەسەر پىگەت داندراون
تا ئازايەتتە تاقى بىكەنەو. ئەوان ئەو ترسنۆكانەن، كە لەسەر پارەو كەت
بەجى ھىلدراون تا خالى لاوازىت دەربخەن.

ئىستا شەو بالى بەسەر ناوچەكەدا كىشاوہ.
قبتىيەكە پرووى بۆ ئەو پياوہ ئاينيانە وەرگىرا
كە گوييان لە تەواوى ئەو شتانە گرتبوو، كە ئەو
گوتبوونى و پرسى گەر شتيكيان ھەبىت تاكو
بووى زياد بكەن. ھەرسىكيان سەريان ٲاوەشاند.

پراہیبه که گوتی:

کاتیک پرابیبه کی مہ زن بینی کہ جولہ که کان بہ خراپی مامہ لہ یان لہ گہ لدا
دہ کریت، پویشٹ بؤ دارستانیک، ئاگریکی داگیرساند و نزیہ کی تایبہ تی
خویند، کہ تییدا داوای لہ خودا کرد خہ لکہ کہ ی بپاریزیٹ. خوداش
پہ رجوویہ کی بؤ نارد.

دواتر، شاگردہ کہ ی چوو بؤ بہ شیکی دارستانہ کہ و گوتی: "سہ رۆکی
کہ ردوون، من نازانم چۆن ئاگرہ پیروژہ کہ دابگیرسیئم، بہ لام نزا تایبہ تیہ کہ
دہ زانم؛ گویت لیم بیٹ، تکایہ!" ئہ و جا دووبارہ پہ رجوویہ کہ پوویدایہ وہ.
نہ وہ یہ ک تیپہ ری، پرابیبه کی دیکہ، کہ دہ یبینی چۆن خہ لکہ کہ ی
دہ چہ وسیننہ وہ، پویشٹ بؤ دارستانہ کہ و گوتی: "نہ دہ زانم چۆن ئاگرہ
پیروژہ کہ دابگیرسیئم، نہ نزا تایبہ تیہ کہ ش دہ زانم، بہ لام ہیشتا شارہ زای
شوینہ کہ م. ئای خودایا، یارمہ تیمان بدہ!" ئہ و جا خوداش یارمہ تی دان.
پہ نجا سال دواتر، پرابیبه کی پہ ککہ و تہ لہ گہ ل خودا قسہ ی کرد، گوتی:
"نہ دہ زانم چۆن ئاگرہ پیروژہ کہ دابگیرسیئم و نہ نزا تایبہ تیہ کہ ش

دەزانم، تەنانت شوئىنى ناو دارستانەكەشم بۆ نادۆزىتەو. ھەموو ئەوئە
دەتوانم ئەوئەيە ئەم چىرۆكە بگىرپمەو و داوا لە خودا بکەم يارمەتيم بدات".
ئەوجا دووبارە پەرچووەكە بەديار كەوتەو.

بەرەو پيش برۆن و چىرۆكى ئەم ئىوارەيە بگىرپەو.

ئەوجا ئىمامى مزگەوتى ئەل ئەقسا بەرپزەو چاوەپوانى پابىيەكەي
ھاوپى بوو تا لە قسەكانى تەواو بىيەت، دواتر گوتى:

پياويك لە دەرگاي خانووى ھاوپىيەكەي دەشتەكی دا و داواي چاكەيەكەي
لەى كرد:

"ئایا چوار ھەزار دینارم دەدەيتى تا قەرزىكى پى بدەمەو؟"

ھاوپىيەكەي داواي لە ژنەكەي كرد ھەرچى شتى بەنرخيان ھەيە كۆي
بكاتەو، بەلام ھىشتا بەس نەبوو. دەبوو برۆنە دەرەو و سووالى پارە لە
دراوسىكانيان بکەن تاكو برى پىويستيان ئامادە كرد.

كاتىك پياوھەكە پۆيشت، ژنەكە تىيىنى كرد مێردەكەي دەگرى.

"ئایا بۆچى دەگریت؟ ئىستا كە قەرزدارى دراوسىكانمانين، ئایا لەو

دەترسیت، كە تواناي دانەوئەي ئەو قەرزمانەمان نەييت؟"

"نەخىر، لەبەر ئەو نىيە. من لەبەر ئەو دەگریم، كە ئەو ھاوپىيەكەي

ئەزىز و خوشەويستە و ھىشتاش نازانم ئەو لە چ تەنگوچەلەمەيەكەيە. تەنھا

ئەوكاتە پىمزانى، كە ھات بۆ قەرزكردنى برىك پارە لە دەرگاگەمى دا."

لەبەر ئەوە، بەرھەو پێش بڕۆ و باسی
ئەم ئیوارەییە بۆ ھەموو کەسیک بکە،
بەو شیوەییەش دەتوانین یارمەتی براکەمان
بدەین، بەر لەوەی ئەو پێویستی پێی بێت.

كاتىكىش ئىمامەكە لە قسەكانى تەواۋ بوو، قەشە مەسىحىيەكە دەستى
بە قسەكردن كىرد:

تۆۋچىنىك پۇشت بۇ تۆۋكردن. كاتىك تۆۋى دەكرد، ھەندىك تۆۋكەوتنە
قەراغ رىگەكە، بالندەكانى ئاسمانىش ھاتن تا ھەلىانېگرنەۋە. ھەندىكىش
بەسەر زەۋى بەردىندا پۇابوون، كە خۆلى تەۋاۋى لى نەبوو؛ ئەۋجا لەناكاۋ
ھاتنە دەرى، چونكە زەۋىيەكە بەباشى قوۋل نەبوو. بەلام كاتىك خۆر
ھەلھات، گەرمایەكى سووتەنى ھەبوو، لەبەر ئەۋەش، كە پەگى نەبوو،
سووتا. ھەندىكىش پۇانە ناۋ دىكەۋە، كاتىكىش دىكەكان گەشەيان كىرد و
گەۋرە بوون، تۆۋەكان بەريان نەبوو. ھەندىكىش چوونە سەر زەۋى بەپىت و
گەۋرە بوون و بەريان گىرت؛ بەرەۋ پىش چوون و ھەندىك سى بەر، ھەندىك
شەست و ھەندىكىش سەدىان پىۋە بوو.

لەبەر ئەۋە، چوۋىتە ھەر جىگەيەك تۆۋى خۆت بچىنە، چونكە ئىمە
نازانىن كام تۆۋە دەپۋىت و نەۋەى داھاتوۋ گەشاۋە و پەۋنەقدار دەكات.

ئىستا شەۋ بالى بەسەر شارى قودسدا كىشاۋە و قىتتىيەكە داۋاۋى لە
ھەموۋان كىرد بگەپىنەۋە بۇ مالەكانىان و ھەموۋ ئەۋانە تۆمار بىكەن، كە

بیسټوویانه، ئهوانهش، که خوینده وارییان نییه، ههول بدهن وشهکانیان لهیاد بمینیت. بههه ر حال، بهر له وهی ئاماده بووان برۆن، گوتی:

"وا بیر مه که نه وه من هاتووم تا ئاشتی به سه ر زه ویدا بلاوبکه مه وه. نه خیر، له مشه و به دوا وه، ئیمه به شمشیرکی شاراه وه گه شت ده کهین، به و شیوه یه ش ده توانین له گه ل ئه هریمه نه کانی که مبورده یی و که م تیگه یشتندا بجه نگین. ههول بده چهنده پیکانت هه لیانگرتی ئه و شمشیره له گه ل خۆتدا هه لبریت. کاتیکیش قچه کانت توانایان نه ما، شمشیره که، یان ده ستنوسه که بده به که سانی تر، هه میشه خه لکانیک هه لبریره، که به های به کارهینانی شمشیره که یان هه بییت.

"ئه گه ر گوندیک یان شاریک به خیرهاتنی لی نه کردیت، له سه ر پویشتنه ناوه وه سوور مه به. به و پیکه یه دا بگه ریره وه، که لی وهی هاتوویت و توژی پیکانت بته کینه. چونکه ئه وان تاوانبار ده بن به دووپا تکردنه وهی هه مان هه له بو چه ندین نه وه.

"پیرۆزکراو ئه وانهن، که ئه م وشانه ده بیستن، یان ئه م ده ستنوسه ده خویننه وه، چونکه نه گریسی له سه ره وه بو خواره وه داگیر ده کات، هه یج شتیکی شاراهه ش نابیت، که بو ت ئاشکرا نه کرابیت.

"له ئاشتیدا به."

Paulo Coelho

MANUSCRIPT FOUND IN ACCARA

**Translated From English By:
Sirwan Mahmood**

ENDESHE

Endeshe Library & Publishing House

www.endeshe.org

andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

سلیمانی - شەقامی مەرلوی

تەلاری بازارگانی سیوانی نوی

نەزمی چوارەم

ناوەندی روشتنیری و هونەری ئێندەشە